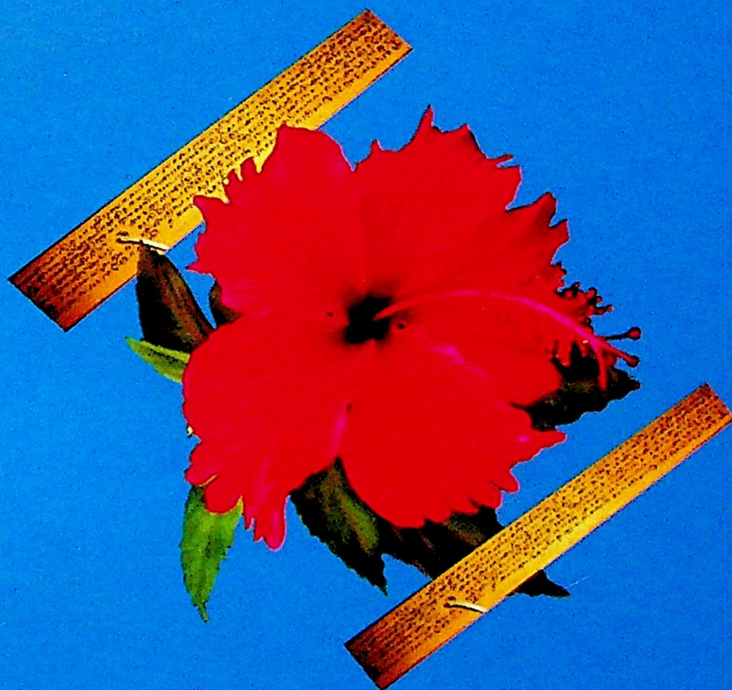
History of Sanskrit Literature

From - 1500 to 1850 A.D.

சம்ஸ்க்ருத இலக்கிய வரலாறு

1500 முதல் 1850 வரை





Thanjavur Maharaja Serfoji's
Sarasvati Mahal Library and
Research Centre,
Thanjavur.



Thanjavur Sarasvati Mahal Series No.593

History of Sanskrit Literature

(From 1500 A.D to 1850 A.D)

(Based on Article of the Manuscripts available in theTanjore Palace Library P.P.S.Sastri, B.A. (OXON), M.A. (Madras) M.R. A. S, Additional Professor of Sanskrit Precidency College, Madras and other Manuscripts in this Library)

Compiled By
Dr. A. Veeraraghavan
Sanskrit Pandit, Sarasvati Mahal Library



THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S
SARASVATI MAHAL LIBRARY AND RESEARCH CENTRE
THANJAVUR

2018 **Price: Rs.150 -00**

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	: History of Sanskrit Literature
Compiler	: Dr. A. Veeraraghavan
Publisher	: Director, Sarasvati Mahal Library & Research Centre, Thanjavur.
Publication	: 593
Language	: English & Tamil
Edition	: First Edition
Date of Publication	: 2018
Paper used	: 18.6 kgs. T.N.P.L.
Size of the Book	: 21 x 14 c.m.
Printing Type used	: 12 pt.
Number of pages	: 16 + 260
No. of copies	: 500
Printer	: Sarasvati Mahal Library
Binding	: Cardboard
Subject	: History
ISBN	: 978-93-85343-31-5
Price	: Rs. 150 .00

PUBLISHER'S PREFACE

Sarasvati Mahal Library is a renowned centre for Art and Culture in Thanjavur. In the library new information is found frequently, as water evolves in the river while digging. Those informations are published in book form to dissiminate the Knowledge to Scholars. Accordingly this book is published with the information got from the library manuscripts, which gives information of History of Sanskrit Literature from A.D.1500 to 1850. Catalogues of this library were prepared in periods as 1.During Maratha period 2. During British Government by Dr. A.C. Burnell 3. After become public library by the Library in 20th century. Now This Library has 27 volumes of catalogues comprising 39216 titles of manuscripts. Dr.P.P. Subramania Sastry (P.P.S.Sastry), a learned Sanskrit scholar, under his leadership nineteen volumes of Descriptive Catalogues was prepared and the remaining 20 to 27 volumes were prepared by this library Pandits..

In the Nineteenth volume, Dr.P.P.S.Sastry gave a brief account of History of Thanjavur Nayaks and Maratha kings, details of poets lived around Thanjavur and evolution of Manuscripts. On the basis of P.P.S.Sastry's work, this book has been compiled, by collecting information from various manuscripts and books. This book gives the life histroy of

shri. Varahappaiyar, a Scholar, Musician and officer in the Rajah Serfoji II and his son Shivaji Raja's period, prepared manuscript Catalogues, Annamakhi, a poet, Dr.A.C. Burnell, a notable Orientalist Dr. P.P.S.Sastry .It alos gives a brief accounts of peots and scholars with portaits. Among them a poet, member of judicial council of Maratha court with royal dress and Portrait of Varahappayya drawn at the age of 27 with a Telugu note of the Artist Ayyam Perumal are note worthy.

I Congradulate Dr.A.Veeraraghavan, Sanskrit Pandit of this library for compiling information to bring out this book form. I wish to express my gratitude to Government for sanctioning liberal funds functioning of this library. My best wishes to Thiru M. Ramakrishnan M.A., M.Ed., Administrative Officer, Dr. S. Sudarshan, M.A., M.L.I.Sc., Ph.D., and Staff of the Library.

I hope this book would be very useful to Researchers, Scholars, Students and other interested peoples.

Thanjavur
18.06.2018

A. ANNADURAI, I.A.S.,
District Collector and Director,
Sarasvati Mahal Library.

முன்னுரை

வடமொழி இலக்கிய வரலாறு 1500 முதல் 1850 (History of Sanskrit Literature- 1500-1850) வரை என்ற இந்நூல் உருவெடுப்பதற்குக் காரணமே பேராசிரியர் P.P.சுப்ரமண்யசாஸ்திரி அவர்களின் சம்ஸ்க்ருதச்சுவடி விவரப்பட்டியல் பணிதான் என்பதில் ஐயமில்லை. சம்ஸ்க்ருதச்சுவடி விவரப்பட்டியல் 19ம் தொகுதியில் கொடுத்த இவை இங்கே தமிழ்க்குறிப்புகளுடன் தனி நூலாக்கம் பெற்றுள்ளது. சுவடிவிவரப் பட்டியல் மேற்கொள்ளும்போது சுவடிகளுக்கு வகைப்படுத்த சுவடி விவரப்பட்டியல் எண்கள் 24432 அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை நியாயம் தர்மசாஸ்திரம், இலக்கியம், சிற்பம் எனப் பல்வேறு துறை சார்ந்தனவாய் தலைப்புகளின் வரிசையில் அமையப்பெற்றிருக்கும்.

P.P.S. Sastri Catalogue

இந்நூலகத்தின் சுவடிகளை விவரப்பட்டியல் தயார் செய்ய பேராசிரியர் P.P.சுப்ரமண்யசாஸ்திரி அவர்களின் நியமனம் குறித்துப் பார்ப்போம்.

This Library was made as a public Institution under the charitable endowment act and administered by a committee under the chairmanship of the District

Collector. The committee took steps for preparing Descriptive catalogues. According to the order of Government of Madras in their G.O.Ms.No. 563 dated 9.4.1927 the Administrative Committee requested P.P.Subramanya Sastri to entrust the Sanskrit Manuscript descriptive cataloguing work. (Jr. No. 39/P.No.55/T.M.SS.M. Library, Tanjore)

P.P.S. Sastri அவர்களின் உருவப்படம், வாழ்க்கை வரலாறு ஆங்கிலத்திலும்,தமிழிலும்இந்நூலில்காணக்கிடைக்கிறது. இதைத்தொடர்ந்துஇந்நூலகம் மேற்கொண்டுள்ள சுவடி விவரப்பட்டியல் பணிக்கு பிற்சேர்க்கை (Appendix) IIனைப் பார்க்கவும்.

Burnell Manuscript Catalogue

P.P.S. சாஸ்திரிகள் இயற்றிய சுவடி விவரப் பட்டியல் பணிக்கு முன்பாகவே பர்னல் அவர்களும் இவற்றினை வகைப்படுத்தி பட்டியல் பணியினைச் செய்துள்ளார். அது Burnell Catalogue என்றே அழைக்கப் படுகின்றது. பர்னல்துரை அவர்கள் அளித்த எண்கள் பல்வேறு துறைசார்ந்தவையாய் இருப்பினும் அவ்வெண்களின் வரிசையில் சுவடிகள் அமைத்துப் பாதுகாப்பதால் சுவடிகளை எடுத்துப் பார்க்க, பரிசீலிக்க, பதிப்பிட அவை உதவுகின்றன. எனவே அவற்றைச்சுவடி எண்கள் எனக்கொள்ளுதல் வேண்டும். பர்னல்துரை

அவர்களுக்கு தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகச் சுவடிகளின் விவரப்பட்டியல் தயார்செய்யும் செயற்பொறுப்பு எவ்வாறு கிடைத்தது என்பது பற்றி சிறிது பார்ப்போம்.

In the latter half o the 19th Century the library atracted the atracted the attention of eminent indologissts and great scholars. In 1818 Governmet of Madras Presidency oppointed Mr. Pickford Sanskrit Professor of Presidency College to prepare catalogue for the Sanskrit Manuscripts of this Library. Due to his ill health he could not continue the work. Then Mr. A.C.Burnell PhD., a German Sanskrit Scholar and Seshions Judge of Tanjore was appointed in 1870 to continue the catalogue work. மேற்படி விவரங்களை தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக அருங்காட்சியகத்தில் காணலாம்.

வராஹப்பையரின் சுவடிவிவரப்பட்டியல்

P.P.S.Sastri மற்றும் Dr. A.C.Burnell ஆகியோர்களுக்கு முன்பும் இரண்டாம் சரபோஜிமன்னர் பட்டமேற்றபின் 1801 ஆம் ஆண்டில் சம்ஸ்க்ருதஓலைச்சுவடிவிவரப் பட்டியல் ஓலைச்சுவடியிலேயே தெலுங்கு எழுத்தில்

தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வமயம் அண்ணாமகி என்பவர் தர்மாதிகாரியாக இருந்தமை அறியப்படுகிறது. வராஹப்பையர் தலைமையில் ஓலைச்சுவடி விவரப் பட்டியலும் அதேசமயம் அண்ணாமகி என்னும் தர்மாதிகாரியின் வழி காகிதச்சுவடி விவரப்பட்டியலும் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஓலைச்சுவடிகளுக்கு அமைகின்ற சுவடிவிவரப்பட்டியலின் குறிப்பு அந்தந்த ஓலைச்சுவடிகளின்மீதும், காகிதச்சுவடிகளின் குறிப்பு அந்தந்த மூட்டைகளிலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் ஒருசேரத்தொகுத்த ஓலைச்சுவடிகளின் பட்டியல் ஓலைவடிவமாக நமது அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. காகிதச்சுவடி களின் விவரப்பட்டியல் குறித்த செய்தி களை சரசுவதி மகால் துர்கமார்க தீபிகா (P.No. 132, சுவடிகளின் வரலாறும் அதன் பதிப்பு முறையும், தஞ்சை, சரசுவதி மகால் வெளியீடு) வழி நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வராஹப்பைய தீக்ஷிதர் - (*1795-1869* A.D.)

இவர் சரபோஜி மன்னரின் அமைச்சரும், சிறந்த பண்டிதரும் ஆவார். இவர் வீணை, பியானோ, வயலின் போன்றவற்றை இசைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர். இவரது தந்தை ராமய்யாவும் சரபோஜிமன்னர்காலத்தில் பொறுப்பான பதவியில் இருந்துள்ளார். வராஹப்பைய்யர்

தன் தந்தையாரிடமே இசை பயின்றார். இவரது வம்சவ்ருக்ஷம் மிக நீண்டது. இவரது குடும்பத்தில் வந்தவர் பலர் வீணைவாசிப்பதில் வல்லவர்கள். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக வீணைதர்மய்யா, சல்லாகவி வீரராகவய்யர், சல்லாகவி கோபாலய்யர், தசவாத்யம் கிருஷ்ணய்யர், ராமஸ்வாமய்யா, வீணா ஆதிமூர்த்தி அய்யா, அப்பய்யா, மைசூர் வீணா சாம்பய்யா, வராஹப்பதீக்ஷித், வீணா ஆத்மராமய்யா, மற்றும் பிடில் வெங்கட்ராமய்யா போன்றோர் விளங்கினர்.

சிக்கஒட்டப்பையர் எனும் குருவிற்கு இரு சகோதரர்கள். ஒருவர் விஜயவராஹப்பையர். மற்றொருவர் சல்லாகவி வீரராகவய்யர். விஜய வராஹப்பையர் ஒரு புதல்வரைப்பெற்றார். அவர் பெயர் ராமஸ்வாமய்யர். இவரது புதல்வரே வராஹப்பைய தீக்ஷிதர் என்னும் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகச்சுவடி ஏடுகளின் மீது காணப்படும் ஸேனாதுரந்தரர் என்ற சொல்லிற்குச் சொந்தக்காரர். இவர் மேல்நாட்டுசங்கீதம், இந்தியச் சங்கீதம் ஆகியவற்றில் புலமைப்பெற்றவர். இவரிடம் சங்கீதம் பயில பல ஆங்கில மக்கள் தஞ்சையில் குடியேறினர்.

தஞ்சாவூர் பியாண்டு

ஐரோப்பாவிலிருந்து பியாண்டு வாத்யங்களை வரவழைத்து ஆங்கிலபியாண்டு பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. இதனை இந்தியவாத்யக் காரர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்து இன்று புகழப்படும். **தஞ்சாவூர் பியாண்டு** எனும் வாத்யக் கோஷ்டியை முதன்முதலில் ஏற்டுத்தியவர் சரபோஜி மன்னரே ஆவார். சரபோஜிமந்திரிகளில் ஒருவரின் புதல்வராகிய வராஹப்பையர் என்பவர் மேனாட்டு சங்கீத வாத்யக்காரர்களை பழக்குவதில் வல்லமைபெற்றவர். ஆதலால் அவரை பியாண்டு ஆசிரியராக அமர்த்தி மற்ற வாத்யக்காரர்களுக்கு பியாண்டு வாத்யத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இதற்காக ஐரோப்பிய முறைப்படி ஸ்வரப்படுத்திய சங்கீதப் புத்தகங்கள் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் உள்ளன.

வராஹப்பையர் உருவப்பட எழுத்துப்பொறிப்பு

வராஹப்பையர் உருவப்படம் பின்பகுதி எழுத்துப் பொறிப்புகளுடன் கூடியதாக ஒன்று கிடைத்துள்ளது. அதன் விவரம் கீழ்வருமாறு-

சுபமஸ்து

1. ஈ பாவம் சோபக்ருது ஸம்வத்ஸரம்-
2. அற்பசி நெல 15 தேதி ஈ சுபதினம்-
3. லோ யெம்பெருமாள்ளு சுபகரங்கா -

4. ச்ருங்காரகரங்கா விராசி யிச்சினதி -

5. சோபக்ருது ஸம்வத்ஸரம் மார்கசீ -

6. ர்ஷ சுத்த திரயோதசிகி ஈ பா-

7. வானிகி 27 ஸம்வத்ஸரமனி தெ-

8. லுஸுகோ வலசினதி. ஸ்மரணார்த்தம்.

பொருள்: இந்த படம் சோபக்ருது ஆண்டு, ஐப்பசித்திங்கள்15ம் நாள் எம்பெருமாள் என்பவரால் சுபகரமாகவும், சிருங்காரகரமாகவும் வரைந்து அளிக்கப் பட்டுள்ளது. சோபக்ருது, மார்கழி மாதம், சுத்த திரயோதசி அன்று 27 ஸம்வத்ஸரம் (அவருக்கு வயது) என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது. இவரது திருவுருவத்தினை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் வலதுபக்கம் அமைந்த மராத்திய மன்னரின் அத்தாணி மண்டபத்தில் அரசருக்கு இடது பக்கத்தில் இன்றும் நம்மால் காணமுடிகிறது.

வராஹப்பையர் உருவப்படம் மற்றும் அதன்பின் எழுதப்பட்ட எழுத்துப்பொறிப்பின்படம், நாயக்க, மராத்தியமன்னர்களின் உருவப்படங்கள் வராஹப்பைய்யர் காலத்திய தெலுங்கு விவரப்பட்டியலின் நாடகப்பகுதியின் ஒருபகுதி, A) வராஹப்பைய்யர், B) Dr. A.C.பர்னல், C) P.P.S.சாஸ்திரி ஆகியோர்களின் விவரப் பட்டியல் குறிப்பை ஒரே இடத்தில் பார்க்கவசதியாக தேவநாகரி

எழுத்தில் பெயர்த்து அமைக்கப்பட்ட பதிவேட்டின் பக்கங்கள் போன்றவை இந்நூலில் இணைப்பாக கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

நூற்பகுதி

இந்நூலின் நூற்பகுதி தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் சம்ஸ்க்ருதச்சுவடி விவரப்பட்டியல் தொகுதி-19லிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆசிரியர் P.P.S. சாஸ்திரி அவர்களுடைய உருவப்படமும், வாழ்க்கை வரலாறு ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழில் இத்துடன் காணக் கிடைக்கின்றது. இந்நூலில் காணப்பெறும் இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் அகரவரிசைக் குறிப்பின் அடிப்படையில் ஆங்கிலப்பகுதிக்குச்சேர தமிழ்க் குறிப்புரையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பதிப்புமுறை

இந்த நூல் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம் தரும் மன்னர்களின் காலத்திய சம்ஸ்க்ருத இலக்கிய வரலாறு மக்களைச் சென்றடைய சில பகுதிகள் தமிழிலும் அமைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அரசர்களின் திரு உருவப்படங்கள், அடிப்படைச்சான்றுகள், அறிஞர்கள், ஆசிரியர் ஆகியோரின் படங்களும் இதில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலப்பகுதியினை முதலில்

அமைத்துப் பிறகு தமிழ்ப்பகுதியையும் இப்பதிப்பிற்கு உதவிய துணைநூற்பட்டியலையும் கொடுத்து இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றியுரை

இந்நூலைப் பதிப்பிக்க ஆணை வழங்கிய மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும் இயக்குநர் திரு. ஆ.அண்ணாதுரை, இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும், இப்பணி செம்மையாக நிறைவேற உதவிய நிருவாக அலுவலர் திரு.மா.இராமகிருட்டினன், M.A.,M.Phil.,M.Ed., அவர்களுக்கும், இந்நூலக நூலகர் முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன், M.A.,B.Lit.,M.LI.S.Ph.D., அவர்களுக்கும், என் மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்நூலாசிரியர் P.P.S.சாஸ்திரி அவர்களின் உருவப்படம் மற்றும் வரலாறு ஆகியவற்றின் கிடைக்கும்படி செய்த திருவையாறு அரசர் கல்லூரி முதல்வர் (ஓய்வு) Dr.T.N.ஆராவமுதன் அவர்களுக்கும், P.P.S.சாஸ்திரிகளின் படம், வரலாறு ஆகியவற்றை உரியநேரத்தில் அளித்துதவிய Dr.B.பாலசுப்ரமணியன், Depty Director, KSRI, Chennai, மற்றும் பேராசிரியர் Dr.O.R.தேவநாதன், Presidency College, Chennai ஆகியோர்களுக்கும், மேலும் இப்பதிப்பிற்கு துணைநின்ற Dr.V.ராமன், சம்ஸ்க்ருதப்பேராசிரியர், திருவையாறு அவர்களுக்கும், வராஹப்பையர் படங்களின் நகல்களை கொடுத்துதவிய திருமதி மங்களகௌரி, தஞ்சாவூர்

அவர்களுக்கும், இப்பதிப்பு சிறப்புறத் துணைநின்ற என்னுடன் பணியாற்றும் சகபணியாளர்களுக்கும், இந்நூலினைச் சிறப்பபாக அச்சிட்டுத்தந்த நூலகக் கணினிப் பிரிவினருக்கும், நூற்கட்டுப் பிரிவினருக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர்
29.05.18

ஆ.வீரராகவன்,
சம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.



The Scheme of Transliteration

The System of Transliteration adopted in this Book.

अ - a	ग - ga	न - na
आ - ā	घ - gha	प - pa
इ - i	ङ - ṅa	फ - pha
ई - ī	च - ca	ब - ba
उ - u	छ - cha	भ - bha
ऊ - ū	ज - ja	म - ma
ऋ - ṛ	झ - jha	य - ya
ॠ - ṝ	ञ - ña	र - ra
ऌ - lṛ	ट - ṭa	ल - la
ए - e	ठ - ṭha	व - va
ऐ - ai	ड - ḍa	श - śa
ओ - o	ढ - ḍha	ष - ṣa
औ - au	ण - ṇa	स - sa
Anusvāra - ṁ	त - ta	ह - ha
Visarga - ḥ	थ - tha	ळ - ḷa
क - ka	द – da	ॐ -
ख - kha	ध – dha	

Contents - பொருளடக்கம்

*****

P.P.S. Sastri (1895-1945)



History-1

1.History of P.P.S. Sastri

Sri P.P. Subrahmanya Sastri, familiarly known as Prof. P.P.S. Sastri **(1895-1945)** was born on 27.8.1895 at Palamadai, a village nestling on the banks of the river Tamraparani in the district of Tirunelveli.

He passed his M.A. Degree Course in Sanskrit in the Presidency College, Madras. He had his early training under Prof. Rangacharya and Mm. Prof. S. Kuppuswami Sastri. He was sent to England for higher studies in Sanskrit by the Government of India. At Oxford, he underwent training under Prof. A.A. Macdonell in Balliol College.

He returned to India around 1920-21 and was posted as the first Indian Principal of the Government College, Mangalore. Here once he invited the famous poetess and freedom fighter, Smt. Sarojini Naidu to

address the students. This was frowned upon by the then English Director of Public Instructions, Madras,

Sri P.P.S. Sastri, was later transferred as Superintendent of Sanskrit Schools and District Educational Officer. Thereafter, he joined as Additional Professor of Sanskrit in the Prsidency College in 1929 and, after retirement of Prof. S. Kuppuswami Sastri, he became the Professor of Sanskrit in the same college. Here, he came into contact with Mr. H.C. Papworth, Principal, Prof. S.Swaminathan, Dr. B.B. Dey and others.

At the age of 50, afflicted by a serious of Diabetics, Sri Sastri passed away on 17th November, 1945 at Madras.

Sri Sastri took a keen interest in the development of Sanskrit studies throughout the old Madras Province, during his tenure as Superintendent of Sanskrit Schools.

He also took several steps to re-organise the Government Oriental Manuscripts Library of which he was the Curator, and also the Tanjore Palace Library. He has published and brought out some rare Sanskrit Manuscripts from Oriental Manuscripts Library. He had also extensively translated from orginal texts numerous Sanskrit works.

The most prominent amongst his works was the critical edition of the *Mahabharata* (Southern Recension) in 36 volumes covering over 40,000 Slokas. It was said that this work by Sri Sastri was a monumenatal job and for the first time, he had been able to include many versions of the Mahabharata from sources within Southern India.

He had taken an active part in the various sessions of the All India Oriental Conference and Indian Philosophical Congress.

He was intimately associated with the Sringeri Mutt of which during his time the Pontiff was that great Jivanmukta, Sri Chandrasekhara Bharathi Swamigal. In recognition of his original and translation works in Sanskrit, he was awarded by the Mutt and other authorities the titles, Vidyasagara, Vidyavachaspati and Bharata Kalanidhi.

While working as Professor of Sanskrit in the Presidency College, he was also lecturing on Comparative Philology.

Some of his contemporaries with whom he moved very closely were Dr. P.S. Lokanathan, eminent economist, Prof. K.A. Neelakantha Sastri, the well known historian, Mm. Sri. Anantha Krishna Sastrigal of the Allahabad and Calcutta Universities, Sri S.T.G. Varadachari, founder and principal of a Sanskrit College in Andhra and many other scholars.

Though Sri P.P.S.Sastri was junior by around ten years, he was much influenced through close contact with some of the stalwarts of his time like the Rt.Hon'ble V.S. Srinivasa Sastri, Sri T.R.Venkatrama Sastri and Sir P.S. Sivaswamy Iyer.

After his death, Sir C.P. Ramaswamy Iyer, an admirer and family friend, noted that Sri Sastri had left a huge library containing over 5000 books on Sanskrit, philosophy religion and other subjects and also ten wooden boxes containing palmirah leaf manuscripts. On his advice, this entire collection was donated to the Travancore Maharaja's Sanskrit Library at Trivandrum.

In a book written by him by name Vamsavali, Sri Sastri has traced his family tree and origin where he has established through meticulous research that he was the eleventh descendent from the family of

that Sanskrit scholar and statesman, Sri Nilakantha Dikshita, nephew of another great savant, Sri Appayya Dikshita, who lived around the 17th century.

At our native village, Palamadai, Sri Sastri during his life time had renovated the Samadhi of Sri Nilakantha Dikshita, and even now annual Aradhanas are taking place. The village, at his initiative, was named as Nilakantha Samudram.

During his time in the Presidency College, Prof. P.P.S. Sastri, though a very strict disciplinarian, was very warm and kind to the faculty members of the department. He was known as an authority on various subjects and this naturally gave him full-confidence in dealing with many matters. Even in the College Coundil, other professors never used to cross swords with him. They used to exchange their views on issues before Prof. Sastri came to the meeting and

presented him with their ideas. Even the two college Principals, Mr. H.C. Papworth and late Dr. B.B. Dey used to consult Prof. Sastri before start of the meetings.

Students used to approach Prof. Sastri for clarifications. Even though he was aware of the answers, he would direct them to the Pandits in the department to seek answers. He used to say that the Pandits and faculty members should not be by-passed by the students. At the same time, he relied on the faculty members to know the answers and clarify the doubts of the students. In the end only, he would intervene.

He was also noted very much for proposing vote of thanks in meetings in a brief and concise manner. But in that time, he would blast all the wrong arguments of the lecturer through his knowledge and erudition of the subject.

He was a great advocate of the principle practised in the Vedic days, when students were encouraged to point out the mistakes of the Guru within the discipline of the Gurukulam.

We are grateful to the Kuppuswami Sastri Research Institute which has brought out a re-print of *Valmiki Ramayana* (condensed) translated into English by our father, Prof. P.P.S. Sastri and acclaimed by no less a person than the Rt. Hon'ble Sri V.S. Srinivasa Sastri.

P.S.Sundaresan
P.S. Srinivasan

Courtesy: Mm. S. Kuppuswami Sastri,
Research Institute, Chennai.

P.P.Subramanya Sastri: II Class Hons. University Research Student 1916-1917, Govt. of India Sanskrit Scholar for Advanced Studies in Europe 1917-1919; Honour school of Oriental Studies B.A., (Oxford) II Class 1919. ***Publications:*** History of Vedic Leterature (Sanskrit) Joint Translator; Guide to the Madras Oriental Mss-Library. **Editor:** Descriptive Catalogue of Sanskrit Mss. in the Tanjore Palace Library - Volumes I to XIX Complete; Descriptive Catalogue of Telugu Mss. in the Tanjore Library; Mahabharata-Southern Recension-Vols I to XVIII. Complete; Ramayana (Abridged) with Translation; Ramayana (Yuddha Kanda) Southern Recension Part I.; Bhaktakusumanjali. Gururama's Ratneswara-prasadanam

Address: Professor of Sanskrit and Comparative Philology and Curator Govt. Oriental Mss-Library, Madras.

Courtesy: Presidency College, Madras.

2.History of Sanskrit Literature

(From 1500 A.D to 1850 A.D)

(Based on the Manuscripts available in the Tanjore Palace Library)

It is well-known that all the existing histories of Sanskrit Literature generally stop with 1200 A.D. with but a few references to works or authors of a later period. Macdonell's History of Sanskrit literature deals elaborately with Vedic Literature and Epic Literature whilst its treatment of Classical Sanskrit Literature is neither detailed nor beyond 1000 A.D. Dr. Keith's History of Sanskrit Literature deals more systematically with the authors and works of Classical Literature but it comes down to only 1200 A.D., though here and there there are references to a few individual authors and works, ranging from 1200 A.D. to 1500 A.D.

With the Muhammadan invasions and the consequent unsettled state of the country politically,

Classical Sanskrit Literature seems to have languished principally in North and Middle India for want of royal patronage and encouragement. South India, which had been comparatively free from such disturbing influences up till very recent times, seems to have enjoyed complete peace under the Hindu Sovereigns whether they ruled large kingdoms or petty principalities. These Hindu Potentates continued to patronise the learned arts and encouraged the concourse of learned scholars in their assemblies and courts.

Among such centres of learning in the South, the Vijayanagar Empire and its dependencies in the southern-most parts like Tanjore, Mysore, Vellore, Madura etc continued to foster Sanskrit Learning even as did the ancient kings in pre-Muhammadan days. Of the rulers at Vijayanagar, Kṛṣṇadevarāya(1509-1529 A.D) was the greatest scholar, in whose court learned pandits and scholars daily met and discoursed. On his death, the

principality of Tanjore was taken possession of by the Nāyak Rulers who ruled Tanjore from 1535 A.D to 1673A.D. From the Nāyaks the s captured Tanjore and ruled it from A.D. 1676 to A.D. 1855 when the British annexed it.

Thus for a period of about 350 years from A.D. 1500 to A.D. 1850, the Tanjore Kingdom enjoyed complete peace and prosperity at the hands of its Nāyak and rulers who encouraged learning and the learned arts so very ungrudgingly and with real love and enthusiasm that within this short span of about 350years we find that more than a hundred and twentyfive authors poured forth their first rate literary output in more than five hundred works of permanant value besides their contribution to the development of the Fine Arts, like Music, Painting etc etc.The greatest of these Nāyak and rulers of Tanjore is undoubtedly Mahārajā Serfoji (1800-1832).

He is the founder of the world famous Tanjore Mahārajā Serfoji Sarasvatī Mahāl Library, which, in respect of number and quality of the Sanskrit Manuscripts it enshrines is pre-eminently the foremost Sanskrit Manuscript Library in the world. For a historical account of the Origin and development of the Library see General Introduction (Appendix-I)

Under the direction of the Government of Madras and with grant-in-aid sanctioned by them the Administrative Committee of the Tanjore Palace Library have just finished publishing a catalogue in Nineteen Volumes containing Descriptive notices of 24432 Sanskrit Manuscripts. As the Editor of this Catalogue, I was very much struck with the rich and varied character of the manuscript treasure enshirned in this Library. The Descriptive has been issued under various subject-headings, begining from Vedic Literature. A table giving a bird's-eye-view of the volumes and their contents is

given under Section II (see Appendix-II). It will be seen that the authors and works have been treated historically from the point of view of the development of each branch of Sanskrit Literature.

From the manuscripts described in the above volumes, it has been possible to reconstruct a running history of the development of Sanskrit Literature in the South, under the aegis of the Nāyak and rulers of a single kingdom like the Tanjore Principality, for an unbroken period of 350 years 1500 A.D to A.D. 1850. In the following pages, we give a short account of the notable authors, who flourished during this period, in their chronological order, giving a brief statement of their more celebrated works with the catalogue number enclosed in brackets (works, in respect of which no numbers are given, are easily traceable in the Adyar or Madras Oriental Manuscript Libraries). The contents of these works are not touched upon as these can be

gathered from their descriptions in the Descriptive Catalogue. In presenting this **History of Sanskrit Literature** for this period. My aim is to invite the attention of scholars and learned institutions to the rich material lying embedded in the Manuscript material available in the great Oriental Manuscript Libraries in India and abroad.

A systematic classification and study of these should easily lead to the reconstruction ofthe History of Sanskrit Literature, from1200 A.D.onwards, which, in point of richness of content, not to speak of the variety of subjects dealt with,should be even more fascinating than the period before1200A.D.

The Nāyak kings ruled Tanjore from A.D. 1535 to A.D.1673. The s ruled Tanjore from A.D. 1676 to A.D. 1855.We give below the names of the rulers with the period of their rule.

NĀYAK KINGS	**(A.D. 1535-1673)**
I. Cevappa	A.D 1535-1561,
II. Acyutappa	A.D 1561-1614,
III. Raghunātha	A.D 1614-1633,
IV. Vijayarāghava	A.D 1633-1673.
MARATHA KINGS	**(A.D. 1676 -1855)**
I. Ekoji	A.D 1676-1683,
II. Shahaji	A.D 1684-1710,
III. Sherfoji	A.D 1711-1728,
IV. Tulajā	A.D 1729-1735,
V. Ekāji and Bhāvā Sāhib	A.D 1735-1736,
VI. Pratāpa Simha	A.D 1741-1764,
VII. Tulajā II	A.D 1765-1787,
VIII.Amarasimha	A.D1788-1799,
IX.Sherfoji Mahārajā	A.D. 1800-1832,
X. Shivāji	A.D. 1832-1855.

For purposes of comparative chronological study we have period A.D 1500 to A.D. 1850 into seven subperiods of fiftyyears each. The assignment of an author to a period is rather intended to indicate more specifically the group to which he belongs, than to serve as an upper or lower limit for him or his literary activity.

A.D. 1500 - A.D. 1550

1.Kṛṣṇadevarāya, 2.Jyotirīśvara,

3.Raṅgarājādhvari, 4.Daṇḍādhinātha

5.Tirumalāmbā 6.Aruṇagirinātha

7. Rājanātha

A.D 1550- A.D. 1600

8.Ratnakheṭa Śrīnivāsa dīkṣita, 9.Appayadīkṣita

10.Cinna bomma bhūpāla, 11. Govinda dīkṣita

12.Govinda mantrin, 13.Gīrvāṇendra sarasvatī

14.Svayamprakāśayati 15.Nrsimhāśramin

16.Dharmarājādhvari 17.Rāmakṛṣṇādhvari

18.Kālahastikavi 19.Bālakavi

20. jñānendra 21.Agnihotra

22.Bhaṭṭojidīkṣita 23.Dharmarāja

24.Cidambarakavi 25.Gururāmaka kavi

26. Nīlakaṇṭha

A.D.1600 - A.D. 1650

27.Bhānujidīkṣita 28.Rāyasa veṅkaṭādri

29.Gopatippabhūpāla 30.Samarapuṅagavadīkṣita

31.Veṅkaṭādhvari 32.Lokanātha Bhatta

33.Varadārya Kavi 34.Kumāratātācārya

35.Raghunātha Nāyak, 36Yajñanārāyaṇadīkṣita

37.Rāma bhadrāmbā 38.Śrinivāsācārya

39.Veṅkaṭeśvaramakhi, 40.Vīlinātha

41.Cokkanāthamaki 42.Dvādaśāhayāji

43.Rājacūḍāmaṇidīkṣita, 44.Nīlakaṇṭhadīkṣita

45.Appādīkṣita 46. Śambhubhatta

47.Umāmaheśvara 48.Atirātrayaji

49.Kṛṣṇānanda Sarasvati 50.Rāmānandayati

51. Ayyādhvari 52. Anubhavānanda

53. Bhāskara dīkṣita 54. Śrīveṅkaṭeśvara

55. Veṅkaṭeśa 56. Appā Kavi

57. Anantanārāyaṇa

A.D.1650 - A.D 1700

58. Gīrvāṇendradīkṣita 59. Cakra Kavi

60. Īśvara dīkṣita 61. Nṛsihmāmātya

62. Tryambakarāya 63. Shāhji

64. Rāmabhadramakhi 65. Sadāśivendra Yogi

66. Veṅkaṭeśvara Sāstri 67. Asvatthabudha

68. Gaṅgādhara sūri 69. Vaidyanātha dīkṣita

70. Śivarāma Makhi
71. Nallā Kavi
72. Ranganātha dīkṣita
73. Mahādeva
74. Nārāyaṇa
75. Appādhvari
76. Cokkanāthakavi
77. Raṅgarāmānuja
78. Rāmacandradīkṣita
79. Śrīkaṇṭha
80. Keśava daivajña
81. Veṅkaṭeśvara Kavi
82. Tātārya
83. Veṅkaṭeśvara dīkṣita

A.D.1700 - A.D 1750

84. Ānandarāyamakhi
85. Bhagavantarāya
86. Nārayaṇa
87. Duṇḍhivyāsa
88. Vāsudeva dīkṣita
89. Mahādevavājapeyayāji
90. Bhāskararāya
91. Śrīdhara Veṅkaṭeśa.
92. Sumatīndratīrtha
93. Lakṣmaṇa kavi
94. Śeṣācala
95. Gajavaidya
96. Veṅkaṭakṛṣṇa
97. Nārāyaṇavidvān

98. Naraharyadhvari
99. Periyappā budha
100.Ramanāthamakhi
101. Yajñesvarādhvarin
102. Mṛtyuñjaya
103. Ananta Nārāyaṇa
104. Sherfoji
105. Malayakavi
106. Veṅkaṭeśvara
107. Raghunātha Pandita
108. Jagannātha pandit
109. Jagannātha
110. Tulajā
111.Sadāśiva dīkṣita
112. Ghanaśyāma
113. Kamalā
114. Sundarī
115. Candraśekhara
116. Ekoji II

A.D.1750 - A.D 1800

117. Rāmacandraśekhara
118. Vāñcheśvara I
119. Nīlakaṇṭhakavi

A.D.1800 - A.D 1850

120.Sherfoji mahārāja
121.Narasimha timmaya
122. Nārāyaṇasudhī
123.Vāñcheśvara II

124.Yajñeśvara dīkṣita   125.Vāsudevadīkṣita

******

1.Kṛṣṇadevarāya

He is the prominent ruler of the Vijayanagar dynasty. In his court he had eight great scholars named Aṣṭadiggajās. Telugu literature attained its zenith in his court and a new fervour was given to Telugu. The Prabandhams began in his period. He was a great scholar in Sanskrit and Telugu. He ruled from 1509 to 1529 A.D. His work is Jāmbavatīpariṇaya(Nos. 4366 - 7) also called Jāmbavatī kalyāṇa.

2. Jyotirīśvara

He is the author of Dhūrtasamāgama(No. 4630). He is also known as Kaviśekhara Jyotirīśvara. He lived in the opening years of the 16th century. He was patronised by King Narasimha(1487-1507 A.D).

3.Raṅgarājādhvari

He is the author of Vivaraṇa darpaṇa (No.7064) and father of the famous Appaya Dīkṣita. He was the courst poet of King Bomma who ascended the Gādi in 1528 A.D.

4. Daṇḍādhinātha (Sāluva Timmaya)

He is the author of a commentary on the Bālabhārata called Manoharā (No.3706). He was a court poet of the famous Kṛṣṇadevarāya of Vijaya nagar.

5. Tirumalāmbā

She is the author of the Varadāmbikā pariṇaya (No.4220) which narrates the story of the marriage of varadāmbā with Acyutarāya Mahārājā, King of Vijayanagar, who ascended the throne in 1530 A.D. The work seems to have been composed during the reign of Kṛṣṇa devarāya.

6.Aruṇagirinātha

Aruṇagirinātha was the son of Rajanāṭha and grandson of Kavi Prabhu who belonged to the Sāmavedaśākhins. He was a source of terror to Nāgaṇa, a poet, and also to the poets of the kingdom of Ballālarāya. He lived in the village of Parendrāgrahāra in the Chittor Dt. The author was called by the title of ḍiṇḍimaKavi Sārvabhauma and was the grandson by the daughter Abhirāmanāyikā of ḍiṇḍima and the nephew of Sabhāpati Bhaṭṭāraka. He is theauthor of Yogānanda (Nos.4637-8)also called Somavallī Yogānandam.

7. Rājanātha

He was the son of Aruṇagirinātha and wrote Acyutarāyābhyudaya (No.4070) a poem in twelve Sargas describing the birth and the leading incidents and exploits

in the life of Achyutarāya who succeeded his brotherKṛṣṇarāyaas King of Vijayanagar and Bhāgavata campu (No. 4216). Rajanātha who was well-known by his title ḍiṇḍima kavi is the reputed author of Sāluvābhyudaya a historical poem describing the greatness, valour and exploits of Nṛsimhadevarāya who reigned at Chandragiri and afterwards at Vijayanagar.

8. Ratnakheṭa Śrīnivāsadīkṣita

Śrīnivāsadīkṣita or Śrīnivāsādhvari was born of Bhāvaswāmi bhaṭṭa fourth in descent from the Bhāsyakāra Bhāvaswāmi. His genealogy is given in full in the introduction to his drama Bhāvanāpuruṣottama (No. 4427). We learn that he was the court poet of the cola king Śrī Sūrappa Nāyak of Cenji and that his native village was Sūrasamudra in Tuṇḍīramaṇḍala. Ratnakheṭa

dīkṣita was the honorific title conferred upon him by his Royal Patron, as soon as he heard his exquisite description of the evening twilight. Since then, he has been more familiarly known as Ratnakeṭa dīkṣita or Ratnakheṭa Śrīnivāsa dīkṣita. Ratnakheṭa and Appaya dīkṣita were direct contemporaries. It would appear that not much love was lost between them. Vīrarāghavakavi refers to them as contemporaries in the following verse-

सरत्नकेटदीक्षितोपियेनवादनिर्जितः
निवारितःपराम्बयाविवादकेलिदीक्षितः।
सुतामदात्सुमङ्गलाममाचपूर्णिमाकृता
बुधेनयेनसर्वमङ्गलाप्रसादवैभवात्॥
Sa ratnakeṭadīkṣitopi yena vādanirjitaḥ-
Nivāritaḥ parāmbayā vivādakelidīkṣitaḥ I
Sutāmadātsumaṅgalāmamā ca pūrṇimākṛtā -
Budhena yena sarvamaṅgalāprasādavaibhavāt II

The allusion here is to the following incident.

Appaya who was a staunch Devī worshipper, as usual worshipped his इष्टदेवता iṣṭadevatā on a friday afternoon; and after partaking of the prasādās not excluding Madhu, a favourite dish of the Devī, was out walking. It would appear that Ratnakheṭa who knew of Appaya dīkṣitā's Śakti worship was waiting for an opportunity to expose the seemingly rotten side of the Śakti cult.So he accosted Appaya and asked of him with becoming courtsey the tithi for the Day. Of course, Appaya with a nonchalant gesture, characteristic of his state, just flung the reply that it was Paurṇimā while in fact it was Amāvāsya. The wily controversialist Ratnakheṭa had heard exactly what he wanted and so retired. Appaya awoke to his senses after he had walked for awhile and then remembered and recognised the

serious mistake he had committed. With a terrific anger, enkindled on account of his righteous indignation at the way in which he had been tricked, came back to his house once again, sat in worship before his Goddess and relentlessly rebuked her for having deluded and made him an object of ridicule. We are credibly informed that the Goddess vouch safed unto him final victory for his convictions and as a proof whereof flung her ear ornament far into the eastern quarter of the sky where it shone with the redoubled brilliance of Rising Moon of the Pūrnimā Day. Struck by that sudden effulgence, Ratnakheṭa and his friends soon understood the significance of the miracle especially when they saw Appayya facing eastwards eulogise the Devī in soul-stirring language.Ratnakheṭadīkṣita has written many works of outstanding merit. We have a recital of these in the commentary written by बालयज्ञवेदेश्वर Bālayajña

vedeśvara on the Rukmiṇīpariṇaya of Rājacūḍāmaṇi dīkṣita, the renowned son of Ratnakheṭadīkṣita. The archaeological reports inform us that Ratnakheṭa was patronised by Acyutappa and Raghunātha Nāyaks of Tanjore. His other works are -

(१) शितिकण्ठविजयकाव्यम्	(1) Śitikaṇṭha vijaya kāvyam
(२) भावनापुरुषोत्तमनाटकम्	(2)Bhāvanāpuruṣottama nāṭakam
(३) अद्वैतास्त्र कौस्तुभम्	(3) Advaitāstra kaustubham
(४) वादतारावली	(4) Vādatārāvalī
(५) मध्वध्वंसनम्	(5) Madhva Dhvaṁsanam
(६) बौद्धतन्त्रमथनम्	(6) Bauddhatantramathanam
(७) वेदान्तवादावली	(7) Vedāntavādāvalī
(८) मणिदर्पणम्	(8) Maṇidarpaṇam
(९) समयसर्वस्वम्	(9) Samayasarvasvam
(१०) विधिनिर्णयम्	(10) Vidhinirṇayam

(११) रत्नदीपम्　　　(11) Ratnadīpam

9.Appayadīkṣita

He was the son of Rangarājadhvari and the court poet of many kings. Most of his works are found in our library. The most important of them are

1. Harivamśa sāracaritravyākhyā (No.3742)
2. Kuvalayānanda (No.5180)
3. Citramīmāmsā (No.5223)
4. Mayūkhāvalī (No.6920)
5. Vidhirasāyana (No.6997)
6. Śarīrakanyāyarakṣāmaṇi (No.7115)
7. Madhvamata tantra mukhamardana (No.7469)
8. Upakramaparākrama (No.6981)
9. Caturmatasārasangraha (No.7628)
10. Citrapata (No.6975)
11. Śivārkamaṇidīpikā (No.8156)

12. Śivādvaitanirṇaya (No.8177)

13. Lakṣaṇaratnāvali (No.5295)

A complete list of his works may be found in the introduction to the Śivādvaita nirṇaya published by the University of Madras.

10. CinnaBommabhūpāla

He was the son of Nalabommabhūpāla and patron of Appayadīkṣita. His work is Sangiīta rāghavam (No.10783). His Epigraphical records range from 1549 A.D to 1602 A.D.

11. Govindadīkṣita

He was a scion of Vāśiṣtagotra and a great authority on Advaita Vedānta. He was the court pandit and minister under successive Nāyak princes of Tanjore, Achyutappa Nāyaka and Raghunātha Nāyaka. He is the father of the great Venkaṭeśvaramakhi, the preceptor

of Nīlakaṇṭha dīkṣita Govindā's second son is the great Yajñanārāyaṇa dīkṣita,the author of the Sāhityaratnākara. Govindadīkṣita has written a famous commentary on the Kaumāriladarśana. He is also the author of the Sangītasudhānidhi written in collaboration with King Raghunātha Nāyak.

The great intimacy and regard prevailing between Achyutappa Nāyak and his favorite minister Govinda dīkṣita is well testified to by the follwing couplet.

त्रिणामाद्यन्त नामानौ महीक्षिद्दीक्षितावुभौ I

शस्त्रे शास्त्रे च निपुणावाहवेषु हवेषु चाII

Triṇāmādyanta nāmānau mahīkṣiddīkṣitāvubhau I

Śastre Śāstre ca nipuṇāvāhaveṣu haveṣu ca II

12. Govindamantrin

He is different from Govinda dīkṣita and is the author of

Harivamsa sāra carita (No. 3742) on which Appaya dīkṣita has written a commentary. He was minister of Koṇḍappa Nāyak, a viceroy of the Viayanagar dynasty and belongs to the Śāṇḍilyagotra.

13.Gīrvāṇendrasarasvatī

He is the author of Prapañcasāra sārasaṅgraha (No. 17637). He was the teacher of Nṛsimhāśramin and contemporary of Raghunāthāśramin. He is also the revered teacher of Nīlakantha dīkṣita and Bodhendrayati.

14.Svayamprakāśayati

He is the author of Rasābhivyañjikā (No.7637-41) a commentary on Advaita makaranda. He mentions Gīrvāṇendra among his gurus.

15.Nṛsimhāśramin

He was the disciple o Jagannāthāśramin. He has written

many works of great value in Vedānta etc. He is the author of Ratnakośa(No. 7065) a commentary on the Pancapādikā,Tattvabodhinī(No.7127) a commentary on the Sankṣepa śārīraka of Akhanḍānanda, Advaitadīpikā (No.7484) undertaken at the command of his guru Gīrvāṇendra sarasvatī, Tattvaviveka (No.7490) Tattvam padārtha śodhana prakāra (No.7507) Bhedadhikkāra (No.7508). He is also the reputed author of Bhāva prakaśikā on the Vivaraṇatattvadīpana of Akhanḍānanda.

16.Dharmarājādhvari

He was the brother of Trivedi Nārāyaṇayajvan. He was a disciple of Nṛsimhāśramin and Veṅkaṭanātha of Velaṅgudi. He was a resident of Kanḍaramāṇikkam.

His works are-

1.Tatvacintāmaṇiprakāśavyākhyā(Nos. 6217-30)

2.Nyāyaratna– Nyāyasiddhānta dīpavyākhyā (No.6559)

3. Yukti saṅgraha(No. 6576)

4. Vedānta paribhāṣā (No. 7595-99)

17.Rāmakṛṣṇādhvari

He is the son of Dharmarājādhvari. His works are-

1. Vedānta śikhāmaṇi (Nos.7600-5)

2.Nyāyaśikhāmaṇi (Nos. 6228-9)

18.Kālahastikavi

He is the author of भेदधिक्कारविवृतिः Bheda dhikkāra vivṛtiḥ (G.O.M.L.Madras) a commentary on Nṛsimhāśramā's Bhedadhikkāra. He was a disciple of Raghunāthāśrama Yati. He was resident of Kāncī and earned the title Kamākṣī dāsa. He was also the disciple of the famous Appayadīkṣita and received Saivadīkṣā

from him.He is the author of Vasucaritra campū (Nos. 4146-7)

19.Bālakavi

He was the son of Kālahasti Kavi of Bhāradwāja race, living in Mūlāṇḍa in Tuṇḍīramaṇḍala. He is the author of Ratnaketūdaya(No.4490) and refers to Rāma varmā as his patron.

20. Jñānendra

He is the author of Puruṣārtha Sudhānidhi (No.7110).

He was a disciple of Vāsudevendra and teacher of Agnihotrī.

21.Agnihotrī

He was the disciple of Kālahasti yajvan and son of Dvādaśāha yājin. He had other teachers also. He is the

author of Advaitaratnakośapūraṇī (Nos.7505-6) and Tattvacintāmanyālokasphūrti(Nos.6095-7)

22.Bhaṭṭojidīkṣita

Bhaṭṭojidīkṣita the great Vaiyākaraṇa acclaims himself as a direct disciple of Appaya dīkṣita. The southern recension of the meeting of Bhaṭṭoji and Appaya runs as follows. Bhaṭṭoji was bound for the south to visit the great shrine of Rāmeśvara. Whilst at Cidambaram, Bhaṭṭoji happended to attend a class in Vyākaraṇa held by Appayadīkṣita. It is said that during the course of his lecture, Appaya was explaining to his pupils some of the knotty points in Bhaṭṭoji's works with his running commentary thereon, sometimes agreeing with Bhaṭṭoji's view and at other times criticising him. Bhaṭṭoji, without disclosing his identity, seems to have volunteered certain

explanations by way of substantiating some of his own conclusions. Whilst this wordy combat was progressing Appaya seems to have exclaimed with an ironical sneer, whether he was the great Bhaṭṭoji himself, more prepared for the negative reply. To Appaya's surprise, Bhaṭṭoji bowed his head and said that he was Bhaṭṭoji himself. Bhaṭṭoji was so much struck with Appaya dīkṣitar's great mastery over the Pūrva and the Uttara Mīmāmsā śāstrās that he requested Appaya to condescend to initiate him in those. Whereupon, local tradition hath it that Appaya asked Bhaṭṭoji to proceed first to Rāmeśvaram and there to remove his moustaches etc. as unbecoming of an orthodox brāhmin and said that on his return journey, Appaya would await him with pleasure to teach him what he knew. And in due course Appaya taught Bhaṭṭoji the two Mīmāmsās.

The Northern recension of this incident tells us that Appaya dīkṣita met Bhaṭṭoji during the former's visit to Benares. Whichever recension is relied upon, it is quite clear that these two great Dīkṣitars did meet, were contemporaries and that Bhaṭṭoji was considerably younger to Appaya dīkṣitar. Bhaṭṭoji is the author of Śabdakaustubha (Nos.5467-78), Siddhānta kaumudi (Nos. 5485-5558) Prauḍhamanoramā (Nos.5559-92) Grahaṇa Śraddhavidhi (No.11893) Caturvimśati smṛtivyākhyā (Nos.18096-112) Tristhālīsetu (Nos.18137-41)Kāla nirṇaya (Nos.18534-43) Tithinirṇaya (Nos.18583-87)AsaucadaśaślokīVyākhyā(Nos.18631-2)Aśauca nirṇaya (Nos.18654-61)Gotrapravaranirṇaya(Nos. 18829-30)

23.Dharmarāja

He was a resident of Maṇalūr in Tanjore District. He had

the title ṣaḍbhaṣāsārvabhauma. He was a disciple of Jñānendra.His work is Darvīkara śikhāmaṇi bhāṣya.

24.Cidambarakavi

He was the son of Anantanārāyaṇa, son of Sūryanārāyaṇa of Kauśikagotra. His works are

1. Kathātrayī(Nos. 3750 - 1)

2. Campū bhāgavata (Nos. 4067 -68)

3. Cidambaravilāsakāvya (Nos.3777-80) together with his own commentary.Rāghava pāṇḍava yādavīyam as its name indicates, describes the Story of the Rāmāyaṇa, the Mahābhārata and the Bhāgavata, each stanza being so composed as to be capable of being interpreted in three different ways. This is also known by the name of कथात्रयी Kathātrayī.

25.Gururāmakavi

A native of Mūlāṇḍragrāma. He was the son of

Svayambhū dīkṣita and the daughter's son of Rājanātha. He was a contemporary of Appaya dīkṣita. Nīlakaṇṭha dīkṣita refers to him in his works. His work is Subhadrā dhanañjaya (Nos. 4532-3). Gururāma is the author of many other works, like Haricandra caritra campū, (written in 1607 A.D) Madana gopālavilāsa, Ratneśvara prasādhana and Vibhāgaratnamālikā. The last work contains valuable historical information leading to the indentification of a number of authors who preceeded him.

26. Nīlakaṇṭha

He was the son of the great Appaya dīkṣita. He is the author of Aghaviveka.

27.Bhānujidīkṣita.

He is the author of the Sudhā (Nos. 4944- 59) a commentary on the Amarakośa. He was a son of the

famous Bhaṭṭojidīkṣita.Bhānuji is also known as Rāmāśramin.

28.RāyasaVeṅkaṭādri

He was the minister of Muthu vīrappa nāyaka of Madurā. He had the title Paradhīna. His work is Smṛti kaustubha (Nos. 18407-36).

29 Gopatippabhūpāla

He belongs to the Sāluva dynasty.His work is Tāladīpikā (Nos. 10828-9)

30.Samara puṅgava dīkṣita

He was the son of Anantammā and Venkaṭeśa of Vādhūla gotra who was a nephew of Dharmaśivayogin of Bhārādwājagotra of Tiruvālaṅgādu. His work Yātrāprabandha describes the holiness of the several sacred places and waters found in the course of the

pilgrimage of the author's brother and colleague named Dharma who was a disciple of Appayadīkṣita. The author had another brother named Sūryanārāyaṇa. (Printed in Kāvya Mālā Series, Bombay.)

31. Veṅkaṭādhvari

Veṅkaṭacārya was the son of Śleṣa-yamaka-cakravarti Raghunātha dīkṣita and grandson of Appaya. He is the author of Viśvaguṇādarśacampū (No.4150). He is also the reputed author of Uttaracampū, Pradyumnānandīyam and Varadābhyudayacampū.

32. Lokanātha Bhaṭṭa

He was the son of Kavi Śekhara Varadārya. He is the author of Kṛṣṇābhyudayam(No.4976).

33. VaradāryaKavi

He was the son of Appayārya of Ātreyagotra. He is the

author of Ananga jīvana bhāṇa (No. 4572). Appayārya or Appayacārya was well- known as Śrīnivāsācārya the nephew of Tātayārya. The author was the paternal uncle of Venkatācārya who wrote the Viśva guṇādarśa campu. The author's grandfather's name is also Varada or Varadaguru. He is also reputed to be the author of Jānakī rāghavam (which was composed at the request of Velikoṭi Śanga-bhūpāla son of Kastūri-ranga-narapati) Kārikā-darpaṇa and Śrīstuti-vyākhyā.

34.Kumāratātācārya

He is the author of Pārijātāpaharaṇa (No.4381). He was the son of Veṅkaṭācārya and grandson of Śrīnivāsaguru of Śaṭhamarṣaṇagotra.

35.RaghunāthaNāyak

He was the foremost soveriegn of the Nāyak Princes. He

was a profound Scholar himself and had the greatest regard for Scholars who were never starved for want of patronage from him. Govinda dīkṣita continued to be minister under him and contributed to the unrivalled prosperity of the principality of Tanjore under this reign. He is the author of Ramāyaṇa sāra saṅgraha (Nos.9467, 68, 69) and Bhārata-sāra -saṅgraha (No.8676) He is also reputed to be the author of Pārijātaharaṇa,Nalābhyudaya, and Acyutābhyudaya.Very many scholars of repute flourished during this period. Amoung them mention may here be made of Govinda-dīkṣita, Yajña-nārāyaṇa-dīkṣita, Veṅkaṭeśvara diksita, Rāja-cūḍā-maṇi-dīkṣita, Kumāra-tātācārya and Bhāskara-dīkṣita.

36. Yajña-nārayaṇa-dīkṣita

He is the son of the famous Govinda dīkṣita. He was the disciple of Raghunātha Nāyak. He was patronised by

the same Nāyak ruler and became a Minister after his father. His works are-

1. Sāhitya-ratnākara (No. 4221)

2. Alaṅkāra-ratnākara (No. 5131)

3. Raghunātha-vilāsa-nāṭaka (No. 4487)

He is also the reputed author of Raghunātha-bhūpavijaya.

37.Rāma-bhadrāmbā

She was one of the court-poetesses of Raghunātha-nāyaka. She was well rewarded for her poetic talents. Some are of opinion tha she was his wife. Infact, he had only two queens Ceñculakṣmī and Kalāvatī by name. Her Work is Raghu-nāthābhyudaya (No.3722)

38.Śrīnivāsācārya

He was probably the Son of Kumāra-tātācārya, the guru

of Raghunātha-nāyak. His work is Pañca kāla kriyādīpa (No.18599)

39. Venkaṭeśvara-makhi

He was the third son of the famous minister Govinda-dīkṣita, who was honoured by the grant of Ardhāsana by Raghunātha bhūpa of Tanjore. His eldest brother and preceptor, the famous Yajña nārāyaṇa dīkṣita was also a court poet of Raghunātha nāyak of Tanjore. Veṅkaṭeśvara is the famous teacher of Nīla kaṇṭha-dīkṣita, Cokkanātha-makhin and Rāja cūḍāmaṇi-dīkṣita.

He is the author of Bodhāyana śrauta-sūtra-vyākhyā (Nos.2058-71) and Tuptīkāvārtikābharaṇam (Nos. 6797-9). He is also reputed to be the author of Sāhitya-sāmrājya, Sulba mīmāmsā. Karmānta vārtika, Caturḍaṇḍi prakāśikā.

40. Vīlinātha

He was the Son of Kanaka-sabhāpati and grandson of Yajña nārāyaṇa. He belongs to Viṣṇupuram in Tanjore District. His ancestors were the court poets of Acyuta, the second Nāyak ruler of Tanjore and were presented with a village named Maṇi-bhūṣaṇa-grāma. His works are- 1. Madana mañjarī (No. 4430)

2. Aghapañca ṣaṣṭī (No. 18616)

41. Cokkanātha makhi

He is the son of Nārāyaṇa-dīkṣita and Gaṇapati (mother). He was one of the younger contemporaries of Nīlakaṇṭha dīkṣita. He refers in his Bhāṣya ratnāvali to his guru Śrī Veṅkaṭeśvarādhvari in very feeling terms as also to Nīlakaṇṭha dīkṣita whom he holds in high esteem for his profound knowledge of the śastras, Cokkanātha is

the preceptor and father-in-law of the reputed Rāmabhadradīkṣita. Of Cokkanāthā's works we know Śabdakaumudī (No.5855) Dhātu ratnāvali (Nos. 5697-9). He is also the author of Bhāṣya ratnāvali.

42.Dvādaśāhayājin

He was the son of Cokkanātha makhin. His title is Bāla patañjali. His work is

1. Śabda kaumudī vyākhyā (Nos. 5856-7)

43.Rāja cūḍāmaṇi dīkṣita

He was the son of Ratnakheṭa Śrīnivāsa dīkṣita and Kāmākṣī and the grandson of Lakṣmī vallabha and the great grandson of Kṛṣṇabhaṭṭa of Viśvāmitragotra and the disciple of Ardhanārīśvara and Veṅkaṭeśvara makhi. He is the author of (1) Nyāya karpūravārtika (No. 6921).Rājacūḍāmaṇi dīkṣita states in the

introduction that he composed this at the command of his preceptor Veṅkaṭeśvara dīkṣita who was the son of Govinda yajvan and Nāgamāmbā. The author gives the date of the composition of the work to be the month of Śrāvaṇa in the year Īśvara corresponding to śaka 1559 or 1637 A.D. He is also the author of (2) Tantra śikhāmaṇi (No.6841) which is a commentary on the Mimāmsā sūtras of Jaimini. It is also Tantra ratna sāra. His other works are (3)Kāvyadarpaṇa (No.5152) (4) Kamalinī kalahamsa (No. 4648) and (5) Rāmāyaṇa campū (No. 4139) He is also reputed to be the author of Saṅkarṣa nyāya muktāvali, Maṇi darpaṇa or Tattva cintāmaṇi vyākhyā, Rukmiṇī kalyāṇa and Ānanda rāghavam, all these being available at the G.O.M. Library, Madras.

44.Nīlakaṇṭha dīkṣita

He is the second of the five sons of Nārāyaṇa. He was a minister of Tirumalai nāyak of Madurai. He studied Mīmāmsā under Veṅkaṭeśamakhin at Tiruvālūr. His works are- 1. Nala caritra (No. 4368)

2. Kali vidambana (No. 3924)
3. Sabhārañjana (No. 3967)
4. Śānti vilāsa (No. 3852)
5. Vairāgya śataka (No. 3964)
6. Ānanda sāgarastava
7. Śivotkarṣa mañjari
8. Anyāpadeśa śataka (No. 3888)
9. Śiva līlārṇava (No. 3738)
10. Gaṅgāvataraṇa (No. 3757) and
11. Nīlakaṇṭhavijaya (No. 4052) written

in 1638 A.D. He is also the reputed author of a commentary on Kayyaṭa vyākaraṇa.

45. Appā-dīkṣita

He was the brother of the famous Nīlakaṇṭha dīkṣita and grandson of Accān dīkṣita. He is the author of Tantra siddhānta dīpikā (No. 6853) and Duruha śikṣā. His adopted father Appaya is the author of Alaṅkāra tilaka. He was popularly known as Cinnappaya.

46. Śambhubhaṭṭa

He was the son of Bālakrṣṇabhaṭṭa and pupil of Khaṇḍadeva. He wrote Śambhubhaṭṭīyam or Bhāṭṭa dīpikā. Prabhāvali (No.6832) a commentary on the Bhāṭṭa dīpikā in 1706 A.D. He is reputed to be the author of Mīmāmsā kaustubha on the Bhāṭṭa dīpikā and Pūrvamīmāmsādhikaraṇa saṅkṣepa.

47.Umāmaheśvara

He was the disciple of Nṛsimhāśramin and father of Bhāskaradīkṣita. He wrote Tattvaviveka (No. 7490) in 1547 A.D at Puruṣottamapuram. He was rewarded by Ṛaghunātha nāyak. His other works are Advaita dīpikā (No.8484) Advaita kāmadhenu (No.7526) and Tattva candrikā (No.7528).

48.Atirātra yājva

He was the grandson of Accān-dīkṣita and the youngest and fifth son of Narāyaṇa dīksita and Bhūmidevi and the youngest brother of Nīlakaṇṭha dīkṣita. He is the author of Kuśakumudvatīya (No. 4346) and Tripuravijaya campū (No.4036). He is also the author of Citramīmāmsā doṣa dhikkāra evidently a criticism on Jagannāthā's

criticism on Appayadīkṣitā's Citra mīmāmsā. He is also popularly known as Prati raghuvamśādikartā.

49.Kṛṣṇānanda-sarasvatī

He was a great Advaita scholar who flourished in the early decades of the 17th century. His work Siddhānta siddhānjanam (No.7519) has been published in the Trivandrum Sanskrit Series. From the manuscript of the work, we learn that it was written in his own hand by one Rāmānandayati, a direct disciple of the author on the 16th January 1670 A.D. There is a commentary on this work by Bhāskara-dīkṣita who was also a direct disciple of the author. This Bhāskara-dīkṣita is mentioned as the receiver of a grant from King Sāhaji I of Tanjore who ruled from 1684 to 1711 A.D. His other works are Śivatattva ratna mālikā and a commentary thereon (No. 8198) and Anuṣṭhaṇa paddhati (No.11816)

50.Rāmānandayati

He was the disciple of Kṛṣṇānanda. His work is Siddhānta candrika vyākhyā (No.7695)

51.Ayyādhvarin

He was also a disciple of Kṛṣṇānanda. His work is Anuṣṭhaṇa paddhati vyākhyā.

52. Anubhavānandā

He was also a disciple of Kṛṣṇānanda. His works are 1. Advaita ratnakośa vyākhyā (No. 7502)

2. Prabhāmaṇḍala (No. 6930).

53.Bhāskaradīkṣita

He was also disciple of Kṛṣṇānanda. He was resident of Konerirāja puram in Tanjore District. He was the son and disciple of Umāmaheśvarācārya. His works are-

1. Siddhānta siddhāñjana vyākhyā- Ratnatūlikā

2. Taptamudrā vidrāvaṇa (No.7520)

54. Śrīveṅkaṭeśvara (Vaiṣṇava)

He was a great poet who was born in 1518 Śaka or 1595-96 A.D. of Śrīnivāsārya near Kāñcīpuram. He proceeded to Benares about his fortieth year and there wrote his famous work Rāmacandrodaya Kāvya(No. 3731) in 1557 śaka or 1634-1635 A.D.and also composed his own commentary thereon (No.3733).

55.Veṅkaṭeśa

He was the son of Muthammā. His work is Nīlakaṇṭha-vijayacampūvyākhyā(No.4060).

56.AppāKavi

He is the author of Śṛṅgāra mañjarī śāhajīyam, a drāmā based on the life history of Śāhaji Mahārājā of Tanjore. He was also known as Peri Appāśāstri, son of Aṇṇā

śāstrin, grandson of Kṛṣṇa and great grandson of Īśvara.The author's uncle was Vinateya who wrote a commentary on the Prakāśa. ḍiṇḍimasārvabhauma states that Aṇṇāśāstrī vanquished Kāmadeva in a controversy in the court of Veṅkaṭapati who gave him a golden palanquin and the village called Erakaram. Annāśāstri had three sons, of whom the eldest Viśvanāthārya dīkṣita was clever in commenting on the Siddhāñjana and other works of Kṛṣṇānanda yatīndra. The second son was Vinateyasūri. The author was the third son and a favourite of King Śāhaji. He was given the title of Kavitārkika sārvabhauma by his teacher Kṛṣṇānanda yatīndra.The opinions of Gaṅgādhara makhin, Rāma bhadra makhin, Bhūminātha, Śrīdhara-veṅkaṭeśa-kavi, Vedakavi, his disciple Śrīnivāsakavi, Rāja gopālakavi,

Nārāyaṇa śāstri and Veṅkaṭakṛṣṇa dīkṣita about the author's learning are quoted. Kavirākṣasa is also mentioned along with Vedakavi.

The drama was intended to be staged on the occasion of the festival in the Caitra month at Tiruvaiyaru, Tanjore District.

57. Anantanārāyaṇa

He was the son of Cidambarakavi. He is the author of Kathā trayī vyākhyā (No. 3752)

58. Gīrvāṇendra dīkṣita

He was the third son and disciple of Nīlakaṇṭha-dīkṣita. He is the author of Śṛṅgārakośa (No. 4611)

59. Cakrakavi

Cakrakavi was born of Lokanāthasudhī and Ambā. His elder brother was Rāmacandra who was also his preceptor.He has written many works and was a

contemporary of Śrī Nīlakaṇṭha dīkṣita. of whom he speaks at the end of the sixth canto of his Jānakī pariṇaya as-

सर्गःषष्ठ इहाजनिष्ट मधुरः श्रीनीलकण्ठाध्वरि

श्लाघा सीमनि जानकीपरिणये काव्ये तदीये नवे

Sargaḥ ṣaṣṭha ihājaniṣṭa madhura: Śrīnīlakaṇṭha- dhvari

Ślāghā sīmani Jānakīpariṇaye kāvye tadīye nave.

Jānakī pariṇaya has been printed in the Trivandrum Sanskrit Series. We also learn that the author has written Rukmiṇī pariṇaya, Pārvatī pariṇaya or Gaurī pariṇaya, Draupadīpariṇaya and Citra ratnākara.

60.ĪśvaraDīkṣita

He belongs to Kauṇḍinya vaṁśa and was a native of the

Kṛṣṇa District. His work is Rāmāyaṇa sāra saṅgraha (No.9471)

61. Nṛsimhāmātya

He belongs to the Bhāradwāja family. He was the minister of Ekoji, the Mahratha ruler of Tanjore. He was the son of Ānanda yajvan and Jayantī. His work is Tripura vijaya campū (No. 4036)

62. Tryambakarāya

He is the younger brother of Nṛsimha, the minister of Ekojī, ṣāhajī and Serfojī I. His work is– 1. Dharmā kūta (No. 9377) Composed in 1719 A.D.

63.ṣāhajī

He is the second Mahratha ruler of Tanjore. His name is not an Indian name. One of his ancestors was childless for long and begot children in the evening of his life

owing to the blessings of a Muhamadan Fakir by name Shāh, Sherīf. Consequently be termed his first son with the former part of his name Shāh and jī being the suffix showing reverence, and his second son as Sherīf.

But the Sanskrit poets are gifted with the power of giving an Indian color to the foreign terms and began to change the pronunciation as Śāhajī and Śarabhojī. So we should not be confounded that the multifarious terms as ṣāhjī, Śāhajī, Śahājī meant different personages. ṣāhjī has patronised many men of letters. It is well indicated by the activity of presenting the ṣāharājapuram, modern Tiruviśanallūr to a band of 46 learned Paṇdits. He was himself well versed in Sanskrit and Mahrathi and Telugu. He had the title Abhinava Bhoja, which one may take to be an apt one. The following works in Sanskrit are ascribed to his pen:

1. Candraśekhara vilāsa No. 4359

2. Śabdaratna samanvaya Nos. 5056 & 7

3. Śabdārtha saṅgraha Nos. 5063 & 4

4. Śṛṅgāramañjarī No. 3965

64. Rāmabhadramakhin

He belongs to the Kauṇḍinya family. He was the Chief Court poet of ṣāhajī. He was the disciple of Cokka nātha makhin, his father-in-law. He is one of the grantees of Tiruviśanallūr. He had a band of disciples and shone amongst them as the center figure. He was the son of Yajñarāma dīkṣita and the disciple of the famous Nīlakaṇṭha dīkṣita. His works are-

1. Jānakī pariṇaya No. 4360

2. ṣaḍdarśinī siddhānta saṅgraha No. 7631

3. Patañjali carita No. 3826

4. Uṇādi maṇidīpikā No. 5675

5. Śabdabheda nirūpaṇa No. 5301

6. Śṛṅgāra tilaka No. 4613

7. Paribhāṣā vṛttivyākhyā No.5720

He is also reputed to be the author of Rāmabhadra śataka.

65. Sadāśivendra Yogin (Brahmendra)

He was a classmate and contemporary of Rāma bhadramakhin. He studied under Parama śivendra Sarasvatī at Tiruviśanallūr. He was a famous yogin and his tomb (Samadhi) is erected at Nerur in the Trichino poly Dt, and is whorshipped by all even today. His works are-1.Yogasudhākara(No.6709)2. Brahma sūtravṛtti (No.7107) 3. Siddhānta kalpavallī(printed) 4. Advaita rasamañjarī (No. 7143) 5. Ātmavidyāvilāsa (No. 7684) 6. Manīṣā pañcakatīkā (No. 7328)7. Parama hamsa

caryā (No.7614) 8. Navamaṇimālā (No. 7735) 9. Ātmānu sandhānam (No. 7746)10. Śvapnoditam (No. 7754) 11. Svanubhūtiprakāśikā No. 7770

66. Veṅkaṭeśvara Śāstri

He was the chief and pet disciple of Rāmabhadra. He was the son of Dakṣiṇāmūrty of Kauṇḍinya clan. His works are-1. Lalita- a commentary on patañjalicarita (No. 3827) 2. Uṇādi Nighanṭu(No. 4732)3. Padamañjarī (Nos. 5010 and 5457 to 65)

67.Aśvatha budha

He was the grandson of Rāmabhadramakhin by his daughter of Srīvatsa clan. His works is Vādārthabhāva (No. 6655)

68.Gaṅgādharasūri or Vājapeyī

He refers to Appayadīkṣita as the preceptor of his

grandfather's brother. Gaṅgādhara is the author of Rasika rañjanī (No.5206) the famous commentary on Appaya dīkṣitā's Kuvalayānanda.Gaṅgādhara has also written a short treatise on the Kāṇāda school of philosophy called Kāṇāda siddhānta candrikā (No. 5979) published in the Trivandrum Sanskrit Series.He is also the author of Bhosalavamśāvali (No.4232) and Avaidika darśana-saṅgraha (No.8244).

69.Vaidyanāthadīkṣita

He was the nephew of the famous Rāmabhadramakhin. He also seems to be his disciple. He belongs to Vādhūlagotra. He was a native of Kaṇḍaramānikkam. His works are 1.Paribhāṣā saṅgraha (No.5722) 2.Rāmāyaṇa vyākhyā dīpikā (No.9394) 3.Smṛti muktāphala (No.18465)

70. Śivarāma Makhin

He was the son of Vaidyanātha dīkṣita. His work is Smṛtimuktāphala saṅkṣepa (No. 18431).

71. Nallā Kavi

He belongs to Kauśika family. His original name is Bhūminātha. He was the near kins'man and disciple of Rāmabhadra makhin. He was the son of Bālacandra makhin and a contemporary of Veṅkaṭeśvara-śāstri and Śrīdhara veṅkaṭeśvara śāstri. He was also adisciple of Vaidyanātha, the son of Ratnagirīśādhvarin. His works are-

1. Dharma vijaya (No. 4231)
2. Śṛṅgāra sarvasva (No. 4625)
3. Padamañjarī (No. 5457)

He is also reputed to be the author of Subhadrā pariṇaya and Advaita rasa mañjarī.

72. Ranganātha dīkṣita

He was the son of Nārāyaṇa dīkṣita, grandson of Nallā dīkṣita and great grandson of Nārāyaṇa dīkṣita. His mother's brother is the famous Caturvedi dīkṣita. His works is – Mañjarī makaranda (No.5466)

73. Mahādeva

He was a classmate of Rāmabhadra makhin and disciple of BālaKṛṣṇa. He was the son of Kṛṣṇasūri.His work is – Adbhuta darpaṇa (No.4534)

74. Nārāyaṇa

He was adisciple of Rāmabhadra makhin and was patronised by ṣāhji.His work is Śabdabheda nirūpaṇa- (No. 5323)

75. Appādhvarin

He was the son of Cidambara kavi. He is the author of Madana bhūṣana bhāṇa (No.4585). His other works are Gaurī māyūra māhātmya campū (No.4035) and Ācāra-navanītam (No.18048). He was patronised by King ṣāhaji of Tanjore.There is an excellent article on Appādhvarin in the Journal of Oriental Research Vol. III

76. Cokkanāthakavi

Cokkanātha, was a contemporary of ṣāhaji Mahārājā (Nos.1684-1710) and a court Paṇdit born of Narasāmbā and Tippādhvari.Chokkanātha has written Kāntimatīpariṇaya (No. 4339). He is also the reputed author of Rasavilāsabhāṇa, and Śevantikā Pariṇaya.

77.Raṅgarāmānuja

He is the author of the Taittiriyopaniṣaḍ prakāśikā (Nos.

1674-5) and the Bṛhadaraṇyakopaniṣaḍ-prakāśikā (Nos. 1676-7). He is the disciple of Lakṣmaṇa Yogīndra. He is believed to have descended from the famous Tātacārya family of Śrīvaisṇavas. He was a resident of Kāñcī and flourished during the last quarter of the 17th Century.

78. Rāmacandra dīkṣita

He is the author of Keralābharaṇa (Nos.4031-4). He is a descendent of the famous Rājacūḍāmaṇi dīkṣita and not far removed from him. He is also reputed to be the author of a Rāmacandra campū.

79.ŚrīkaṇṭhaaliasNañjuṇḍa

He was a disciple of Chidambarakavi and son of Sāmayārya of Ātreyagotra. His work is Madana-mahotsava bhāṇa. The drama was intended to be staged in the occasion of the marriage festival of God Viśveśwara at Bāla vyāghrapuri (Śiru puliyur) of which

the author seems to be a native. The object of the Bhāṇa is to expose in a satirical vein certian scandals in society, known to the author.The author also mentions Parameśvarādhwarin, Rāmaswāmi Makhin and Saṅgameśa Vidwan as his earlier teachers.

80. Keśava Daivajaña

He is the author of the Kalpadrukośa (Nos. 4739 - 41). The work was composed in 1660 A.D.

81. Veṅkaṭeśvara Kavi

He is the author of Bhānu prabandha prahasana (No. 4633). In the colophon he praises King ṣāhaji.

82. Tātārya

He was the son of Vanādrīśvara and lived towards the close of the Seventeenth century. He is the author of Sitā nanda (No. 4530).

83. Veṅkaṭeśvaradīkṣita

He was the grandson of Samarapuṅgava dīkṣita and son of Purāṇānanda, and pupil of Brahmānanda Saraswatī author of Upāsanāprayoga.

84. Ānandarāyamakhin

He is the son of Nṛsimharāya and grandson of Gaṅgādhara makhin. He was a Dalavoy and Dharmādhikārin of ṣāhaji and Sherfoji I. His works are -1. Vidyāpariṇaya (No.4511) 2. Āsvalāyana sūtravṛtti (No.11764)

85. Bhagavanta rāya

He was the third son of Gaṅgādhara the minister of Ekoji and ṣāhaji. He was an younger contemporary of Rāmabhadra makhin. His works are- 1. Mukundavilāsa

(No.3719) 2.Uttaracampū (No.4028) 3. Raghavā bhyudaya (No.4492)

86.Nārayaṇa

He is the son of Gaṅgādharāmātya and grandson of Tryambakarāya. His work is Vikramasena Campū (No. 4148).

87.Duṇḍhivyāsa

He is otherwise called as Duṇḍhirāja. He was a Mahrātha brāhman of Benares. He was a disciple of Tryambakarāya and was patronised by Shāhaji. He was a son of one Lakṣmaṇasudhī. He was the state Pauraṇika residing at Swāmimalai. The king conferred upon him the title of Abhinavajayadeva, because he composed the ṣaha vilāsa gītam. His works are-1. Mudrārākṣasa vyākhyā (No. 4475) 2. ṣaha vilāsa gītam (No. 10957)

88. Vāsudeva dīkṣita

He was the son of Mahādeva vājapeya yājin and Annapūrṇā and disciple of Viśveśvara vājapeyī, his elder brother. He was a resident of Swāmimalai. He was patronised by five persons -ṣāhaji, Tukkoji Sherfoji, Tryambakarāya and Ānandarāya.Consequently he had the permanent epithet, Pañca puruṣī poṣyamana prefixed to his name. His works are-1.Prayogaratnam(No.2620)
2. Mahāgnisarvasva(No.2064)

He is also the reputed author of the Bāla manoramā a commentary on the Siddhānta kaumudī, (No.5651) Adhvara mīmāmsā kutūhalavṛtti etc.

89.Mahādevavājapeyayājin

He was the Adhvaryu of Tryambakādhvarin in every sacrifice, he performed and consequently he had the title

Adhvaryu prefixed to his name. His works are - 1.Bodhāyana śrautaprayoga vṛtti-Śrauta candrikā (No. 2612) 2. Bodhāyanaśrautasūtra vyākhyā-Subodhinī (No. 2060)

90. Bhāskara rāya

He was a famous devotee of Śaktī and an advocate of Śāktamata. There are many traditional stories indicating his superhuman powers and activities in the south. He was the son of Gambhīrarāja bhāratī dīkṣita of benares. He spent his early years in several courts and finally came to Tanjore and studied under Gaṅgādhara vājapeyin. Admiring his mysterious powers due to the worship of Śaktī and his profound scholarship King ṣāhaji presented him with a village of 40 houses, namely Bhāskara rāyapuram on the banks of the Kāveri. And the distributed all the forty houses to his disciples. Many of

his own collections are now found here in this Library. His works are-1. Matvarthalakṣaṇāvicāra (No. 6996) 2. ṣāhaji praśastī (No. 8244) 3. Sāmarāja gānaprayoga (No.13956) 4. Bhāvanāprayogavidhi (No.16161) 5. Śiva daṇḍaka (No.22776)

91.ŚrīdharaVeṅkaṭeśa.

He was the son of Lingārya. He is one of the 46 persons of Śhāharājapuram. "Ayyāvāl" is his popular name. He was believed to be a famous devotee of Śiva and has shown many mysteries. Therefore a festival is performed in his name even to day on the new-moon day of Arpasi month every year. He was an elder contemporary of Sadāśivabrahman, the great Rājayogi. He was also a contemporary of Nallā śāstrin and Veṅkaṭeśvara śāstrin.

His works are- 1. Śahendra vilāsa (No.4230)

2. Padamaṇi mañjarī (No.5011)

92.Sumatīndratīrtha

He was a Madhva brāhmin and a disciple of Surīndratīrtha and Veṅkaṭa nārāyaṇa. He was patronised by ṣāhaji. It is believed that he was provided with a mutt near Tiruvidaimarudur. He collected many Mss, and some are now found in this Library. His works are- 1.Rasikarañjani-A commentary on Uṣāharaṇa (No. 3745).2. Sumatīndra jaya ghoṣaṇā (No.4237)

93.Lakṣmaṇakavi

He was the son of Viśveśvara śāstri and Bhavānī. He originally belonged to Benares and finally settled at Tanjore and was patronised by ṣāhaji. His works are- 1.ṣāha rājīyam(No.5304) 2.ṣāharāja sabhāsaro svarṇinī (No.4235)

94. Śeṣācala

He was a famous Telugu Brāhmin and one of the grantees of ṣāharājapura. The title Āndhrapāṇinī was conferred upon him. He was rewarded with Kanakābhiṣekam and Palanquin etc by ṣāhaji. He was the son of Veṅkaṭapatyāmātya. His works are- 1.Kośalabhosaliya(No.4233)2. ṣāharāja vilāsam(Telugu).

95. Gajavaidya

He was a state doctor and he attended to the elephants at Tiruvālūr, where they were kept. He was a traditional doctor. The royal servants ill-treated him and he put in a petition in Sanskrit to the king, describing every thing in detail. It is termed as Kaliviḍambanam (No. 4239).

96. Veṅkaṭa kṛṣṇa

He was patronised by ṣāhaji. His work is

Śabdabheda nirūpaṇa(No.5323)

97. Nārāyaṇa vidwān

He was also patronised by ṣāhaji. His work is ṣāha nakṣatramālā(No.4236)

98.Naraharyadhvari

He was a contemporary of Rāmabhadra makhin and was patronised by ṣāhaji. His work is ṣaḍdarśinī-Siddhānta saṅgraha (No.7631)

99. Periyappa budha

He was a court poet of ṣāhaji and a resident of Tiruvādi. His work is ṣaḍdarśinī siddhānta saṅgraha (No.7631).

100.RamanāthaMakhi

He was patronised by ṣāhaji. He was a teacher of Nallābudha, who was an younger contemporary of

Rāmabhadramakhin. His work is ṣaḍdarśinī-siddhānta-saṅgraha (No. 7631). It is yet to be settled wether the writer of the letter to one Aṇṇā śāstrin (vide No. 6594) is the same.

101. Yajñesvarādhvarin

He is a contemporary of Rāmabhadramakhin. He is the joint author of the work ṣaḍdarśinī-siddhānta-saṅgraha (No. 7631).

102. Mṛtyuñjaya

He belonged to the family of the famous Ratnakheṭa śrīnivāsa makhin and was the son of Ayyādhvarin. He was a disciple of Rājacūdāmaṇi and Acārya tippādhvarin. His work is-Pradyumnottara carita (No.3695)

103.Anantanārāyaṇa

He was the son of Mṛtyunjaya and Bṛahadāmbā and

grandson of Kṛṣṇa dīkṣita. He belongs to the family of Anantayajvan. He wondered over many places and finally came to Tanjore and requesed Sherfoji to add him to the four poetic gems as the fifth and consequently he gained the title as Pañcaratna kavi. He is the author of Gīta śaṅkaram (No. 10951) and Śarabhoji caritam (No. 3695 ?)

104. Sherfoji

He is the third Mahrata ruler of Tanjore. Some Sanskrit works are aseribed to his pen. During his rule literary activity continued as in his brother's time. His work isRāghavacarita (No. 8723)

105.Malayakavi

He is the author of Mīnākṣi pariṇaya (Nos.3717-8) also known as Mīnavilocanapariṇaya. As the work shows traces of the influence of Śrī Nīlakaṇṭha dīkṣita, the

author may be assigned to the begining of the eighteenth century.

106. Veṅkaṭeśvara

He belongs to Naidruvagotra. He was the son of Dharmarājā. He was patronised by Sherfoji I, and the title Sāhityabhoja was conferred upon him. His works are Bhosalavamsāvali (No.4232), Sabhāpativilāsa (No.4529). He is also the reputed author of Nīlā pariṇaya (No.4374), Pratijñā rāghava, Unmatta prahasana (No.4379) and Rāgha vānanda (4491).

107. Raghunātha Paṇdita

He is probably the father of Jagannātha Paṇdita. He was specially patronised by Dīpāmbā, the mother of Sherfoji. In Narakavarṇana a Mahrathi work written by him, he gives a list of his works in Sanskrit and Mahrāthi. His Sanskrit works are Bhojana kutūhala,

Prāyascitta Kutūhala, Śrauta smārta prayoga, Dharmāmṛta mahodadhi and Kāśī mīmāmsā of which we have 1. Prāyascitta Kutūhala (Nos.2654 & 18798)

2. Bhojana kutūhala (No.11238)

When giving the contents of Sahitya kutūhala he says that he has well described the history of mahratha rulers with 120 portraits or illustrations, which is now lost.

108. Jagannātha Paṇdita

His family title is Kāvala. He was a mahrāṭhā brāhmin. He was the son of Śrīnivāsa paṇdita. Raghunātha Paṇdita was his father's brother. He was a resident of Tanjore and was patronised by Sherfoji I.

His works are- 1.Śarabharājavilāsa (Date of this Manuscript 1722 A.D, No.4241). 2. Anaṅga vijaya (No.4577) 3. Śṛṇgāra taraṅgiṇī

109. Jagannātha

He was, the son of Bālakṛṣṇamantrin patronised by Sherfoji I.His work is Rati manmatha nāṭaka (No. 4488).

110. Tulajā Mahārajā I (1729-1755 A.D)

He is the fourth Māhraṭā ruler; he was also a scholar and has himself written many works-

1. Nāṭya vedāgama (No.10671)
2. Saṅgīta sārāmṛtam (No.10786)
3. Dhanvantari vilāsa (No.11066)
4. Dhanvantari sāranidhi (No.11069)

111.Sadāśivadīkṣita

He is one of the court poet of Tulajā. He was the Disciple of Cokkanātha Makhin, author of Śabdakaumudi and other works. He was a Staunch devotee of Śiva.His work is1. Gītasundara (No. 10950)

112. Ghanaśyāma

He was an influencial minister of Tukkoji. He is the son of Mahādeva and Kāsi. His Sister was Śākambhari. Cidambarayogin was his brother.Cuṇḍājī was his nickname. He had two learned wives Sundarī and Kamalā.Hisworksare–1.Anyāpadesaśataka (No.3889)

2. Dasakumāra carita tippaṇa (No. 4006)

3. Nīlakaṇṭha vijayacampū vyākhyā (No. 4061)

4. Śakuntalasañjīvinī (No. 4309)

5. Madanasañjīvana (No. 4587)

6. Caṇḍānurañjana (No. 4629)

7. Viddhasālabhañjikā Vyākhyā (No.4675)

8. Ānandasundarī (No.4681)

9. Navagrahacarita (No. 4689)

113. Kamalā

Wife of Ghanaśyāma. She is the joint author of Viddhasālabhañjikā Vyākhyā (No.4675)

114. Sundarī

She is also the wife of Ghanaśyāma. She is the joint author of Viddhasālabhañjikā Vyākhyā (No.4675).

115.Candraśekhara

He was the son of Śabdaśeṣa and is commentator on the work of Ghanaśyāma. His work is Damaruka vyākhyā. A commentary on Damaruka (No. 3793)

116. Ekoji II

He is the son of Tulajā I. He was otherwise named as Bhāvāji. His work is Prapancāmṛta sāra saṅgraha. (Nos. 7655 & 18909). There is a doubt whether this was composed by one Mahādeva a prtege of the same ruler.

117. Rāmacandra śekhara

He was patronised by Pratāpasimha son of Tulajā. His work is – Kalānandaka(No.4337)

118. Vāncheśvara

He was a court poet of Pratāpasimha, the ruler of Tanjore. He belongs to the family of the famous Govinda dīkṣita the minister of Cevva, Acyuta and Raghunātha Nāyaks. His forefathers were among the donees of ṣāharājapuram. Probably Ghanaśyāma was his rival. His work is Mahiṣa śataka (No. 3946).

119. Nīlakaṇṭha kavi

He is the author of Śṛngāraśataka (No.3966). This work was composed in 1765 A.D. The author is the grandson of Vāncheśvara, the author of the Mahiṣa śataka.

120.Sherfoji mahārājā

He was the son of Tulajā II. He was the man mainly responsible for the development of the Śarasvatī Mahāl Library at Tanjore and collected many works from Benares. He patronised many scholars. He started many sabhās such as Dharma Sabhā, Nyāyasabhā and Mudritasabhā. Many Paṇdits were employed in all the Sabhās and we can gather from old Judgements in several houses at Tanjore the names of about 30 scholars. His court seal contains the following verses-

पार्वतीपरमेश्वरौ पूर्णचन्द्रनिभाननौ I सर्वधर्मविधौ मुदा साधकौ भवतां सदा II

pārvatīparameśvarau pūrṇacandranibhānanau I

sarvadharmavidhau mudā sādhakau bhavatāṁ sadā II

On the judgments the paṇdits give their signature mostly in Grantha and Sanskrit as follows:

सम्मतिः प्रथमाध्यक्षसुब्रह्मण्यविपश्चितःI

गोविन्दपुरवाषस्तव्यानन्तरामसुधी मतम्II

तंजानगरवास्तव्यमहादेवसुधी मतम् I

सम्मतिर्जयपत्रेषस्मिन्नय्याशास्त्रि सभासदःII

अय्यावय्याभिधानेन गणकेन सुशोभितम्II

Sammatiḥ prathamādhyakṣasubrahmaṇyavipaścitaḥ I

Govindapura vāṣtavyānantarāmasudhī matam II

taṁjānagaravāstavyamahādevasudhī matam I

sammatirjayapatreṣasminnayyāśāstri sabhāsadaḥ II

ayyāvayyābhidhānena gaṇakena suśobhitam II

This certainly proves the place of Paṇdits in his court. He is mainly responsible for the collection in the Śarasvatī Mahāl Library at Tanjore. He sent many paṇdits far and wide and collected many books. The following works are ascribed to his pen-

1. Kumāra sambhava campū (No. 4030)

2. Mudrārākṣasa chāyā (No.4473)

3. Smṛitisaṅgraha (Nos. 18483,18493)

4. Smṛtisāra samuccaya (No.18499)

121. Narasimha (Timmaya)

He is a Telugu brāhmin and a disciple of Śrī Śukha tīrtha. He was patronised by Sherfoji II. His work is Guṇaratnākara (No.5206)

122.NārāyaṇaSudhī

He was a resident of Govindapuram. He was one of the members of the Dharmasabhā. His portrait with his state-dress is found on the Ms. His works are-

1. Śabdabhūṣaṇa (No. 5479) 2. Śabdamañjarī (No. 5858)

3. Bhāṭṭanayodyota (No. 6869)

123.VāñcheśvaraII

He was the great grandson of Vāncheśvara, grandson of

Mādhava and son of Narasimha. He was a resident of Shāharājapuram and a court poet of Sherfoji II. He gives the date of composition of Hiraṇyakeśīya Śrautasūtra as 1816 A.D. His works are-

1.Mahiṣasatakavyākhyā (No. 3947)

2.Hiraṇyakeśīya Śrautasūtra vyākhyā (No.2072)

124.Yajñeśvaradīkṣita

He had the nickname as Bālādīkṣita. He is the son of Subrahmaṇya and grandson of Visvapati residing at ṣāharājapuram. He was patronised by Sherfoji and chiefly by Shivāji.His work is Bodhāyana śrautasūtra vyākhyā (No.2058).

125.Vāsudeva dīkṣita

He was patronised by Shivāji the last ruler of Tanjore. He had the title Tantrasāra. He was patronised

by the chief minister Bābājināyak Puṇde. He was a contemporary of Vāmadevapaṇdita. His work is Mala māsāghamarṣinī (No.18607)

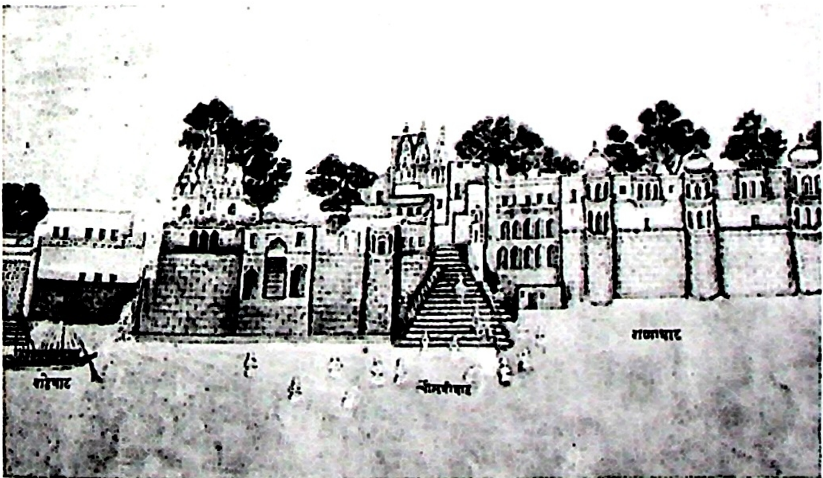
—***—



INDEX OF AUTHORS NOTICED IN THEHISTORY OF SANSKRIT LITERATURE.

(Numbers refer to the serial number of the author)

---***---



3. Appendix-I

Origin and development of the T.M.S.S.M.Library, Thanjavur

This Library is the greast Oriental Manuscripts Library in the world, its Sanskrit collection being unique and unsurpassed by any other library. It is a fact of which South India may be legitimately proud that two of the Greatest Oriental Manuscripts Collections in the world are witin our Presideney, the Tanjore Collection and that of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras. The scheme of a Descriptive Catalogue of the Madras Library took shape in the last decades of the last century and is still in progrees. In point of numbers, Tanjore compares very favourably with Madras. But the Tanjore collection has got a unique value in that it has

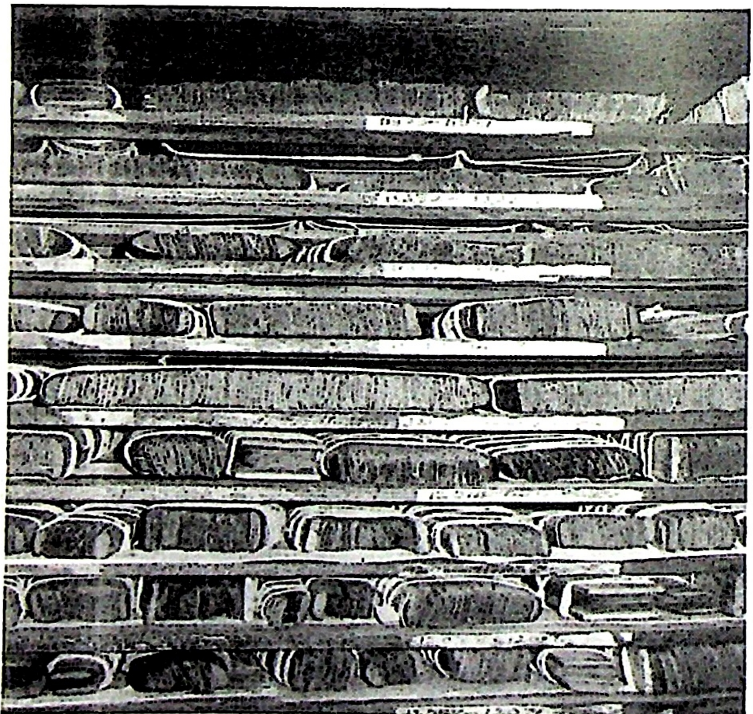
preserved the literary works are mostly in single copies. The collections in Tanjore should have begun as early as the middle of the fifteenth century about 1450 A.D. The Telugu Nayaks who held sway over Tanjore during 1535-1675 patronised the pandits of the land and held courts to honour them. Valuable collections of important works were carefully preserved in the archives of their courts, the Manuscripts being mainly on palm leaf. These Nayak rulers were not only military chiefs but possessed great artistic and scholarly instincts besided a few of them being themselves authors of no mean repute. The Nayak rulers were followed by the famous Mahratha kings who ruled Tanjore from 1676-1855 when the last of the Mahratha Kings died and the principality of Tanjore became a full British

possession. The change of rule from the Nayaks to the Mahrathas did not, as is usual with alien invasions, produce any serious unsettlement in the existing social and other conditions of the people of the land. We know that military successes have always meant a full stop for a temporary period at any rate of all lines of progress, particularly in *belles letters*, art and other non-political activities of the vanquished. But fortunately, this does not seem to have been the case at any rate as far as Tanjore was concerned. The Mahratha rulers seem to have been greater and more enthusiastic partrons of Literature and Art than their predecessors. Scholars and poets, artists and painters - all enjoyed increasing patronage at their hands. Almost the last of them, the great Maharaja Serfoji (1800-1832) did the

greatest and most lasting service not only to his race but to all India when he embarked on a gigantic plan for increasing the usefulness of the Library. We are told that whilst on pilgrimage to Benares, he bought every valuable manuscript that was for sale and ordered a host of pandits to fair copy the others that were too precious and could not be bought. Thus the largest single collection added to the Library was during his time and under his direct fostering care. As a fitting tribute to the great patron of learning, the library has been named by the Administrative Committee that took charge of it in 1918 as the 'Maharaja Serfoji Sarasvati Mahal Library Tanjore'. It is hoped that the Descriptive Catalogue now issued in nineteen volumes will not only preserve the valuable treasures of this library

for posterity but will also inspire sufficient confidence in the public to induce them to deposit their individual collections of usefulness to the scholar world will be amply assured. A short account of the various collections that have now been catalogued will be found under "General Introduction."

******



4.Appendix - II

Descriptive notices of Sanskrit Manuscripts

The 24,432, Sanskrit manuscripts (Titles) of this library may be roughly classified under the following heads.

Names of Sections	Number of Mss./Titles	Descriptive Catalouge Vol.No.	Descriptive Catalouge Serial Nos.
1.Vedas-Samhitas and Samhita Bhashyas	697	I	1-697
2.Vedas-Brahmanas, Aranyakas etc.	729	II	698-1426
3.Vedas-Upanishad Bhashyas and Vedangas	516	III	1427-1942
4.Vedas-Vedangas: Srautasutras, Bhashyas and Srauta prayogas	414	IV	1943-2356
5.Kalpa-Srauta prayogas.	420	V	2357-2776
6.Kavya	1085	VI	2777-3861
7.Kavya	385	VII	3862-4246
8.Nataka	465	VIII	4247-4711
9.Kosa,Chandas& Alankara	614	IX	4712-5325
10.Vyakarna	646	X	5326-5971
11.Darsana-Nyaya, Vaisesika, Sankhya & yoga.	783	XI	5972-6754
12.Darsanas-	658	XII	6755-7412

Purvamimamsa,Uttara mimamsa (Advaita)			
13.Darsanas-Purvamimamsa,Uttara mimamsa (Advaita) (contd)	360	XIII	7413-7772
14. Darsanas-Purvamimamsa,Uttara mimamsa (Visistadvaita,Dvaita) Saiva, Bhakti and Avaidika.	472	XIV	7773-8244
15.Mahabharata,Gita, Ramayana, Mahapuranas and Upapuranas.	2405	XV	8245-10649
16.Natya,Sangita, Kamasastra, Vaidya and Jyotisha.	1088	XVI	10650-11737
17.Grhyasutras, Bhashyas and Prayogas.	2442	XVII	11738-14179
18.VratasAgama; Tantra; Dharmasutras, bhashyas and prayogas	2632	XVIII	14180-15467 17749-19092
19.Mantra; Stotra; Supplement and Indices to Vols.I-XIX	7621	XIX	15468-17748 19093-24432
Madras 15.7.1934	24,432		P.P.S. Sastri, Editor.
20.Mantrasastra	1320	XX	1-1320 (Supplemental

			numbers
21.Stotras(Part-I)	-	XXI	!9093-20698
22.Vishnustotras	-	XXII	20699-21979
23.Ganapati, Siva Misellaneous stotras	-	XXIII	21980-23274
24.Alphabetical Catalogue of the Sanskrit Mss, T.M.S.S.M.L.Tanjore Palmleaf&Paper	(1158)+ 568 = 1726	XXIV	23275-25000
25. Alphabetical Catalogue of the Sanskrit Mss, T.M.S.S.M.L.Tanjore (Collection Paper)	4775	XXV	25001-29775
26.Alphabetical Catalogue of the Sanskrit Mss, T.M.S.S.M.L.Tanjore (Collection Palmleaf)	4490	XXVI	29776-34265
27. Alphabetical Catalogue of the Sanskrit Mss, T.M.S.S.M.L.Tanjore (Collection Palmleaf)	4951	XXVII	34266-39216

24432 + 14784 = 39216

*****

5. P.P.S. சாஸ்திரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு

திருவாளர் P.P.சுப்ரமண்யசாஸ்திரிகள் பேராசிரியர் P.P.S.சாஸ்திரி (1895 - 1945 A.D.)என்றே பெரும்பாலும் அழைக்கப்படுகின்றார். இவர் 27.8.1895 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டம் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையிலுள்ள 'பழமடை' என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவர் சம்ஸ்க்ருதத்தில் M.A., பட்டப்படிப்பினை சென்னை, பிரசிடென்சி கல்லூரியில் மேற்கொண்டார். பேராசிரியர் ரங்காச்சாரியார் மற்றும் மகாமகோபாத்யாயர் பேராசிரியர் S.குப்புசுவாமி சாஸ்திரிகள் ஆகியோர்களிடம் பயிற்சிபெற்ற இவர் சம்ஸ்க்ருதத்தில் உயர்கல்வி பயிலுவதன் பொருட்டு மத்திய அரசின் வழியாக இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பப்பட்டார். 1920-21 ஆம் ஆண்டில் தம் படிப்பினை முடித்துக்கொண்டு இந்தியா திரும்பிய திரு. P.P.S.சாஸ்திரிகள் மங்களூர் அரசு கல்லூரியில் முதல் இந்திய முதல்வராகப் பணியேற்றார். விடுதலைப்போராட்ட தியாகி திருமதி சரோஜினி நாயுடு அவர்கள் அந்த கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்து பேசுகையில் இந்தியர் ஒருவர் அப்பணியில் நியமிக்கப்பட்டது குறித்துப் புகழ்ந்திருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. பிறகு திரு. P.P.S.சாஸ்திரிகள் சம்ஸ்க்ருதப்பள்ளிகளின் கண்காணிப்பாளராகவும், மாவட்டக்கல்விஅலுவலர்

ஆகவும் மாற்றப்பட்டார். இவர் 1929 ஆம் ஆண்டில் சென்னை பிரசிடென்ஸி கல்லூரியில் கூடுதல் பேராசிரியராகவும், மகாமகோபாத்யாயர் பேராசிரியர் S.குப்புசுவாமி சாஸ்திரிகள் ஓய்வுபெற்றபின் பேராசிரியர் ஆகவும் பணியாற்றினார். இவரது புலமையைப் பகிர்ந்து கொள்ள Mr.H.C. பாப்ஔர்த், பேராசிரியர் K. சுவாமிநாதன், டாக்டர் B.B. டே போன்றோர் இவரை அணுகலாயினர். இவர் தன் கண்காணிப்பிலுள்ள சமஸ்கிருதப் பள்ளிகளில் ஸம்ஸ்க்ருதக் கல்வியினை மேம்படுத்த ஆர்வம் கொண்டார். இவர் அரசினர்க்கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தின் காப்பாட்சியராக இருந்த காலத்தில் அதன் வளர்ச்சிக்குப் பல படிகளில் முயற்சி எடுத்துள்ளார். அதைப்போலவே தஞ்சாவூர் அரண்மனை நூலகத்தை (சரசுவதி மகால் நூலகத்தை) மேம்படுத்தவும் முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளார். கீழ்த்திசைச் சுவடிநூலகத்திலிருந்து சில முக்கியச்சுவடிகளையும் வெளிக்கொணர்ந் திருக்கிறார். பல சம்ஸ்க்ருத நூல்களின் மொழிபெயர்ப்புப் பணியினையும் செய்துள்ளார்.

இவருடைய குறிப்பிடத்தக்க பணி என்றால் மகாபாரதம் 40,000 சுலோகங்களை தென்னிந்தியாவில் கிடைத்த பாடங்களுடன் முதன்முதலாக ஒப்பாய்வு செய்து 36 தொகுதிகள் கொண்ட ஆய்வுப்பதிப்பினை

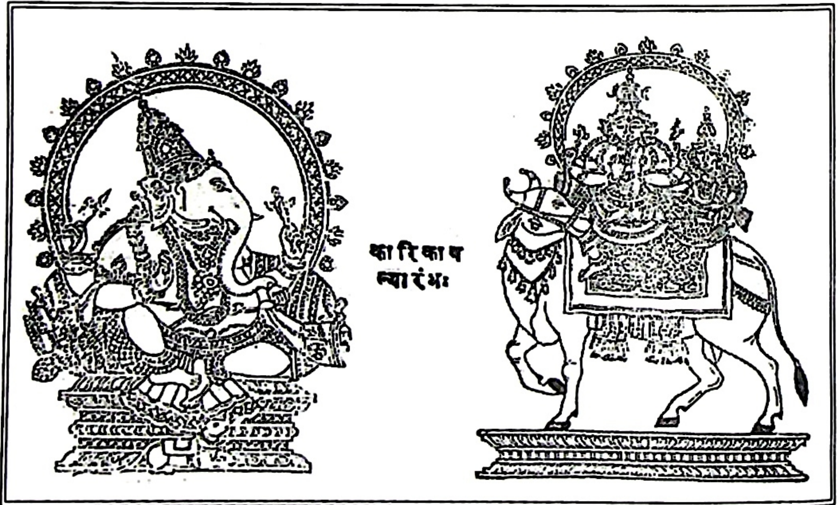
இவர் வெளியிட்டுள்ளார். அனைத்திந்திய கீழ்த்திசைமாநாடு மற்றும் இந்திய தத்துவ மகாசபைகளின் பல அமர்வுகளில் கலந்துகொண்ட பெருமைபெற்றவர். இவரது பணிகளையும் ஸ்வதந்திரபடைப்புகள் மற்றும் மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்களுக்குமாக சிருங்கேரி ஆசார்யபீடம் வித்யாசாகரம், வித்யாவாசஸ்பதி, பாரதகலாநிதி போன்ற விருதுகளை வழங்கி சிறப்பித் துள்ளது. இவர் சென்னை பிரசிடென்ஸி கல்லூரியில் பேராசிரியராக பணியிலிருந்தபோது பாஷாசாஸ்திரத்தின் மீது பல சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி யிருக்கின்றார். P.S. டாக்டர் லோகநாதன், பேராசிரியர் K.A நீலகண்ட சாஸ்திரி போன்றோர் இவரது சமகாலத்தவரும் இவருடன் நெருங்கிப்பழகியவர்களும் ஆவார்கள். பேராசிரியர் P.P.S.சாஸ்திரி அவர்களின் காலத்திற்குப்பின் இவரது சேகரிப்பான 5000 சம்ஸ்க்ருத புத்தகங்கள், 10 மரபீரோக்களில் வைத்துக்காப்பாற்றப்பட்ட ஓலைச் சுவடிகள் ஆகிய அனைத்தையும் திருவனந்தபுரத்திலுள்ள அரசர் சம்ஸ்க்ருத நூலகத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன. மேலும் பேராசிரியர் P.P.S.சாஸ்திரிகள் 17ம் நூற்றாண்டில் சிறப்புற்றிருந்த அப்பய தீக்ஷிதரின் பதினோராவது தலைமுறையில் வந்தவர். இவர் தம்முடைய பழமடை கிராமத்தில் நீலகண்டதீக்ஷிதரின் சமாதியை புதுப்பித்து ஆண்டுதோறும் பூசை

வழிபாட்டினை மேற்கொண்டார். இவரது பெருமுயற்சியால் இவ்வூர் நீலகண்டசமுத்ரம் என்ற பெயரினையும் பெற்றுத் திகழ்கிறது.

இச்செய்திகள் யாவும் வால்மீகி இராமாயணத்தின் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பின் மறுபதிப்பு நூலில் ஆங்கில முன்னுரையில் காணக் கிடைக்கின்றன. இவரது உருவப்படங்கள் சென்னைப் பிரசிடென்ஸி கல்லூரி யிலும், மகாமகோபாத்யாயர் திரு. S.குப்புசாமி சாஸ்திரிகள் ஆய்வு நிறுவனத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை முயற்சி செய்து சேகரிக்கப்பட்டு இந்நூலில் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. மேலும் பேராசிரியர் P.P.S.சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் பற்றிய குறிப்பு சென்னை பிரசிடென்ஸி கல்லூரியிலிருந்து கிடைத்தவை கீழ்க்கண்டவாறு அமைகின்றன. இவர் வைதிக சாஹித்ய சரிதம் எனும் நூல் ஒன்றை படைத்துள்ளார். சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், தஞ்சாவூர்அரண்மனை நூலகம் (சரசுவதி மகால் நூலகம்) ஆகியவற்றின் வழிகாட்டிகளுக்கு இணை மொழிப்பெயர்ப்பாளராகவும், சென்னை மற்றும் தஞ்சாவூர் சுவடிவிவரப் பட்டியல்களுக்கும், குறிப்பாகத் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலக சம்ஸ்க்ருத விவரப் பட்டியல்கள் 1 - 19 தொகுதிகள், மற்றும் தெலுங்கு மொழிப் பிரிவின் சுவடிவிவரப்பட்டியல் - தொகுதி 1

ஆகியவற்றின் பதிப்பாசிரியராகவும், குருராமகவியின் ரத்னபிரசாதனம் போன்ற நூல்களின் பதிப்பாசிரியராகவும் திகழ்ந்திருக்கின்றார். இத்தகைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் சொந்தக்காரரான பேராசிரியர் P.P.S. சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் தமது 50ம் வயதில் நீரிழிவுநோய் காரணமாக உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டார். அதன் விளைவாக 1945 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் 17ம் நாள் இயற்கை எய்தினார்.

*****



6. சம்ஸ்க்ருத இலக்கிய வரலாறு- 1500 முதல் 1850 வரை

சம்ஸ்க்ருத இலக்கிய வரலாறு (1200 A.D.) சுமார் ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகளுடன் நின்றுவிட்டது. அதற்கு பின்பும் பல நூல்கள் ஆசிரியர் குறிப்புகள் போன்றவை கிடைக்கின்றன. இருப்பினும் வேத இலக்கியம், புராணஇலக்கியம், காவியநாடகாதி இலக்கியம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய மேக்டோனெல்லின் இலக்கிய வரலாறு 1000 A.D. (ஆயிரம் ஆண்டு) வரையிலான செய்திகளைத் தருகின்றது. டாக்டர் கெய்த் அவர்களின் சம்ஸ்க்ருத இலக்கிய வரலாறு காவிய நாடகாதி இலக்கியங்கள், ஆசிரியர் வரலாறு போன்ற வற்றைச் சிறப்பான வரைமுறையுடன் (ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டு)முடிய எடுத்துரைக்கின்றது. அதன்பின்பும் இங்கும் அங்குமாக கிடைக்கின்ற சிலபல செய்திகளைக்கொண்டு பார்க்கின்ற போது தனிப்பட்ட முறையில் சில ஆசிரியர் களும், நூல்களும் கி.பி. 1200 முதல் 1500 வரை கிடைக்கின்றன. இந்தியாவின் மற்றபிற இடங்களைக் காட்டிலும் இங்கே இலக்கியவளர்ச்சி மேன்மை பெற்றிருந்தது. நற்புலமைபெற்ற அறிஞர்கள் சபை களிலும், அரசவைகளிலும் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

தஞ்சை, மதுரை, வேலூர், மைசூர் ஆகிய நகரங்களில் ஆட்சிசெய்த விஜயநகரமன்னர்களும் இவ்விலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் துணைநின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக 1509 முதல் 1529 வரை விஜயநகரத்தை ஆண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயர் மிகச்சிறந்த அறிஞர். அவரது அவையில் பல அறிஞர்கள் இடம்பெற்றிருந்தனர். நாள்தோறும் அவர் அறிஞர்களைச்சந்திப்பதிலும் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதிலும் மிகுந்தநாட்டங் கொண்டு விளங்கினார்.கிருஷ்ணதேவராயர் மறைவுக்குப் பின் தஞ்சாவூரில் தஞ்சைநாயக்கர் ஆட்சி தொடங்கு கின்றது.

தஞ்சை மன்னர்கள் நாயக்கர் மற்றும் மராட்டியர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் குறிப்பிட்ட 350 ஆண்டுகளில் இசைவாணர்கள், இலக்கிய அறிஞர்கள், பல்கலை வித்தகர்கள் பெரிதும் போற்றப்பட்டனர். இதன் பயனாக 125 அறிஞர்கள் சிறந்த முறையிலே ஏறத்தாழ 500க்கும் மேற்பட்ட இலக்கியப்படைப்புகளை இயற்றியுள்ளனர். இத்தகைய இலக்கியங்களையும், இலக்கியப்படைப்பாளர் களையும் வளர்ச்சியடையச் செய்தபெருமை தஞ்சையில் ஆட்சிசெலுத்திய நாயக்கமன்னர்களையும், மராத்திய ஆட்சியாளர்களையுமே சாரும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறு உலகப்புகழ்பெற்ற இந்நூலகத்தின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி, வேத இலக்கியம் தொடங்கி தோத்திர

இலக்கியம் ஈறாக அமைந்த சுவடிகளின் விவரப்பட்டியல் குறிப்பு ஆகியவற்றை இந்நூலில் காணும் பிற்சேர்க்கை களில் நாம் காணலாம். சம்ஸ்க்ருத சுவடி விவரப்பட்டியல் தொகுதி 1-19 வரை பேராசிரியர் P.P.S.சாஸ்திரி அவர்களால் தமிழக அரசின் நிதியுதவியோடு முடிக்கப் பெற்று தொகுதி எண் 19ல் History of Sanskrit Literature 1500-1850 (சம்ஸ்க்ருத இலக்கிய வரலாறு 1500 முதல் 1850 வரை) என்கிற சிறப்பான கட்டுரை வெளியிடப் பட்டுள்ளது. அதுவே தற்போது தனி நூலாக வெளிவருகின்றது. இந்த நூலிற்காக எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட ஆண்டுகள் 1500 முதல் 1850 வரையுள்ள இந்த காலங்களில் கி.பி. 1535 கி.பி. 1673 வரை நாயக்க மன்னர்கள் தஞ்சையை ஆண்டுள்ளனர். அதன் பிறகு மராட்டியர்கள் கி.பி.1676-1855 வரை ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். இவ்வாறு தஞ்சையை ஆண்டவர்களுள் நாயக்கமன்னர்கள் நால்வர் மற்றும் பத்து மராத்திய மன்னர்கள் ஆகியோரின் பெயர்ப்பட்டியலும், அவர்கள் ஆட்சிசெய்தகாலங்களும் ஆங்கிலப்பகுதியில் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலும் இந்த இலக்கியவரலாறு தஞ்சாவூர் அரண்மனை நூலகமான சரஸ்வதி மகால் நூலகத்தின் சுவடிகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்

கிறது. இதனை ஆண்டு வாரியாக ஒப்பாய்வு செய்வதற்கு உதவியாக 50 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு பிரிவு என்ற வகைகயில் மொத்தம் 7 வகை உட்பரிவுகளைக் கொண்டதாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடியால் குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் வருகிற அறிஞர்களின் இலக்கியப் படைப்புகள், வாழ்க்கை வரலாறு ஆகியவற்றை மிக விரைவாய் நாம் அறிந்து கொள்ளமுடியும். இறுதியிலும் இந்த எழுவகை உட்பிரிவின் உள்ளே கொடுக்கப்பட்ட வரிசைஎண்களுடன் அறிஞர்கள் அகரவரிசைப் பெயர்ப் பட்டியல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வரிசை எண்களைக் கொண்டு அறிஞர்களின் வரலாற்றினை ஆங்கிலத்திலும், அகர வரிசையின் அமைப்பில் ஆங்கிலம் தரும் செய்தியினை தமிழ் வழியிலும் நம்மால் பார்க்க முடியும். இனி நாம் அகரவரிசையின் துணையோடு அறிஞர்களின் படைப்புகளையும் வரலாறு களையும் சிறிது காண்போம்.

அக்னிஹோத்ரீ -21

இவரது தந்தை துவாதசாஹயாஜி என்பது. அக்னிஹோத்ரி என்பவர் காளஹஸ்தி யஜ்வனின் சீடர். இவருக்கு பல ஆசிரியர்களுண்டு. இவரது நூல்கள் 1) அத்வைதகோசபூரணி (Nos. 7505-7506). 2) தத்வ சிந்தாமண்யா லோகஸ்பூர்த்தி (Nos. 6795-6797).

அதிராத்ரயஜ்வா - 48

இவர் ஆச்சான் தீக்ஷிதரின் பெயரர். இவர் நாராயண தீக்ஷிதரின் 5ம் புதல்வர். நீலகண்ட தீக்ஷிதருக்கு இவர் இளைய சகோதரர் ஆவார். இவரது நூல்கள்- குசகுமுத்வயம் (No. 4346) த்ரிபுரவிஜயசம்பூ (No. 4036)

"சித்ர மீமாம்ஸா தோஷதிக்கார: என்ற நூலின் ஆசிரியரும் ஆவார். இது அப்பய்ய தீக்ஷிதரின் சித்ர மீமாம்ஸைக்கு கண்டனமான ஜகன்னாதரின் (கி.பி.1620-1660) சித்ரமீமாம்ஸை கண்டனநூலிற்கு மறுகண்டன நூலாகும். இவர் 'பிரதி ரகுவம்சாதிகர்த்தா' எனவும் அறியப்படுகிறார்.

அனந்தநாராயணன்- 57

இவர் சிதம்பரகவியின் புதல்வர். இவரது நூல் கதாத்ரயீ வியாக்யை (No. 3752). இந்நூல் ஒரே சமயத்தில் ராமாயண பாரத பாகவதக் கதைகளை ஒருங்கே கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. பார்ப்பதற்கு இது காடின்யமாகத் தோன்றினாலும் பயன்படுத்து வோருக்கு பானகம், வாழைப்பழம் போல் இனிமையைத் தருகின்றது. யாவனொருவன் இந்த பத்யங்களை கண்டபாடம் (மனனம்) செய்தானாகில் அவன் வித்யாநிதியைப் (கல்விப்பெருந்தனத்தைப்) பெறுவான் எனக்கூறுகிறார் கதாத்ரயீ உரைகாரர். தஞ்சபுரீசர் உடனுறை ஆனந்தவல்லி

அம்பிகையின் மீது பாடிய ஆனந்தவல்லி ஸ்தோத்ரத்தின் ஆசிரியரும் அனந்தநாராயணரே ஆவார்.

அனந்தநாராயணன்- 103

இவர் ம்ருத்யுஞ்ஜயரின் புதல்வர். தாய் பிருஹதாம்பா. இவரது பாட்டனார் கிருஷ்ண தீக்ஷிதர். இவர் அனந்தயஜ்வனின் குடும்பத்தில் வருபவர். இவர் பல இடங்களுக்குச்சென்று இறுதியாக தஞ்சை வருகிறார். நாலு கவியாகிய இரத்தினத்துடன் இணைத்து இவரை சரபோஜி பஞ்சரத்னகவி என போற்றுகிறார். இவரது நூல்கள் *1)* கீதசங்கரம் (No. 10951) கீதவடிவில் பலவித ராகங்களில் சங்கரனைப் புகழ்ந்து பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளதால் இந்நூலிற்கு கீதசங்கரம் எனப்பெயர் வந்தது. இந்நூல் தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடாக *2006*ஆம்ஆண்டு வெளிவந்துள்ளது. விலை.ரூ.*35.00* ஆகும். *2)*சரபோஜி சரிதம் (No.3695).

அனுபவானந்தர் - 52

இவர் கிருஷ்ணானந்தரின் சீடர் (49). இவரது நூல்கள் *1)* அத்வைதரத்னகோசவியாக்யானம் (No.7502), *2)* பிரபாமண்டலம் (No.6930).

அப்பய்யதீக்ஷிதர் - 9

இவரது தந்தை ரங்கராஜாத்வரி. அப்பய்யதீக்ஷிதர் பல மன்னர்களின் ஆஸ்தானகவியாக விளங்கியவர். இவரது

நூல்கள் மிகுதியாக நம் நூலகத்தை அணி செய்கின்றன. அவற்றுள் சிறந்தவை-

1. ஹரிவம்சஸாரசரித வியாக்யானம் No. 3742.
2. குவல்யானந்தம் (அலங்காரசாஸ்திரம்) No. 5180.
3. சித்ரமீமாம்சை (அலங்காரசாஸ்திரம்) No. 5223.
4. மயூகாவளி No. 6920.
5. விதிரஸாயனம் No. 6997.
6. சாரீரகநியாய ரக்ஷாமணி No. 7115.
7. மத்வபத தந்த்ரமுகமர்த்தனம் No.7469
8. உபக்ரமபராக்ரமம் No. 6981.
9. சதுர்மதசார சங்கிரஹம் No. 7628
10. சித்ரபடம் No. 6975.
11. சிவார்க்க மணிதீபிகை No. 8177.
12. லக்ஷணரத்னாவளி No. 5295.

இவரது நூல்கள் பெயர்கள் அனைத்தும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ள சிவாத்வைதநிர்ணய முகவுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் ஒரு மாமேதை. இவர் வாழ்ந்த இடம் காஞ்சீபுரத்தருகே அடையபலம். இவரது காலம்

1520-1593. இவர் *108* நூல்கள் படைத்தார். இவரது நூல்களுள் வாதநக்ஷத்ரமாலாவும் ஒன்று. இவர் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்திரர் (அனைத்து கலைகளிலும் வல்லவர் என்பது பொருள்) இவரை மீமாம்ஸா மூர்த்தன்யர் என்பர் கண்டதேவர். (மூர்தன்யர்- தலைசிறந்தவர்) சாஸ்த்ரதீபிகை உரை, பாமதிக்கு பரிமளம் எனும் உரை போன்றவற்றின் ஆசிரியருமாவார். வேதாந்ததேசிகரின் யாதவாப்யுதயத்-திற்கு முதன் முதலில் உரை எழுதியவர். இந்த உரை சின்னதிம்மராஜனின் தூண்டுதலால் எழுதப்பட்டது. இவர் தென்னாட்டில் கீர்த்தி பெற்று விளங்கியவர்.

அப்பாகவி - 56 (அல்லது) பெரி அப்பா சாஸ்திரி

இவர் தஞ்சாவூர் சகஜிமகாராஜாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை நாடகமாக ச்ருங்கார மஞ்சரீ ஷாகஜீயம் என்ற பெயரில் இயற்றியுள்ளார். இவர் பெரி அப்பா சாஸ்திரி என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இவரது தந்தை அண்ணா சாஸ்திரி, தாத்தா கிருஷ்ணர், கொள்ளு தாத்தா ஈச்வரர். இவரது பெரியப்பா வினதேயர் என்பவர் ருசிதத்தனின் தத்வசிந்தாமணியின் உரைநூலான பிரகாசத் திற்கு உரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். டிண்டிம சார்வ பௌமர் ஆன அண்ணா சாஸ்திரி காமதேவன் (என்ற பண்டிதரை) வாதத்தில் வென்று வெங்கடபதியின் அவையில் தங்கப்பல்லக்கினையும் ஏரகரம் என்ற கிராமத்-

தையும் பரிசிலாகப்பெற்றார். அண்ணா சாஸ்திரிக்கு 3 மகன்கள். அவர்களுள் மூத்தவர் விச்வநாதார்ய தீக்ஷிதர். இவர் கிருஷ்ணானந்த யதீந்த்ரரின் (49) (17th centry) சித்தாந்த சிந்தாஞ்சனம் போன்ற கிரந்தங்களுக்கு சிறப்பான விளக்கம் கொடுக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். அண்ணா சாஸ்திரியின் 2வது மகன் வின தேயசூரி. ச்ருங்கார மஞ்சரீ ஷாகஜீயத்தின் ஆசிரியர் அண்ணா சாஸ்திரியின் மூன்றாம் புதல்வர். மன்னர் சகஜியின் ப்ரீதிக்கு பாத்திரமானவர். இவரது பிரதிபையைக் கண்டு மெச்சி இவரது ஆசிரியர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணானந்த யதீந்த்ரர் 'இவருக்கு கவிதார்கிக ஸார்வபௌமர்' என பட்டம் சூட்டினார். இக்கருத்தினை கங்காதரமகி, ராமபத்ரமகி, பூமிநாதர், ஸ்ரீவேங்கடேசகவி, வேதகவி ஆகியோரும் போற்றினர். சீடர்களான ஸ்ரீநிவாஸகவி, ராஜ கோபாலகவி, நாராயண சாஸ்திரி மற்றும் வேங்கட கிருஷ்ணதீக்ஷிதரும் இவரது கற்பிக்கும் திறன் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளனர். வேதகவி இவரை 'கவிராக்ஷஸர்' எனப்போற்றுகிறார். அப்பாகவி இயற்றிய ச்ருங்காரமஞ்சரீ ஷாகஜீயம் எனும் நாடகம் தஞ்சை மாவட்டம் திருவையாறு பஞ்சநதீச்வரரின் (சைத்ரோத்ஸவத்தில்) சித்திரை மாதப் பெருவிழாவில் நடிக்கப்பெற்றது.

அப்பாத்வரின்-75

இவர் சிதம்பர கவியின் புதல்வர். இவரது நூல்கள்

1) மதனபூஷண பாணம் (No.4585). *2)* கௌரீ மாயூர சம்பூ (No.4035). *3)* ஆசார நவநீதம் (No.18048)(or)ஆசார ஸார நவநீதம். இவர் தஞ்சை ஷாஜியின் அவைப் புதல்வர். இவர் மீதான அற்புதமான கட்டுரை Journal of Oriental Research Vol.IIIல் உள்ளது.

[**மதனபூஷணம்** எனும் ஓரங்க நாடகமான பாணம் மயிலாடுதுறை கௌரி மாயூர க்ஷேத்திரத்தில் வசந்தோத்ஸவத்தில் நடிக்கப்பட்டது. அந்த சமயம் அறிஞர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள்குழாம் புடைசூழ இந்நாடகத்தை அரங்கறச் செய்தார் கீழையூர் அக்ரஹாரவாசியான அப்பாத்வரி அவர்கள். முதல்நாள் இரவு வசந்தமனுபவித்த மதன பூஷணன் மறுநாள் முழுதும் அங்கு நடைமுறை செய்திகளை கண்ணுற்று புகழ்வதும் இகழ்வதுமாய் விவரிக்கின்றான். *(419/2000.* Rs.30. Etd. by Smt.S. Rajalakshmi, T.M.S.S.M.Library, Thanjavur) **கௌரீமாயூரமாகாத்மியசம்பூ** எனும் நூலில் அபயாம்பிகை உடனுறை மயூரநாதர் அருள் புரியும் மகிமை 5 தரங்கங்களில் கூறப்படுகிறது. முன்னொருகால் இதற்கு பிரம்மபுரம் என்ற பெயருண்டு. ஆங்கே சிவபெருமான் பிரம்ம தேவரால் பூசிக்கப்பட்டு லோகசிருஷ்டி சக்தியைப் பெற்றார். ஆதலால் கௌரியை, 'நீ மயில் ரூபமாக ரூபமெடுத்து என்னை பூசித்து வணங்கு-வாயாக. அப்போது அந்த ஊர் உனது பெயரைப்பெறும்'

எனக் கூறினார். நதி, விஷ்ணு,, கௌரி, சிவபெருமான் ஆகியோர் ஆங்கே வந்துறைந்ததின் காரணமாக கௌரீ மாயூரம் எனப்பெயர்ப்பெற்றது.(362/1995.Rs.30.Edt.by Smt. S.Raja lakshmi, T.M.S.S.M.Library,Thanjavur).

சகஜி மன்னன் 1696 ஆம் ஆண்டில் தஞ்சை மாவட்டம், சுவாமிமலையில் தாத்ருவருடம் ஒரு மகாயக்ஞத்தை நடத்தினான். அதற்கு உதவியாய் அந்த வேள்வியில் கலந்துகொண்ட அப்பாத்வரியை மராட்டிய மன்னன் மூன்று மாதகால மகாபாரத பாராயணத்தில் நியமித்தான். பாராயணம் முடிந்து மாயூரம் திரும்பும் வேளையில் அவருக்கு தர்மசாஸ்திர நூல் எழுதக் கட்டளை யிடப்பட்டது. அதனால் 15,000 கிரந்தங்கள் கொண்ட ஆசாரநவநீதம் (அ) ஆசாரஸார நவநீதம் அப்பாத்வரியால் இயற்றப்பட்டது. விளக்கம் தஞ்சை சரசுவதி மகால் பதிப் புகளான கௌரீ மாயூர மாகாத்மிய சம்பூ, மதனபூஷண பாணம் ஆகியவற்றில் காணலாம்.]

அப்பாதீக்ஷிதர் - 45

இவர் பிரசித்திபெற்ற நீலகண்ட தீக்ஷிதரின் சகோதரர். ஆச்சான் தீக்ஷிதரின் பெயரருமாவார். இவரது நூல் 1) தந்த்ர சித்தாந்ததீபிகை (No.6853). 2) துருஹ சிக்ஷை. இவரது ஸ்வீகாரத்தந்தை அப்பயர் என்பவர்.

அப்பையரின் நூல் அலங்காரதிலகம். மேலும் அப்பா தீக்ஷிதருக்கு சின்ன அப்பயர் என்ற பெயருண்டு.

அய்யாத்வரின் - 51

இவரும் கிருஷ்ணாநந்தரின்(49) சீடர். இவரது நூல் அனுஷ்டான பத்ததி வியாக்யானம்.

அருணகிரிநாதர் - 6

இவரது தந்தை ராஜநாதர். தாத்தா கவிபிரபு என்னும் இவர் சாமவேத சாகானுயாயி ஆவார். இவர் ஒரு கவியும், பல்லாளராயன் அரசில் உள்ள கவிகளுள் ஒருவரும் அடிப் படையில் ராகுனனுக்கு அச்சம் தருபவரும் ஆவார். இவர் சித்தூர் மாவட்டம் பரோத்ராக்ரஹாரத்தில் வசித்து வந்தார். இவர் டிண்டிம கவி சார்வபௌமர் என்றும் அழைக்கப் பட்டார்.

டிண்டிமப்ரபுவின் அபிராமநாயகரின் பெண்வயிற்றுப் பேரனுமாவார். சபாபதிபட்டாரகரின் மாப்பிள்ளை. இவரது நூல் அருணகிரி யோகாநந்தம் (Nos.4687-88) ஸோமவல்லி யோகாநந்தம் என்றுமழைக்கப்படுகிறது. திருப்புகழ் எழுதிய அருணகிரிநாதருக்கு டிண்டிமகவி சார்வபௌமர் எனும் பட்டம் அரசனால் அளிக்கப்பட்டு அவரது குடும்பத்தினருக்கும் அப்பெயர் தொடருகின்றது என்பது ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது.

அச்வத்தபுதர் - 67

இவர் ராமபத்ரமகியின் பெயரர். ராமபத்ரரின் பெண் வழிவந்த ஸ்ரீவத்ஸகோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர். அச்வத்த புதரின் நூல் வாதார்த்தபாவம் (Nos.6655).

ஆனந்தராயமகி - 84

இவர் ந்ருஸிம்மராயரின் புதல்வரும் கங்காதர மகியின் பெயரருமாவார். இவர் (ஆநந்தராயமகி) ஷாஜி மற்றும் முதலாம் சரபோஜியிடம் தளவாயாயும், தர்மாதிகாரியாயும் இருந்தார். ஆநந்தராயமகியின் நூல்கள் 1)வித்யாபரிணயம்(No.4511), 2.ஆச்வலாயன சூத்ரவ்ருத்தி (No.11764).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

வித்யாபரிணயம் என்னும் நூலை வேதகவி என்ற புலவர் இயற்றி அவர் தன்னைப் போற்றிய ஆனந்தராயர் என்ற மந்திரியின் பேரில் அங்கிதம் செய்தார் எனக் கூறுவர். வித்யாபரிணயம் பிரபோதசந்திரோதயம் போன்றது. சிவபக்தியின் உதவியால் ஜீவனுக்கும், உபநிஷத் வித்யைக்கும் திருமணம் நடப்பதே இந்நாடகத்தின் கருப்பொருளாகும். அத்வைத கொள்கையை உடைய இந்நாடகத்தின் முக்கியமான ரசம் சிருங்காரமாகும். ஏழு

அங்கங்கள் உள்ள வித்யாபரிணயம் தஞ்சை விண்ணாற்றங்கரை தஞ்சபுரீச்வரர் ஆலயத்திருவிழாவில் நடிக்கப்பட்டது.

ஈச்வரதீக்ஷிதர் - 60

கௌண்டின்ய கோத்திரத்தின் வழி வந்தவரான இவர் கிருஷ்ணா மாவட்டத்தைச் (ஆந்திரமாநிலத்தைச்) சார்ந்தவர். இவரது நூல் ராமாயணஸார ஸங்கிரஹம் (No.9741).

உமாமகேச்வரர் - 47

இவர் ந்ருசிம்மாச்ரமியின் சீடர். பாஸ்கர தீக்ஷிதரின் தந்தை. உமாமகேஸ்வரர் தத்துவவிவேகத்தினை (No. 7490) 1547ல் புருஷோத்தமபுரத்தில் எழுதினார். இவர் ரகுநாதநாயக்கரால் சன்மானிக்கப்பட்டார். இவரின் பிற நூல்கள் 1) அத்வைத தீபிகா (No. 8484), 2) அத்வைத காமதேனு (No. 7526), 3. தத்வசந்திரிகை(No. 7528).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் வெள்ளாள குலத்தில் பிறந்தவர். தெலுங்கு பிராம்மணர். இவருக்கு அபிநவ காளிதாசன் என்ற பெயருமுண்டு. காச்யபகோத்திர வழிவந்தவர். இவரது குரு பக்ஷதர எல்லையார்யரின் சீடரான மோக்ஷகுண்டம்

அக்கயசூரி ஆவார். இந்த வெள்ளாள தெலுங்கு பிராம்மண குடும்பங்கள் ஆந்திர மாநிலம் மெகபூப்நகர்ப் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். உமாமகேச்வரரின் பிறநூல்கள் - 1. விரோதாவருதினீ, 2. பிரசங்கரத்னாகரம், 3. வேதாந்தசித்தாந்தஸாரம், 4. பாகவதசம்பூ, 5. ச்ருங்கார சேகர பாணம் அல்லது சிருங்காரகோச பாணம், 6. அபிநவபாரதசம்பூ, 7. பகவத்பாதசப்தசதீ, 8. கலிவிடம்பனம்.

ஏகோஜி II - 116

இவர் முதலாம் துளஜாவின் புதல்வர். இவருக்கு பாவாஜி என்பது மற்றொரு பெயர். இவரது நூல் பிரபஞ்சாம்ருத ஸாரஸங்கிரஹம் (Nos. 7655&18909) இது இதே மன்னரால் காக்கப்பெற்ற ஸ்ரீமகாதேவர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்றொரு சந்தேஹமும் உண்டு.

கமலா - 113

இவள் கனச்யாமனின் மனைவி. மேலும் இவள் வித்தசால பஞ்சிகையின் உரை நூலிற்கு இணை ஆசிரியை ஆவார் (No. 4675).

காளஹஸ்திகவி - 18

இவர் பேததிக்கார விவ்ருதியின் ஆசிரியர். (அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், சென்னை.) இந்நூல்

ந்ருசிம்மாச்ரமரின் பேததிக்கார நூலின் உரையாகும். காளஹஸ்திகவி ரகுநாதாச்ரமயதியின் சீடர். காஞ்சியை வாசஸ்தலமாகக்கொண்டு காமாட்சிதாசர் என்ற பெயரையும் பெற்றுள்ளார். அப்பயதீக்ஷதரின் சீடரான இவர் அவரிடமே சிவதீக்ஷையும் பெற்றுள்ளார். இவரது நூல் வசுசரித்திரம் என்ற பெயரில் (Nos. 4146 & 4147 ஆகிய எண்களில்) பதிவிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இந்த வசுசரித்திரத்தின் அடிப்படை நூல் தெலுங்குமொழியில் அமைந்திருப்பதாய் வடமொழியின் வளத்திற்கு தமிழரின் பங்கு எனும் நூலில் மு. ஜகந்நாத ராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குமாரதாதாச்சார்யர் - 34

இவர் பாரிஜாதாபஹரணத்தின் (No. 4146). ஆசிரியர். இவரது தந்தை வேங்கடாச்சார்யர். பாட்டனார் ஷடமர்ஷண கோத்திர வழிவந்த ஸ்ரீநிவாஸகுரு ஆவார்.

இவரைப்பற்றிய பிறசெய்திகள்

இவர் குடந்தைக்கிடந்தான் அல்லது சார்ங்க பாணிப்பெருமாளின் நாயகியானகோமளவல்லிநாச்சியார் திருக்கோயில் முன்பு கோயில் கொண்டுள்ளார். அய்யா

குமார தாததேசிகன் என்றும் அழைப்பர். வைகாசி ரோஹிணியில் பிறந்த இவர் தஞ்சை நாயக்க மன்னரின் குலகுருவாகவும், ஆஸ்தான வித்வானாகவும் எழுந்தருளி யிருந்தார். அவரைப் பற்றி நீலகண்டதீக்ஷிதர் தன் கிரந்தத்தில் ஷட்தர்சினி ப்ரவீணா; குமாரதாததேசிகா: என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவர் சுதர்சன அனுக்ரஹத்தால் ஞானை ஐஸ்வர் யத்தைப் பெற்றவர். நிக்ஷேப ரக்ஷாவ்யாக்யா, ஸ்ரீபாஷ்ய வ்யாக்யா, விசிஷ்ட்டாத்வைதசரணி, பஞ்சகாலக்ரியா தீபிகா, உஷாஅநிருத்தம், ராமாயண கதாசாரம், ஸூத்ர கல்பபாஷ்யம், வ்யாகரணதீபிகா, கணாத பரிபாடீ, கபில தந்த்ரசாரம், அபயபிரதானஸார உரை போன்றவை இவர் இயற்றிய பிறநூல்கள் ஆகும். (மகாகம் மலர்- 2016) அவரை திருக்குடந்தை ஆராவமுதனின் நாயகியார் ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாச்சியார் திருச்சந்நிதி முன்பு இன்றும் நாம் கண்டு வணங்கலாம். அவருக்குப் பின் அந்த குரு ஸ்தானத்தைஅலங்கரித்தஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணர் என்பவரால் ஸ்ரீ அய்யா குமார தாததேசிகனின் திருக்கோயில் ஸ்ரீ கோமளவல்லித்தாயார் கனவில் கொடுத்த கட்டளையின் பேரில் அவருக்கு அங்கே கோயில் நிறுவப்பெற்றது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயணர் தமது குருவின் கடாக்ஷத்தால் பேறு பெற்றதை நினைத்து அய்யா குமாரதாத தேசிக

சம்பாவனை, “அய்யாகுமார தாததேசிகன் வைபவ பிரகாசிகை” என்ற இரண்டுகுறுநூல்களை இயற்றியுள்ளார் அவை இரண்டும் ஸ்ரீ அய்யாகுமாரதாததேசிகன்இயற்றிய பாரிஜாதாபஹரண நாடகத்தின் முன்னுரையில் (ப.எண்.2 1-24ல்) காணக்கிடைக்கின்றன.

அவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வசந்தருதுவில் (சித்திர-வைகாசி மாதங்களில்) ஸாங்க தர்சபூர்ண மாசம், ஜ்யோதிஷ்டோமம், உக்த்யம் அதிராத்ரம்,அப்தோர்யாமம் ஷோடசி, வாஜபேயம், அக்னிசித்யம், பௌண்டரீகம் போன்ற யாகங்களைப் புரிந்தார்இவையாவும் தஞ்சை, விண்ணாற்றங்கரை ஸ்ரீநீலமேகப்பெருமாள் கோயிலிலே நடைபெற்று வந்ததால் ஸ்ரீநீலமேகப்பெருமாளுக்கு கண்டருளப் பண்ணிய பிரசாதத்தையே வேள்விகளுக்கு அவி உணவாக ஸ்ரீஅய்யாகுமாரதாத தேசிகன் அளித்து மகிழ்ந்தார்.

கிருஷ்ணதேவராயர் - 1

இவர் விஜயநகரப்பேரரசில் பிரசித்திபெற்ற மன்னர். இவரது அவையில் அஷ்டதிக்கஜங்கள் என எட்டு அறிஞர்கள் இடம்பெற்றிருந்தனர். தெலுங்கு இலக்கியங்கள் அவ்வமயம் உன்னதநிலை பெற்றிருந்த தோடு அவற்றிற்கு ஊக்கமுமளிக்கப்பட்டது. பிரபந்த

இலக்கியம் அக்காலத்தில் பல தோன்றின. கிருஷ்ண தேவராயர் சம்ஸ்க்ருதம் மற்றும் தெலுங்கில் சிறந்த புலமை பெற்றவராய் 1509-1529 வரை ஆட்சி செய்தார். அவரது நூல் ஜாம்பவதீ பரிணயம் (Nos. 4366 & 4367) என்றும் ஜாம்பவதீ கல்யாணமெனவும் அழைக்கப் படுகிறது.

கிருஷ்ணானந்த சரசுவதி - 49

இவர் சிறந்த அத்வைத அறிஞர். இவர் குறிப்பிட்ட பத்தாண்டுகளுக்கு முன் வளர்ச்சியுற்றிருந்த அத்வைத அறிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது நூலான சித்தாந்த சிந்தாஞ்சனம் (No.7519) திருவனந்தபுரம் சம்ஸ்க்ருதத் தொடரில் வெளிவந்துள்ளது. இந்த (கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து சுவடியிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது யாதெனில்; இவருடைய நேரடிச்சீடர் ராமானந்தயதி என்பவர். இதனை 16.1.1670 ADயில் ஏடாக்கம் செய்திருக்கிறார். இதற்கு பாஸ்கரதீக்ஷிதர் (ரத்ன தூலிகை எனும்) உரை எழுதினார். இவரும் கிருஷ்ணானந்த சரசுவதியின் நேரடிச் சீடராவார். பாஸ்கர தீக்ஷிதரும் தமது புலமைக்காக 1684-1711ல் தஞ்சையை ஆண்ட முதலாம் ஷாஜி மன்னரிடம் பரிசிலைப் பெற்றவர். கிருஷ்ணானந்த சரசுவதியின் பிற

நூல்களாக சிவதத்வ ரத்னமாலிகையும், அதனுரை நூலும் (No.8198), அனுஷ்டான பத்ததிகளும் அறியப்படுகின்றன.

கேசவதைவக்ஞர் - 80

இவர் கல்பதரு எனும் நிகண்டு நூலை இயற்றியுள்ளார்.இந் நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் கி.பி.1660 ஆகும்.

கங்காதர சூரி - 68 (or) வாஜபேயீ

இவர் தன்னுடைய பாட்டனாரின் சகோதரருக்கு ஆசிரியர் என அப்பயதீக்ஷிதரைக் குறிப்பிடுகிறார். கங்காதர சூரி அப்பயதீக்ஷிதரின் குவலயாநந்தத்திற்கு ரஞ்சனி (No.5206) எனும் சிறப்பானதொரு உரைநூலை செய்திருக் கின்றார். மேலுமிவர் கணாத சித்தாந்த தத்துவத்தின் கணாத சித்தாந்தசந்திரிகை இயற்றியுள்ளார் (No.5679). அது திருவனந்தபுரம் சம்ஸ்க்ருதபதிப்பு வரிசையில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. போசலவம்சாவளி (No.4232). அவைதிக தர்சன ஸங்கிஹம் (No.8244). ஆகிய பிற நூல்களையும் இவர் படைத்துள்ளார்.

கஜவைத்யர் - 95

இவர் மாநிலமருத்துவர். திருவாரூரில் எங்கிருந் தெல்லாமோ பிடித்து வளர்க்கப்படும் யானைகளுக்கு

மருத்துவம் பார்க்கின்றார். இவர் பாரம்பரிய மருத்துவரும் கூட. அரசப்பணியாளர்கள் அவ்வேலைகளைச் சரிவரச் செய்வதில்லை. அதற்கு சம்ஸ்க்ருதமொழியில் எழுதப் பட்ட மனு ஒன்றை அரசனிடம் அளித்துள்ளார்கள். அதில் ஒவ்வொன்றும் விரிவாய் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதுவே 'கலிவிடம்பனம்' என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது (No.4239). இது நீலகண்ட தீக்ஷிதர் இயற்றிய கலிவிடம்ப னத்திற்காட்டிலும் வேறானது.

கீர்வாணேந்திர சரஸ்வதி - 13

இவர் பிரபஞ்சஸாரஸார ஸங்கிரஹம் (No.17637) என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். ந்ருஸிம்மாச்ரமியின் ஆசிரியரும் ரகுநாதாச்ரமியின் சமகாலத்தவரும் ஆவார். நீலகண்ட தீக்ஷிதர், போதேந்திர யதி ஆகியோர்களும் மதித்து வணங்கக்கூடிய ஆசிரியருமாவார்.

கீர்வாணேந்திர தீக்ஷிதர் - 58

இவர் நீலகண்டதீக்ஷிதரின் மூன்றாவது மகனும் சிஷ்யரும் ஆவார். இவரது நூல் சிருங்காரகோசம் (No.4611) ஆகும்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் தம்முடைய சிருங்கார கோசத்தில் குறிப்பிடும் செய்தி கீழ்வருமாறு- பாரத்வாஜமெனும் கடலிலிருந்து தோன்றிய கௌஸ்துபமணிக்கு கைய்யட வியாக்யானம், சிவதத்வ ரஹஸ்யம் போன்ற அநேக நூல்களை இயற்றிய அத்வைத வித்யா குருவிற்கு, பகவதியான அம்பிகையே புருஷரூபமாக அவதரித்த அவதார புருஷருக்கு, புனிதப்புகழ் படைத்த நீலகண்டமகிக்குத் தான் மூன்றாவது மகன் என்றும், அவருடைய திருவடித் தாமரைகளில் பணியடிமை செய்து கல்வியைப்பெற்றவன் என்றும் தெரிவிக்கின்றார்.

குருராமகவி - 25

இவர் சொந்த ஊர் மூலாண்ட்ர கிராமம். இவர் ஸ்வயம்பு தீக்ஷிதரின் புதல்வர். ராஜநாதரின் பெண்வயிற்றுப் பிள்ளையுமாவார். அப்பயதீக்ஷிதரின் சம காலத்தவரான குருராமகவியை நீலகண்ட தீக்ஷிதர் தமது நூல்களில் குறிப்பிடுகின்றார். இவரது நூல் சுபத்திரா தனஞ்சயம் (Nos. 4532-33), ஹரிச்சந்த்ர சரிதசம்பூ (கி.பி. 1607ல் எழுதப்பட்டது) மதனகோபால விலாசம், ரத்னேச்வர ப்ரசாதனம் மற்றும் விபாகரத்ன மாலிகை என்பவை குருராமகவியின் மற்ற பிற நூல்களாகும். இவற்றுள் கடைசி நூல் பயனுள்ள பல வரலாற்று தரவு களையும் இவரது காலத்திற்கு முன் வாழ்ந்த எண்ணற்ற நூலாசிரியர்களையும் விளக்குவதாய் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

முள்ளண்ட்ரம் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ளது. காலம் 16ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் பதினேழின் முற்பகுதியுமாகும். சிதம்பரேசரின் அருள் பெற்றவர். பெரிய புலமைமிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த இவரது ரத்னேச்வர பிரசாதனத்தில் காசி ரத்னேச்வரரின் அருளால் ரத்னசூடன் ரத்னாவளிகளுடைய காதல் மற்றும் திருமணம் 5 அங்கங்களில் நாடகமாகக் கூறப்படுகிறது.

ரத்னேச்வரபிரசாதனம்: இதில் ரத்னசூடன் ரத்னாவளி ஆகிய இருவரும் ஒருவரையொருவர் காதலிக்கின்றனர். காசிமாநகரில் அருள்புரியும் ரத்னேச்வர ஸ்வாமியின் அருளால் (பிரசாதத்தால்) மணமேற்று மகிழ்கின்றனர். ரத்னேச்வரரின் பிரசாதத்தை அடிப்படை யாகக்கொண்டு ஏற்பட்ட இந்நாடகம் ரத்னேச்வர பிரசாதனம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

கோபதிப்பபூபாலன் - 29

இவர் சாளுவ அரசிற்குச் சொந்தமானவனர். இவரது நூல் தாளதீபிகை (Nos.10828-29).

கோவிந்ததீக்ஷிதர் - 11

இவர் வாசிஷ்டகோத்திரவழி வந்தவரும், அத்வைத

வேதாந்த அறிஞருள் குறிப்பிடத்தக்கவரும் ஆவார். தஞ்சை பேரரசில் அச்சுதப்பர், ரகுநாதநாயக்கமன்னர்களின் ஆஸ்தான புலவரும், அமைச்சரும் கூட. இவர் வெங்கடேச்வர மகியின் தந்தையும், நீலகண்ட தீக்ஷிதரின் ஆசிரியருமாவார். சாகித்யரத்னாகரத்தின் ஆசிரியரான யக்ஞநாராயணதீக்ஷிதர் கோவிந்ததீக்ஷிதரின் இரண்டாம் புதல்வராவார். கோவிந்ததீக்ஷிதர் கௌமாரில தர்சனத்திற்கு ஒரு தலை சிறந்த உரையினை எழுதினார். நாயக்க மன்னர் ரகுநாதநாயக்கரின் ஒத்துழைப்போடு சங்கீதசுதாநிதி என் கிற நூலையும் இயற்றியுள்ளார். அச்சுதப்பநாயக்கர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் கோவிந்த தீக்ஷிதரிடம் கொண்டிருந்த நேசம், நெருங்கிய தொடர்பு, மரியாதை ஆகியவற்றை உறுதி செய்யும் ஈரடிச் செய்யுள் கீழ்வருமாறு-

த்ரிணாம் ஆத்யந்த நாமானௌ மஹீக்ஷித் தீக்ஷிதாவுபௌ।
சஸ்த்ரே சாஸ்த்ரே ச நிபுணாவாஹவேஷு ஹவேஷு ச ॥

(பொ.) மூன்றுநாமமாகிற அச்சுத, அனந்த, கோவிந்த நாமங்களுள் ஆதியாகிற (முதலான) அச்சுத நாமத்தையும், அந்தமாகிற (முடிவான) கோவிந்த நாமத்தையும் இவ்விருவர் பெற்றுள்ளனர். ஆதியாகிற மஹீக்ஷித் சஸ்த்ரத்தில் நிபுணராக போர்களத்திலும், அந்தமாகிற தீக்ஷித் சாஸ்த்ரத்தில் நிபுணராக யக்ஞங்களிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

கோவிந்தமந்த்ரின் - 12

இவர் கோவிந்ததீக்ஷிதரைக்காட்டிலும் வேறு பட்டவர். இவரது நூல் ஹரிவம்சஸார சரிதம் (No.3742) ஆகும். இதற்கு அப்பயதீக்ஷிதர் ஓர் உரையும் எழுதி யுள்ளார். சாண்டில்யகோத்திரத்தின் வழிவந்தவரும், விஜய நகரப் பேரரசின் பிரதிநிதியுமான கொண்டப்பநாயக்கனின் அமைச்சரும் ஆவார்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் குந்துருடி குடும்பத்தில் கும்பாம்பிகை மற்றும் ஸ்ரீதல்லிமந்திரிக்கும் புதல்வராய்த் தோன்றியவர். வேங்கடபதிராயரின் அரசவையில் இருக்கும்போது கோவிந்தமந்திரியின் புலமையைப் புகழ்ந்து கோவிந்தமந்திரிக்கு வேங்கடபதிராயர் கனகாபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.

கனச்யாமன் - 112

இவர் துக்கோஜி அவையில் மிகுந்த செல்வாக்கு உடைய மந்திரி. காசீ மகாதேவர் என்பவர் இவரது தந்தை ஆவார். கனச்யாமனின் சகோதரி சாகம்பரி. கனச்யாமனின் சகோதரர் குண்டாஜி என்ற மற்றொரு பெயர் கொண்ட சிதம்பரயோகி ஆவார். கனச்யாமனுக்கு சுந்தரீ கமலா என

இரு மனைவியர் இருந்தனர். இருவருமே கல்வியில் சிறந்து விளங்கினர். கனச்யாமனின் நூல்களாக -

1. அன்யாபதேசசதகம் (No.8889), 2. தசகுமார சரிதவ்யாக்யா (No.4006), 3.நீலகண்ட விஜயசம்பூ வ்யாக்யா (No.4061), 4. சகுந்தலா சஞ்சீவினீ 5. மதன சஞ்ஜீவன (No.4587), 6. சண்டானு ரஞ்சனம் (No.4629), 7.வித்தஸாலபஞ்சிகா வ்யாக்யானம்(No.4675), 8. ஆனந்த சுந்தரீ (No.4681), 9. நவக்ரஹசரிதம் (No.4689).

ஞானேந்திரன் - 20

இவர் வாசுதேவேந்திரரின் சீடரும் அக்னி ஹோத்ரிக்கு ஆசிரியருமாவார். இவரது நூல் புருஷார்த்த சுதாநிதி (No.7110).

சக்ரகவி - 59

சக்ரகவிஎன்பவர் லோகநாதசுதீக்கும் அம்பாவிற்கும் புதல்வராகத்தோன்றினார். இவரது மூத்த சகோதரர் ராமசந்த்ரர் இவருக்கு ஆசிரியர். இவர் பல நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார். ஜானகீ பரிணயமான தமது நூலில் சமகாலத்தவரான ஸ்ரீ நீலகண்டதீக்ஷிதரை "ஸர்க: ஷஷ்ட்ட இஹாஜனிஷ்ட்ட மதுர: ஸ்ரீ நீலகண்டாத்வரி: । ச்லாகா

ஸீமனி ஜானகீ பரிணயே காவ்யே ததீயே நவே'' என்ற சுலோகத்தால் புகழ்ந்தமை அறியப்படுகிறது. ஜானகீ பரிணயம் திருவனந்தபுரம் சம்ஸ்க்ருதபதிப்பு வரிசையில் வெளியிடப்பட்டது. மேலும், சக்ரகவியின் நூல்களாக ருக்மிணி பரிணயம், பார்வதி பரிணயம் (அ) கௌரி பரிணயம், திரௌபதி பரிணயம், சித்ரரத்னாகரம் போன்றவை அறியப் படுகின்றன.

சந்த்ரசேகரர் - 115

இவர் சப்தசேஷரின் மகனும் கனச்யாமரின் நூலிற்கு உரைகாரரும் ஆவார். அப்படி அமைந்த நூல் டமருக வியாக்யானம் (No.3793) ஆகும்.

சிதம்பரகவி - 24

இவர் அனந்தநாராயணரின் புதல்வன். சூர்ய நாராயணர் பெயரரும் ஆகிய இவர் கௌசிக கோத்ரத்தின் வழிவந்தவரும் ஆவார். இவரது நூல்கள் 1. கதாத்ரயீ (Nos.3750-51). 2. சம்பூ பாகவதம் (Nos.4067-68) முதலியன. மேலும் இவரது உரையுடன் 3. சிதம்பரவிலாச காவியம் (Nos.3777-80) திகழ்கின்றது. ராகவபாண்டவயாதவீயம் எனும் பெயருக்கேற்றார்ப்போல் ராமாயண, மகாபாரத, பாகவதக் கதைகளை ஒவ்வொரு சுலோகத்தில்

சாமர்த்யமாக பொருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளதால் இவரது நூல் கதாத்ரயீ எனப்படுகிறது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிற செய்திகள்

இவரது தாயார் வேங்கடாம்பா. இவரது தந்தை அனந்தநாராயணர். கோதாவரி மாவட்டத்தில் பிறந்து நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழகத்திற்கு வந்தார். இவரது தாய் வழிப்பாட்டனார் வாதூல கோத்திரத்தைச்சேர்ந்த வேதபுரீச்வரர். வேதபுரீச்வரரின் சொந்த ஊர் வடஆர்க்காடு மாநிலத்தின் விரிஞ்சிபுரம் ஆகும். இவரது தமயனார் ஸ்ரீநிவாஸவித்வன்மணி என்பவராவார்.இவரது பிறநூல்களாக சிலேஷசிந்தாமணி, சப்தார்த்தசிந்தாமணி, பஞ்சகல்யாண சம்பூ ஆகியவை அறியப் படுகின்றன.

சம்பூபாகவதம்: இது மூன்று ஸ்தபகங்களைக் கொண்டது. இது பாகவதைக் கதையைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளது. இந்த நூலின் தொடக்கத்தில் கிருஷ்ணனுக்கு வணக்கம் செலுத்தி, வில் ஒடித்த இராமனின் மகிமை, வேடக்கடலரசனிடம் விளக்கிய பெருமை ஆகிய விசேஷணங்களுடன் இராமன் வர்ணித்து வணங்கி இராமனையே தன்னிஷ்ட தெய்வமாகக் கூறுவார் போலே தன் வம்சம் கௌசிகம் என்றும் அதனடியாக வந்த

சூர்யநாராயணர், அவரது புதல்வராம் அனந்தநாராயணரின் மகனாகிய சிதம்பரம் என்பவரே தாம் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

சிதம்பரவிலாசம்: (Nos. 3777-80) இந்நூல் தில்லை நடராஜரின் புராணக்கதையை அடியொற்றி அமையப் பெற்றது. 5 சர்கங்கள் உள்ளன. இதனை இயற்றியவர் சிதம்பரேச்வரர். இதன் உட்பொருள் மாலையும் சிதம்பரேச்வரருக்குத்தான். இதனைச்செய்யத் தூண்டிய வரும் சிதம்பரேச்வரர்தான் இம்மூன்றுமே அறிஞர்களுக்கு மிகமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இக்காவியத்தின் 5ம் சுலோகத்தில்தஞ்சைமாவட்டம்-பாலையூர்அக்ரஹாரத்தில் தம்முடைய வாசத்தைக்குறிப்பிடுகின்றார். பரந்த சிந்தை யாளர்கள் இந்த சிதம்பரத்திலே ஒரு வடபாகத்திலே உத்தானசாயியான திருமகள்நாதனுக்கும் சந்நிதியை ஏற்படுத்தி பொன்னம்பலத்தில் சிதம்பரேசனான ஸ்ரீநடராஜரையும் பிரதிஷ்டித்து வாழ்ந்தார்கள்.

சிலேஷசிந்தாமணி: (No. 3855) இதில் 110 சுலோகங்கள் உள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் மேலெழுந்தவாரியாக ஒரு பொருளையும் மறைப் பொருளையும் கொடுக்கவல்லது.

சப்தார்த்தசிந்தாமணி: (Nos. 3850-3851) இந்த காவியம் கிரமமாக (அனுலோமமாக) படித்தால்

ஸ்ரீராமகதையும், வியுத்க்ரமமாகப் (பிரதிலோமமாக) படித்தால் ஸ்ரீராமானுஜனான (ஸ்ரீராமனின் பின்தோன்றலான) ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் கதையையும் கொடுக்கின்றது. இது நான்கு வகையான கவிகளில் சித்ரம் என்பதைச்சார்ந்தது. இந்த நூலின் இறுதியடிக்குறிப்பால் இவர் கவித்திறன் பெற்றவர் என்பதுடன் இலக்கணம், தர்க்கம் ஆகியவற்றிலும் துறைபோகியவர் என்பது தெளிவாகிறது. இரண்டு சர்கங்களுள்ள இக்காவியம் இவரது நிகஷோபலம் (உரைகல்) என்ற உரையினையும் பெற்றுள்ளது.

பஞ்சகல்யாணசம்பூ: இது நபர்களின் திருமணத்தைப் பேசும் செய்யுள் மற்றும் உரைநடைப் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. சிதம்பரகவியின் உரையும் அதனுடன் அமைந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு சுலோகமும் ராமன், கிருஷ்ணன், சுப்ரமண்யன், சிவன், விஷ்ணு ஆகிய ஐவரின் திருக்கல்யாணங்களைக் குறிப்பிடுவதால் இதற்கு ஸ்ரீ பஞ்சகல்யாண சம்பூ எனப்பெயர் வந்துள்ளது. இதனை இறுதியடிக்குறிப்பில் ஆசிரியர் 'சம்பூரத்னம்' என்றே குறிப்பிடுகிறார். இதில் பிரமோத்தர ஸ்தபகங்கள் உள்ளன.

சின்னபொம்மபூபாலர் - 10

இவர் நளபொம்மபூபாலரின் புதல்வர். அப்பய தீக்ஷிதரின் ஆதரவு இவருக்கு இருந்தது. இவரது நூல்

சங்கீத ராகவம் (No.10783). தொல்பொருள் ஆய்வாளர் களின் கருத்துப்படி இவரது காலம் 1549 to 1602 AD ஆகும்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

மதுரை ஆண்ட சொக்கநாதநாயக்கமன்னரின் ஆட்சிக்குட்பட்டவாறே இவர் 1549-1579ல் வேலூரை ஆண்டுவந்தார். தெலுங்கு, சம்ஸ்க்ருதம் ஆகியவற்றில் புலமை மிக்கவர். இவர் தமது சங்கீதராகவநூலை ராமாயணத்தின் 6 காண்டங்களுக்கு ஆறு சர்கங்களாக்கி யுள்ளார். இவர் சங்கீதத்தில் புலமை பெற்றவராதலால் ராகவனின் (ஸ்ரீராமனின்) கதையை சங்கீதமாக ஜயதேவரின் கீதகோவிந்தம் போல் சங்கீதராகவம் என்ற பெயரில் படைத்துள்ளார். இதில் த்ருவபதம், புன்னாகவராளி, சௌராஷ்டிர ராகங்கள் அடதாளம் கொண்ட சங்கீத அமைப்புகள் உள்ளன.

சொக்கநாதகவி - 76

சொக்கநாதகவி சகஜி மகாராஜாவின் (1684 -1710 AD) அவைப்புலவர். இவரது பெற்றோர் நரசாம்பா திப்பாத்வரி தம்பதிகள் ஆவார்கள். இவரது நூல் காந்திமதி பரிணயம் (No.4339). இவர் மேலும் புகழ்

பெற்றவராய் ரசவிலாசபாணம், சேவந்திகா பரிணயம் ஆகிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் பரத்வாஜகோத்திரவழி வந்தவர். இவர் ஆந்திரமாநிலத்திலிருந்து தஞ்சாவூருக்கு குடிபெயர்ந்தவர். அச்சமயமே கேளடியில் ஆட்சிபுரிந்த இக்கேரி குடும்பத்தினரான பசவப்பநாயக்கனாலும் (1697 - 1714 AD) ஆதரிக்கப்பெற்றார். இவர் நீலகண்டதீக்ஷிதரின் நண்பர். ராமபத்ரதீக்ஷிதர் இவரது சீடர். பிறகு இவருக்கு மாப்பிள்ளையும் ஆனார். சொக்கநாதகவி என்பவர் சகஜிராஜபுரம் 46 பண்டிதர்களுள் ஒருவர்.

காந்திமதி பரிணயம்: இந்நூலிற்கு காந்திமதீ ஷாஹஜீயம் என்று மற்றொரு பெயர். காந்திமதிக்கும் சகஜிமன்னருக்கும் திருமணம் என்ற கருப்பொருளில் இயற்றப்பட்ட இந்நாடகம் 5 அங்கங்களைப் பெற்றுள்ளது. இது திருவிடைமருதூர் மகாலிங்கஸ்வாமி திருவிழா முன்னிட்டு இயற்றப்பட்டிருக்கலாம்.

ரஸவிலாஸபாணம் : இந்நூல் சொக்கநாத கவியால் எழுதப்பட்டது. சொக்கநாத கவிபாஷ்யாதி கிரந்தங்கள் அனைத்தையும் எப்போதும் போதித்து வந்தார். ஆதலால் இவருக்கு சிஷ்யப்ரசிஷ்யர் பலர் இருந்தனர். இவரது

தந்தை திப்பாத்வரி ஜகதாசார்யர் என்றழைக்கப்படுகிறார். மேலும் ஸகலகலாவல்லவரான திப்பாத்வரி வாதிகேசரி திருமலைசாஸ்திரி சிறுவயதிலேயே ஸகல சாஸ்திரங் களையும் கற்ற ஸ்வாமிராமசாஸ்திரி, ஸ்ரீசீதாராமசாஸ்திரி ஆகியோர்களுக்கு இளையவர் சொக்கநாதகவி என்றும் இந்நூல் தெரிவிக்கிறது.

சேவந்திகா பரிணயம் : இந்நூல் சுப்ரமண்ய க்ஷேத்திரத்தில் அரங்கேற்றம் பெற்றிருக்கலாம். இதில் மலபார் மன்னன் மித்ரவர்மனின் மகள் சேவந்திகைக்கும் பசவராஜனுக்கும் நடந்த திருமணம் கருப்பொருளாக அமைந்துள்ளது. இந்த நாடகத்தில் சூத்ரதாரன் சொக்கநாதகவியின் சகோதரர்களை ஒரு சுலோகத்தில் குறிப்பிடுகிறான். இதில் குப்பாத்வரீந்த்ரர் ஜ்யேஷ்டர். பிறகு அறிவாற்றலும் அழகிய பேச்சாற்றலும் கொண்ட திருமலையும், பிறகு நூல்வெளியிட்டு அதைப்பரப்புகின்ற அறிவுத்திறன் படைத்த ஸ்வாமியஜ்வாவும், ஸ்ரீ சீதாராம சாஸ்திரியும், அவரைத்தொடர்ந்து அவரது இளவலாக சொக்கநாதசுதீந்த்ரரும், அடுத்து யக்ஞேச்வரார்யரும் ஆன இந்த அறுவர்களும், யாவரையும் தமது அறிவாற்றலால் வென்ற குருவான திப்பாத்வரியின் புதல்வர்களாவர்.

சொக்கநாதகவி கன்னடநாட்டிலிருந்து குடியேறிய அந்தணர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். பாண்டிச்சேரிக்கு

அருகிலுள்ள பாகாநகரத்தை ஆளும் சிற்றரசன் சித்ரவர்மன். பாகாநகரம் தஞ்சை மராட்டிய சமஸ்தானத்திற்கு உட்பட்டது. சித்ரவர்மனின் மகள் காந்திமதியை கும்பகோணம் திருவிழாவிலும் மற்றுமொரு திருமணத்திலும் கண்டு காதலுற்று இரண்டாம் ஷாஜி அவளை மணப்பதினைக் கருப்பொருளாக்கி 5 அங்கங்கள் உடைய நாடகத்தை அமைத்துள்ளார் சொக்கநாதகவி என வடமொழி வரலாற்றிற்கு தமிழரின் பங்கு எனும் நூலில் மு. ஜகந்நாதராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சொக்கநாதமகி - 41

இவர் நாராயணதீக்ஷிதர் மற்றும் கணபதி தம்பதியரின் புதல்வர். இவர் நீலகண்டதீக்ஷிதரின் இளமைச் சமகாலத் தவருள் ஒருவர். சொக்கநாதமகிக்கு சாஸ்திரங்களில் நுண்மாண் நுழைபுலம் பெருக வழிவகுத்தவர் நீலகண்ட தீக்ஷிதர் ஆவார். இவர் ராமபத்ர தீக்ஷிதருக்கு ஆசிரியரும், மாமனாரும் ஆகிறார். சொக்கநாதரின் நூல்களாக சப்த கௌமுதீ (No.5855), தாதுரத்னாவளி (Nos.5697-99) அறியப் படுகின்றன. இவர் பாஷ்யரத்னாவளியின் ஆசிரியரும் ஆவார். அந்தநாளில் மிகவும் அனுபவபூர்வமான நிகழ்ச்சி களால் தன்னுடைய குரு ஸ்ரீ வேஙங்கடேசாத்வரி என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஜகந்நாத பண்டிதர்- 108

இவரது குடும்பப் பெயர் காவளம் ஆகும். இவர் மராத்திய பிராமணர். இவரது தந்தை ஸ்ரீநிவாஸ பண்டிதர். ஸ்ரீநிவாஸ பண்டிதரின் சகோதரர் ரகுநாத பண்டிதர். ஜகந்நாத பண்டிதர் முதல் சரபோஜியின் ஆச்ரயத்தில் தஞ்சாவூரில் வசித்துவந்தார். இவரது நூல்கள் 1. சரபராஜ விலாசம் (No.4241, Date of Complition 1722AD), 2. அனங்க விஜயம் (No.4577), 3. ச்ருங்கார மஞ்சரி.

இவர் காவளம் ஜகன்னாதர் மற்றும் அனங்கவிஜயம், ரதிமன்மதம் இயற்றிய ஜகன்னாதர் களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர். இவரது பெற்றோர் அக்கம்மா மற்றும் நாராயண தைவக்ஞர்கள் ஆவர். இவர் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் காசியில் வசித்திருக்கலாம். இவரது நூல் ஞானவிலாச காவியம் (No. 3792). இது எட்டு சர்கங்களில் புத்தி முதலான அசேதன வர்கங்களை நாயகர்களாக்கொண்டு இயற்றப்பட்ட செய்யுட்களைக்கொண்டது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

அனங்கவிஜயபாணம் தஞ்சை பிரசன்ன வேங்கடேசப்பெருமாள் கோயிலில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இந்நூலாசிரியரின் தாய் ஸோரிபாய் ஆவார். இவரது

பெரியப்பா ரகுநாதர் போஜனகுதூஹலம் முதலிய நூல்களின் ஆசிரியராகலாம்.

ஜகந்நாதர் - 109

இவர் பாலகிருஷ்ணமந்திரியின் மகன். இவர் முதல் சரபோஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். இவரது நூல் ரதி மன்மத நாடகம் (No.4488).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

உமாநந்தநாதர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார் ஜகன்னாதர். இவரது தாயார் லக்ஷ்மீ. ஜகந்நாதர் இயற்றிய ரதிமன்மதம் தஞ்சபுரீச்வரர் ஆலய வசந்த விழாவில் நடிக்கப்பட்டது.

இவரது தாயார் லக்ஷ்ம்யம்பிகா. இவர் விச்வாமித்ர கோத்திரத்தின் வழிவந்தவர். இவர் மராட்டிய மாநிலத்தில் இருந்து தஞ்சைக்கு குடிபெயர்ந்தவர். காமேச்வரசூரி அல்லது காமாக்ஷிசூரி என்றழைக்கப் படுபவரிடம் கல்விபயின்றவர். பாஸ்கரராய தீக்ஷிதரிடம் ஸ்ரீவித்யா தீக்ஷையும்பெற்றார். இவருடைய தீக்ஷாநாமம் உமாநந்தநாதர் என்பதாகும். இவர் தீக்ஷைபெறுவதற்கு முன் சரபராஜவிலாசம் (No.4241), வசுமதீபரிணயம், ரதி மன்மத நாடகங்களையும், தீக்ஷைபெற்ற பின்

ஹ்ருதயாம்ருதம், நித்யோத்ஸவம், பாஸ்கரவிலாசம், ஞானேச்வரிடிப்பணம், ஆத்மபோத விவரணம் ஆகியவற்றையும் படைத்துள்ளார்.

ரதிமன்மதம்: சிவன் மன்மதனை அழித்தபின்பு மன்மதன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஒரு அவதாரமாக பிரத்யும்னன் என்ற பெயரில் இருந்திருக்கின்றான் என்பதை புராணத்தின் செவிவழிச்செய்தியாக வழங்கப்பட்டுவருவதை நாடகத்தின் நடுவில் மறைத்து குறிப்பிடப்படுகிறது. ரதியும் மன்மதனும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி காதல் கொண்டு செயல்படும்போது சம்பராசுரன் ரதியை கடத்திச் செல்ல, தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டு சிவபெருமான் கார்த்திகேயனாக அவதாரம்செய்து அசுரனைஅழித்து ரதியை மன்மதனுடன் சேர்த்து வைக்கிறார் என்பதே இந்நாடகத்தின் கருப்பொருளாகும். (தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகவெளியீடு, ஆண்டு - 2000, விலை ரூ.40.00)

மேலும் இவருக்கு தஞ்சாவூர் ஜகன்னாதர் என்ற பெயருமுண்டு. இவரது அச்வதாடீ என்கிற காவியம் சுபாஷித ரத்னாகர வரிசையில் மும்பையில் 1872ல் வெளிவந்துள்து. இதில் 25 செய்யுட்கள் பல தெய்வங்களைக் கொண்டாடும் வகையில் அச்வதாடீ (குதிரை தாவி ஓடும்) அமைப்பில் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இவர் தஞ்சையில் அருள்புரியும் அம்பாளை துதிக்கும் வகை-

கம்ஜாயிதோதிமதிகஞ்ஜாபரேபி ஸஞ்ஜாயதேத்ர தனத: -
ஸம்ஜாகடீதிகுணபுஞ்ஜாயிதஸ்ய ந து குஞ்ஜாமிதம் ச கனகம் |
கிம் ஜாக்ரதீ ஜயஸி கிம் ஜானதீ ஸ்வபிஷி சிஞ்ஜானநூபுரபதே
தஞ்ஜாபுரேசி நவகஞ்ஜாக்ஷி ஸாதுதநி தம்ஜாது வா கிமு சிவே ||

என்னும் சுலோகத்தால் அறியமுடிகிறது.

ஜகந்நாதர்

இவர் இதற்குமுன் குறிப்பிட்டவரைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர். இவர் ஞானவிலாசகாவியம்(No.3792) இயற்றியவர்.இவரது பெற்றோர் அக்கா நாராயண தைவக்ஞர். தைவக்ஞர் எனக்குறிப்பிடப் படுவதால் இவரது தந்தையார் ஒரு சோதிடர். இங்கே குறிப்பிடப்பெ றும் ஜகந்நாதர் ஒரு சிறந்த அத்வைத வேதாந்தி ஆவார். ஞானவிலாசகாவியம் - இந்த காவியத்தில் எட்டு சர்கங்கள் உள்ளன. கர்மாக்களைச்செய்தல், ஞானமடைதல் என்பதை வைத்து கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் ஆகியவை அறியப்படுகின்றன. மனம் போன போக்கில் வாழ்க்கையையே கேள்விக்குறியாக்கிவிடும் என்ற சந்தர்ப்பத்தில் ஸத்வ்ருத்தியில் (நல்வழியில்) ஸத்வ

ப்ரகாசன் (நல்லதை வெளியிடுபவன்), ஸத்யாத்மாவைப் (நற்புருஷரை) தேடிப்பிடித்து தன்மகள் ஸுமதிக்கு (நல்லெண்ணமுடையாளுக்கு) மணம் செய்து வைப்பதை கருப்பொருளாக்கி ஞானவிலாசகாவியம் ஆனதை இங்கே நாம் அறிந்துமகிழ்வோம்.

ஸத்வ்ருத்தி என்னும் ஊரில் ஸத்வப்ரகாசன் என்ற ஓர் அரசன் இருந்தான். சாந்தி என்பவள் அவரது மனைவி. அவர்களின் புதல்வி ஸுமதி. அவரது தோழி விஷ்ணுபக்தி. அவள் மூலமாக ஹரிபஜனத்தை அறிந்துகொண்டாள். அதன் பயனாக ஸுமதி ஸத்யாத்மா வைத் தன் கணவனாக வரிக்கமுற்படுகின்றாள். இச்செய்தியினை பெற்றோர்களும் அறிகின்றனர். இவ்வாறான பரிசீலனத்தால் ஸத்யாத்மா என்றவரைத் ஸத்வப்ரகாசன் அறிகின்றார். பிறகு ஸத்யாத்மாவைப் ஸுமதியுடன் திருமணம் செய்துவைத்து மகிழ்ந்தனர். இப்படிப்பட்ட அத்வைத வேதாந்தவிசாரத்தால் ஸத்வ்ருத்தியும் சாந்தியும் முக்தியினை அடைந்தனர் என்ற ஞானகாண்டத்தின் (உபநிஷத்தின்)வழி அமைந்த ஒரு விலாசகாவியமே ஞானவிலாசகாவியம் ஆகும்.

ஜ்யோதிரீச்வரர் - 2

இவருக்கு கவிசேகர ஜ்யோதிரீச்வரர் என்ற பெயரும் உண்டு. இவரது காலம் 16ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப்பகுதி

ஆகும். இவர் நரசிம்மன் (1487 - 1507 AD), என்னும் மன்னனால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். இவரது நூல் துர்த்த ஸமாகமம் (No.4630).

தாதார்யர் - 82

இவரது தந்தையார் வானாத்ரீச்வரர். இவரது காலம் 17ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியாகும். இவரது நூல் சீதாநந்தம் (No.4530).

திருமலாம்பா - 5

இவர் வரதாம்பிகா பரிணயத்தின் (No.4220) ஆசிரியர். இந்நூலின் மையக்கருத்து விஜயநகரமன்னன் அச்சுதராயருக்கும் வரதாம்பாவிற்கும் நடக்கின்ற திருமணம். அச்சுதராயர் கி.பி. 1530ல் விஜயநகரத்தை ஆட்சி செய்த மன்னர். இந்நூல் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவராயரின் காலத்தில் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் எனத்தோன்றுகிறது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவரது நூல் வரதாம்பிகா பரிணயம் பெற்ற இறுதியடி திருமலாம்பா பெற்றுள்ள குணகவிதா சாமர்த்தியங்களை பறைசாற்றுவதாகக் காணக்கிடைக் கின்றது. இதோ அவற்றை பார்ப்போம்.

''ஏகவார-ஆகர்ணனமாத்ர-த்ருடாவதாரித நவ்ய காவ்ய-நாடக-அலங்கார-புராண-ஆகம-ரஹஸ்யஸாரஸ்ய-அனுபந்தஸமிந்தான ஸ்வாபாவிக ப்ரதிபானுபாவயா, வித்யா விசேஷ நிரவத்ய வித்வத்வர ஸகலகவிகுல ச்ரவணானந்த சிந்தித - அனந்தபீஷ்ட- பலாச்ரயண-விச்ராணன காமகவீபவத்- அசேஷபாஷாவிஷய - ஸவிசேஷ உன்மேஷ - சதுரிமகர்பித - ஸரஸ ப்ரபந்த ஸந்தர்பயா, விவித வித்யாப்ரகல்ப ராஜாதிராஜ அச்யுத ஸார்வபௌம ப்ரேமஸர்வஸ்வ விச்வாஸபுவா, நிருபாதிக மஹோபகாரநிர்மாண தர்ம- நிர்மலஹ்ருதயயா, நிகிலலிபி விலேகன நியதவிதரண- க்ருதஹஸ்த ஹஸ்தாரவிந்தயா விரிஞ்சிசஞ்சல - நயனான - காஞ்ஜல ஸமுதாஞ்சித விபஞ்சி ப்ரபஞ்சித - பஞ்சம - மதுரி -` மோதஞ்சன விகஸ்வரகண்டஸ்வரயா, விபுல தலாதலவிஹார வினோத ஸாகாராவதீர்ண சதபர்ணாசன வரவர்ணினீ மதி நிர்ணாயிகயா, நானாதேச ப்ரதிஷ்டித- அனேக- விரசித வாஜபேய- பௌண்டரீக -ஸர்வதோமுக மஹாத்வர த்விஜவர விதீர்யமாண-ஆசீர்விசேஷ பரிபோஷித பாக்ய ஸௌபாக்யயா நியதரக்ஷிதகவி குடும்பயா, திருமலாம்பயா நிர்மிதம் வரதாம்பிகா பரிணயம் நாம சம்பூகாவ்யம் ஆசந்த்ர தாரகம் அபிவர்த்ததாம்'' என்ற இதிலிருந்து திருமலாம்பாவின் பிரதிபை, வள்ளல் திறம், நூற் படைப்பாற்றல், அச்சுதராயருக்கு விச்வாசபாத்திரம்

ஆனமை, தர்மசிந்தை, எழுத்தாற்றல் மிக்க கைத்திறன், வீணையின் ஒலியை ஒத்த குரல்வளம், மகாலக்ஷ்மி போன்ற திருவுருவம், பல தேசங்களில் வேள்விகள் பலபுரிந்த வேதியர்களின் ஆசிபெற்ற சௌபாக்யத்தன்மை, கவி குடும்பத்தால் காக்கப்பெற்றமை போன்ற குணாதிசயங்கள் அறியப்படுகின்றன.

அச்சுதராயரின் (1529-1542 AD) மனைவி திருமலாம்பா. இவரது நூலில் (வரதாம்பிகா பரிணயத்தில்) நீண்ட வகையில் உரையினையும், எளியநடை செய்யுள்களும் உள்ளன. ஆரம்பத்தில் அச்சுதராயரின் தந்தை ந்ருசிம்மனின் திக்விஜயமும், காவேரி வர்ணனையும் காணப்படுகின்றன. தஞ்சையில் அச்சுத தேவராயர் கல்வெட்டு - கிரந்த எழுத்துப்பயிற்சி கையேடு (தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீடு, ஆண்டு-2017, விலை ரூ. 170.00) என்ற நூலிலும், தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலக பருவ இதழ் 56லும் காணலாம்)

துளஜா மகாராஜா I (1729 - 1755 AD) - 110

இவர் தஞ்சையை ஆண்ட மராத்திய மன்னர்களுள் நான்காவது மன்னர். இவர் நல்ல அறிஞர் ஆவார். இவருக்கு தெலுங்கு, மராத்திய மொழிகளிலும் புலமை உண்டு. இவரது நூல்கள் 1. நாட்டிய வேதாகமம்

(No.10671), *2.சங்கீத சாராம்ருதம்* (No.10786), *3.* **தன்வந்தரீ விலாசம்** (No.11066), *4.* **தன்வந்தரி ஸாரநிதி** (No.11069).

சங்கீத சாராம்ருதம் : சங்கீதத்தில் வல்லவர்கள் மற்றும் வைணிகர்கள் கூடிய மாபெரும் வித்வத்சதஸ் நடைபெறுகிறது. அந்த சங்கீதமகா பிரசங்கத்தின் பயனாக லக்ஷ்ய லக்ஷண ரூபமான நூல் இல்லாமை உணரப்பட்டது. அதனையே தனது லக்ஷ்யமாகக்கொண்டு, சார்ங்கதேவர் முதலானோர்களின் இசைநூல்களைக் கண்டு உலக நன்மைக்காக சிவபெருமானை வணங்கி பேருபகார மனதுடைய துளஜா மன்னரால் சங்கீத சாராம்ருதம் எனும் இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. குறிப்பாக இதில் பைரவீமேளனத்தால் உண்டாகும் ராகங்களும் அதைக்குறித்த பிறசெய்திகளும் தெளிவாகப் பிரதிபாதிக்கப் பட்டுள்ளது.

திரம்யம்பகராயர் - 62

இவர் ஏகோஜி, ஷாஜி, முதலாம் சரபோஜி ஆகியோரிடம் மந்திரியாக இருந்த ந்ருசிம்மரின் இளைய சகோதரர். இவரது நூல் தர்மாகூதம் (No.9377). இது இயற்றப்பட்ட காலம் கி.பி. *1719* ஆகும்.

இதற்குரிய ஆதாரம்

சாலிவாஹனசகே ஸஹஸ்ரபரத: ஷட்கே சதானாம் மதே -
சத்வாரிம்சத: உத்தரே ச சரதாமப்தே விகார்யாஹ்வயே ।
மாஸேSப்யாச்வயுஜே ஸிதாதிமதிதௌ ஸ்வாதௌ ஸ்திரே வாஸரே
தர்மாகூதமிதம் த்ரயம்பகமகீ ஸம்பூர்ணதாம் நீதவான் ॥

1000+ 6 x 100 + 41 = 1641 + 78 = 1719 A.D.

திரயம்பகமகி குறித்த பிறசெய்திகள்

திரயம்பகமகி என்பவர் கங்காதரமகியின் புதல்வர். கங்காதரமகி வெங்கோஜி, ஷாஜி, சரபோஜி ஆகியோர்களிடம் அமைச்சராய் இருந்தவர். திரயம்பக மகியும் முதல் சரபோஜி மன்னர் காலத்திய நிருசிம்மன் எனும் அமைச்சரின் தம்பி ஆவார். தர்மாகூதம் இயற்றிய திரயம்பகமகியின் மூன்றாம் தலைமுறையினர் தஞ்சை மாவட்டம், கும்பகோணத்தில் வாழ்ந்தமை கீழ்க்காணும் குறிப்புகளால் அறியமுடிகிறது.

1. விருத்தமணி கோசம், சுருத பேதம் முதலிய சந்தஸ் சாஸ்திர தொகுப்பு நூல் 1.8.1882 என்றும் தேதியில் எழுதப்பட்டதாகும். இதன் முதல்பக்கத் தலைப்பு பகுதியில் 1882/ஆகஸ்ட்/ சித்ரபானு/ அதிக சிராவண மாதம்/ 2 ஆம் நாள், (த்வீதியை திதி) என்ற குறிப்பு காணக்கிடைக்கிறது.
2. தேதி குறிப்பில்லை. மகாகணபதி விதானம், சுபானு வருடம், ஆஷாட சுத்த த்வீதியை, பார்கவவாஸரே

(வெள்ளிக்கிழமை நாளில்) கும்பகோணே (கும்பகோணத்தில்) வஸதா (வசிக்கின்ற) த்ரயம்பக பண்டிதேன (திரயம்பக பண்டிதரால்) லிகிதோயம் கிரந்த: (இந்த கிரந்தமானது எழுதப்பட்டது). இங்கே கொடுக்கப்பட்ட வருடம், மாதம், நாள் ஆகியவற்றின் காலக்கணக்கின்படி இது 6.7.1883 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டது.

3. பிரம்மபிராப்தியின் பொருட்டு அந்தர்யாமி பிரார்த்தனை.

இதன் காலம் இங்கே தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. 13.9.84 (1884) முகாம், கும்பகோணம்.

4. ஸ்மரணார்த்தம் - அக்ஷரதேவதைகள்

ஒரு பக்கத்திலேயே அக்ஷரங்களுக்குண்டான தேவதை முழுமையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எழுதியகாலத்தை ஜய ஸம்வத்ஸரம், ஜ்யேஷ்ட்ட மாதம், அமா(அமாவாசை), பௌமவார (செவ்வாய்க் கிழமை) 29.11.94 என்று குறிப்பிடப்பட்டு அடிக்கப் பெற்றுள்ளது. காலக்கணக்கின்படி இதன் சரியான காலம் 3.7.1894 என்பதில் ஐயமில்லை.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட 4 குறிப்புகள் கொண்ட பக்கங்கள் மட்டும் இந்நூலில் பார்வைக்காக

இணைப்பட்டுள்ளன. கங்காதரமகி, திரயம்பக பண்டிதர் குறித்த மேலும் சில விவரங்களுக்கு தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடான 'சுவடிகளின் வரலாறும் அதன் பதிப்பு முறையும்' நூலில் 48-59 வரையிலான பக்கங்களைப் பார்க்கவும். இதனால் சுமார் 135 ஆண்டுக் காலப் பழமைவாய்ந்த எழுத்துக்குறிப்புகளை நாம் காண முடிவதோடு இதனைத்தொடர்ந்து 'திரயம்பகராவ்' எனக் கையொப்பமும் இக்குறிப்பேட்டிலே தென்படுவதால் கங்காதரமகி தொடங்கி இக்குலத்தில் வருவோரனைவரும் மராத்திய பிராம்மணர்கள் என்றும் அறியமுடிகின்றது. இந்த குறிப்பேட்டின் முதல் பக்கத்தில் காணப்பெறும் 'ஸ்ரீரஸ்து. திரயம்பகராவயாஞ்சா கோச ஸங்க்ரஹ' என்கிற தலைப்பும் மற்றும் ஒரு சான்றாகின்றது.

துவாதசாஹயாஜின் - 42

இவர் சொக்கநாதமகியின் புதல்வர். இவருக்கு பாலபதஞ்லி என்ற பட்டப்பெயருண்டு. இவரது நூல் சப்தகௌமுதீ வ்யாக்யானம் (Nos.5856-57).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இதற்கு சாப்திகரக்ஷை எனப்பெயர். சொக்கநாதமகியின் சப்த கௌமுதிக்கு உரையான இது பாண்டிய கேரளபிரதேசங்களில் பாடபோதனா முறையில் இருந்து வந்துள்ளது.

தர்மராஜர் - 23

இவர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் மணலூரில் வாழ்ந்தவர். இவருக்கு ஷட்பாஷா சார்வபௌமர் (ஆறு மொழி அறிந்த அதிபதி) இவர் ஞானேந்திரரின் சீடர். இவரது நூல் தர்வீகர சிகாமணி பாஷ்யம் ஆகும்.

தர்மராஜாத்வரி - 16

இவர் திரிவேதி நாராயண யஜ்வாவின் சகோதரர். இவர் ந்ருசிம்மாச்ரமி மற்றும் வேலங்குடி வேங்கடநாதர் ஆகியோரின் சீடருமாவார். இவர் கண்ட்ரமாணிக்கத்தில் வாழ்ந்தவர். இவரது நூல்கள்- 1. தத்வசிந்தாமணி பிரகாச வ்யாக்யானம் (Nos.6217-30). 2. நியாயரத்னம்- நியாய சிந்தாந்த தீப வ்யாக்யானம் (No.6539). 3. யுக்தி சங்கிரஹம் (No.6576). 4. வேதாந்த பரிபாஷா (Nos.7595-99).

துண்டிவியாசர் - 87

இவர் துண்டிராஜர் என்ற மற்றொரு பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறார். இவர் வாரணாசி மராத்திய பிராம்மணர். ஷாஜி மன்னரின் ஆதரவு பெற்ற திரயம்பக ராயரின் சீடர். இவரது தந்தை லக்ஷ்மண சுதீ என்பவர். துண்டிவியாசர் அரசபௌராணிகர். இவர் சுவாமிமலையில் வாழ்ந்து வந்தார். ஷாஹ விலாசகீதம் படைத்த இவரது காவியத் திறனை பாராட்டி அரசன் அபிநவஜயதேவர்

என்ற விருதை ஷாஜி மன்னர் வழங்கினார். இவரது நூல்கள் *1.முத்ராராக்ஷஸவ்யாக்யா* (No.4475), **2.** ஷஹ விலாச கீதம் (No.10957).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

துண்டிவியாசர் என்பதில் வியாசர் என்பது குடும்பப் பெயராகவும், சுவாமிமலையில் இவர் வாழ்ந்த இடம் துந்தி என்பதாகவும் அறியப்படுகிறது. துந்திராஜர் மற்றும் வியாஸரைச் சேர்த்து துந்திராஜ வியாசர் எனவும் இவரழைக்கப்படுகிறார்.

நரஹர்யத்வரி - 98

இவர் ராமபத்ரமகியின் சமகாலத்தவரும் ஷாஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப்பெற்றவரும் ஆவார். இவரது நூல் ஷட்தர்சனீ சித்தாந்த சங்கிரஹம் (No.7631).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிற செய்திகள்

இவர் ஷட்தர்சினீ சிந்தாந்த ஸங்கிரஹம் எனும் நூலின் இணையாசிரியர். சாஸ்வதப் புகழைவிரும்பும் ஷாஜி மன்னர் தமது ஸபையை அணிசெய்கின்ற அறிஞர்களான ஸ்ரீராமபத்ராத்வரி, ஸ்ரீராமநாதமகி, ஸ்ரீநரஹர்யத்வரி, ஸ்ரீபெரியப்பபுதர், ஸ்ரீவேங்கடேசர், ஸ்ரீயக்ஞேச்வரர், ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸார்யர் ஆகிய மகான்கள்

எழுவரை அன்புடன் அழைத்து, அறுவகை தர்சனங்கள் ஒவ்வொன்றும் சமுத்ரம் போல் விசாலமும் ஆழமும் செறிந்தவை. இந்த தர்சனங்களிலுள்ள கருத்துக்கள் அனைவரையும் சென்றடைய வேண்டும். அனைத்து மனிதர்களும் அப்பயனை அடைகின்றபோது அதனால் கிடைக்கும் புகழும் நிலைத்து நிற்கும். ஆகவே எல்லோரும் இதில் சுகமாக ப்ரவேசித்து பயன்பெறும் வண்ணம் எளிமையான முறையில் அவை கூறும் கொள்கைகளைத் தொகுக்கவேண்டும் என்ற தமது விழைவைத்தெரிவித்தான். அதுவே அரசாணையும் ஆகின்றது. மன்னனின் விழைவும் சிறந்த ஆணையுமான அதனை சிரமேற்ற அவைப்புலவர்கள் பெரியோர்கள் உகக்கும்படியாக அறுவகைத் தர்சனங்களின் அரிய கொள்கைகளை அரிய முயற்சியோடு ஷட்தர்சினி ஸித்தாந்த ஸங்க்ரஹம் என்ற பெயரில் தொகுத்தளித்தான். ஆறு தர்சனங்களையும் அவை தரும் கொள்கையின் சுருக்கத்தினையும் இனி பார்ப்போம்.

ஷட்தர்சினி ஸித்தாந்த ஸங்க்ரஹம்-

தர்சனங்களில் சில, மொழியின் சொல், பொருள் இவைகளை ஆராய்கின்றன. இவைகளை வியாகரணம் அல்லது இலக்கணம் என்போம். சில, உலகத்தின் பொருள்கள், பூதங்கள், பௌதிகங்கள் இவைகளை

அலசுகின்றன. இவைகளை தர்க்கம் அல்லது நியாயம் என்போம். சில வேதங்களில் கூறப்பட்ட பொருள்களை ஆராய்கின்றன. இவைகளை மீமாம்சை என்போம். சில உபநிடதங்களையும், அதன் அடிப்படையில் வந்த பிரம்ம சூத்திரங்களையும் புகட்டுகின்றன. அவைகளை ஆன்மீகத் துறையில் செய்த ஆராய்ச்சியென்றும், வேதாந்தம் என்றும் பகர்வோம். சில இவைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டு யோகம், சாங்கியம் என்ற மாறுபட்ட மார்க்கங்களை வழி வகுக்கின்றன. இவைகளை சாங்கிய மென்றும் யோகமென்றும் கூறலாம். ஆக இவ்வாறு ஆறு தர்சனங்களும் வெவ்வேறு வகையில் ஆராய்ச்சி செய்து மனிதனுடைய சிந்தனா சக்தியைத் தூண்டிவிடுவதால் தர்சனம் என்பதை ஆராயச்சி நூல் என்று சுருங்கக்கூறலாம். ஆக வியாகரணம், தர்க்கம், மீமாம்சை, வேதாந்தம், சாங்கியம், யோகம் என்ற ஆறு தர்சனங்களும் உலகத்தையும் வேதத்தையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு ஆராயப்பட்ட நூல்கள். இவை பலப்பல நூற்றாண்டு களுக்கு முன்பாகவே பாணிநி, ஜைமினி, வியாசர், கௌதமர், கபிலர், பதஞ்சலி முதலிய மகான்கள் ஈடுபட்டுத் தங்கள் தங்கள் கொள்கைகளை வெளியிட்டு உள்ளனர். கொள்கைகள் மாறுபட்டிருப்பினும் “தத்வம்” என்ற நிலை ஒன்றே.

நரசிம்ம(திம்மய) - 121

இவர் தெலுங்கு பிராம்மணர். ஸ்ரீ சுகதீர்த்தரின் சீடர். இவர் இரண்டாம் சரபோஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர். இவரது நூல் குணரத்னாகரம் (No.5206). [ந்ருசிம்ம கவி என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற இவர், வித்யாநாதர் பிரதாபருத்திரனைப் புகழ்ந்து தமது பிரதாபருத்ரீயம் எனும் நூலை எவ்வாறு சிறப்படையச் செய்தாரோ அவ்வாரே குணரத்னாகரம் எனும் அலங்கார சாஸ்திர கிரந்தமான இந்நூலில் இரண்டாம் சரபோஜி மன்னரின் பெருமைகளைக் குறிப்பிட்டு இந்த நூலை இயற்றியுள்ளார். பிரதாப ருத்ரீயத்திற்கு சமமான பெருமை இந்த குணரத்னாகரத்திற்கு உண்டு என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இதன் விளக்கத்திற்கு தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீடு (ஆண்டு-1990, விலை ரூ.25.00) காண்க]

நல்லாகவி - 71

இவர் கௌசிகக் குடும்ப வழி வந்தவர். இவரது இயற்பெயர் பூமிநாதர். இவர் ராமபத்ரமகியின் சீடரும் மிக நெருங்கிய உறவினரும் ஆவார். இவரது தந்தையார் பாலசந்த்ரமகி. நல்லாமகி வேங்கடேச்வர சாஸ்திரி மற்றும் ஸ்ரீதர வேங்கடேச்வர சாஸ்திரி ஆகியோரின் சமகாலத்தவர் ஆவார். மேலும் இவர் ரத்னகிரீச்வரரின் மகனான

வைத்யநாதரின் சீடருமாவார். இவரது நூல்கள் 1. தர்ம விஜயம் (No.4231), 2.சிருங்காரஸர்வஸ்வம் (No.4625), 3. பதமஞ்சரி (No.5457), சுபத்ரா பரிணயம் மற்றும் அத்வைத ரசமஞ்சரி போன்றவற்றிற்கு ஆசிரியருமாகலாம். வடமொழி நூல் வரலாற்றின் ஆசிரியர் P.No.656ஆம் பக்கத்தில் நல்லா தீக்ஷிதர் கி.பி. 17ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி 18ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி. இவர் கண்ட்ர மாணிக்ய கிராமவாசி. இவரது நண்பர் வைத்யநாத தீக்ஷிதரின் விருப்பப்படி சிருங்காரஸர்வஸ்வபாணம் இயற்றினார். இது திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீமகாலிங்க ஸ்வாமியின் வசந்தோற்சவத்தில் நடிக்கப்பட்டது என குறிப்பிடுகிறார்.

நாராயணர் - 74

தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் ஷாஜியின் ஆதரவு பெற்ற இவர் ராமபத்ரமகியின் சீடராவார். இவரது நூல் சப்தபேதநிரூபணம் (No.5323) ஆகும்.

இந்த எண்ணில் குறிப்பிடப்பெற்ற நாராயணரைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட நாராயண தீக்ஷிதர் ஆவார். இவர் சிவராமானந்த தீக்ஷிதரின் சீடர். இவர் வேதவேதாங்கம் மற்றும் சங்கீத நாட்டியத்திலும் புலமைபெற்றவர். இவர்

ஒருமுறை திருப்பதி சென்றார். ஆங்கே துறவறம் பூண்டு தவம் மேற்கொண்டார். போதேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் இவரது சீடராவார். ஒருசமயம் நாராயணதீர்த்தருக்கு தீராத வயிற்றுவலி ஏற்பட்டது. காவிரிக்கரையிலுள்ள வரகூர் விஷ்ணு ஆலயத்திற்குச் செல்ல அவரது வயிற்றுவலி நீங்கியது. இவர் பால்குணசுத்தாஷ்டமி தினம் திருப்பந்துருத்தியில் சித்தியடைந்தார். அன்றைக்குச் சரியாக மாசிமாதம் வியாழக்கிழமை சுத்தாஷ்டமி கிருத்திகா நக்ஷத்திரம் 1745AD ஆகும். கிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி பாடிய அவருக்கு திருவையாறு தியாகராஜர் ஆராதனை போன்றே சிறப்பாக ஆராதனை விழா கொண்டாடப்படுகிறது. இவரது நூல் விவரணதீபிகா (No. 7306) தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் காணப் படுகிறது.

நாராயணர் - 86

இவர் சமரபுங்கவதீக்ஷிதரின் பெயரரும், புராணா நந்தரின் பிரம்மானந்த சரசுவதியின் சீடருமாவார். இவரது நூல் உபாஸனாப்ரயோகம் ஆகும்.

நாராயண வித்வான் - 97

இவர் ஷாஜியின் ஆச்ரயித்திலிருந்தவர். இவரது நூல் சாஹநக்ஷத்ரமாலா.

நாராயணசுதீ - 122

இவர் கோவிந்தபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் அரசில் உள்ள தர்மசபை உறுப்பினர்களுள் ஒருவர். இவரது உருவப்படம் இராஜாங்க உடையுடன் இவரியற்றிய சப்த மஞ்சரி எனும் சுவடியின் மேல் (D.No.5858/T.M.S.S.M.L. Tanjore) காணக்கிடைக்கின்றது. இந்த நூலிலும் அதைக் கண்டு நாம் மகிழலாம். இவரது நூல்கள் 1. சப்தபூஷணம் (No.5479). 2. சப்தமஞ்சரி (No.5858). 3.பாட்ட நயோத்யோதம் (No.6869).

நீலகண்டர் - 26

இவர் அப்பயதீக்ஷிதர் என்று பிரசித்திபெற்ற புலவரின் மகனாவார். இவரது நூல் அகவிவேகம்.

நீலகண்டகவி - 119

இவர் மகிஷ சதகம் இயற்றிய வாஞ்சேச்வரரின் பெயரராவர். இவரது நூல் ச்ருங்காரசதகம் (No.3966). இந்நூல் கி.பி. 1765ல் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

நீலகண்ட தீக்ஷிதர் - 44

இவர் நாராயணர் என்பவரின் 5 மகன்களுள் இரண்டாமவர். மதுரைமன்னன் திருமலைநாயக்கரின்

அமைச்சர். இவர் வேங்கடேசமகியினிடத்தில் திருவாரூரில் மீமாம்ஸம் பயின்றார். இவரது நூல்கள் 1.நளசரிதம்(No.4368), 2. கலிவிடம்பனம் (No.3924), 3. சபாரஞ்சனம்(No.3967), 4. சாந்திவிலாசம், 5. வைராக்ய சதகம், 6. ஆனந்தசாகரஸ்தவம், 7. சிவோத்கர்ஷமஞ்சரி, 8. அன்யாபதேசசதகம்(No.3838), 9. சிவலீலார்ணவம் (No.3738), 10. கங்காவதரணம் (No.3757), 11. நீலகண்ட விஜயம் (No.4052). கி.பி. 1638ல் நீலகண்டவிஜயம் எழுதப்பட்டது. இவர் கையடவ்யாகரணத்தின் உரை ஆசிரியரும் ஆவார். அப்பய தீக்ஷிதரின் சகோதரர் ஆச்சான் தீக்ஷிதர் அவரது குமாரர் நாராயணத்வரி. அவரது 2வது குமாரர் நீலகண்ட தீக்ஷிதர். இவரது தாயார் பூமிதேவி. இவரது சகோதரர் குசகுமுத்வதீய நாடகத்தை இயற்றிய அதிராத்ரயஜ்வா. நீலகண்ட தீக்ஷிதர் தமது வம்சப் பெருமையை கங்காவதரணத்தில்-

தத்ஸமானப்ரபாவஸ்ய ததனந்தரஜன்மன: ।
ஆஸீதாச்சாந்தீக்ஷிதஸ்ய புத்ரோ நாராயணாத்வரீ ॥
ஜாயந்தே தனயாஸ்தஸ்ய பஞ்ச ஸப்ராத்ருசாலின: ।
கர்பதாஸாமஹேசஸ்ய கவயச்ச விபச்சித: ॥
தேஷாமஹம் த்விதீயோ ஸ்யாம் பூமிதேவி தனூபவாம் ।
நீலகண்ட்ட இதி க்யாதிம் நீத: சம்போ: ப்ரஸாதத: ॥

நீலகண்ட தீக்ஷிதரின் சாந்திவிலாசம் 51 சுலோகங்கள் தமிழுரையுடன் வெளிவந்துள்ளது. அவற்றுள் அரிய செய்திகள் சிலவற்றைப்பார்ப்போம்.

நீலகண்ட தீக்ஷிதர் அவர்கள் தன்னுடைய நிலையைக்கண்டு தாமே மிகவும் மனம் நொந்து தம்முடைய மனம் பக்குவம் அடையாமையையும், இந்த சரீரம் நற்காரியத்திற்கு பயன்படாமல் விளங்குவதையும், வறுமையின் நிலைப்பாட்டினையும், பெற்றோர்களை மதிக்காது தன் போக்கில் திரியும் புத்திரர்களை நினைத்து வருத்தமடைவதையும், பற்பல சாஸ்த்ரங்களை அறிந்து அதனால் ஏற்பட்ட ஞானமும் அற்புதக்கதைகளும் அரசர் களைப்புகழ்வதற்காகவன்றோ பயன்தருமாறு ஆயிற்று என்பதையும், இந்திரியங்கள் வலுவிழந்தநிலையிலும் இறைவனைநாடாமல் மருத்துவன்பால் மனம் நாடுகின்றமை யையும், வலிமைகுன்றிய உடல் ஆயினும் கட்டுக்கடங்காதமனத்தையும், செல்வத்தில் காட்டும் விச்வாசம் தர்மத்தில் காட்டுவதில்லையே என்றும், மனதைக்கட்டுக்குள் வைப்பதே சபலச்செயல்களிலிருந்து விடுதலை அடையக்காரணமென்பதையும், காமன் கணைக்கு கட்டுப்படாதார் உலகினில் ஒருவரும் இல்லை என்பதையும், சகல ஸௌபாக்யம் அனுபவிப்பதிலும் அளவு என்பது மிக முக்கியம் என்ற கருத்தினையும்

உலகியல் மக்களுக்கு சாந்திவிலாசத்தின்
உணர்ந்துரைக்கின்றார்.

ந்ருசிம்மாமாத்யர் - 84

இவர் பாரத்வாஜ (குடும்பத்தின்)கோத்திரத்தி
வந்தவர். இவர் மராத்திய மன்னர் ஏகோஜி கா
அமைச்சராக விளங்கியவர் . இவர் ஆனந்தயஜ்
ஜெயந்தி தம்பதியரின் புதல்வராகத் தோன்றியவர்.
நூல் திரிபுர விஜய சம்பூ (No.4036).

பெரியப்ப புதர் - 99

இவர் ஷாஜி மன்னரின் ஆஸ்தான க
தஞ்சைக்கு அருகிலுள்ள திருவையாற்றில் இவர் வ
வந்தார். இவரது நூல் ஷட்தர்சினி சித்தாந்த ஸங்கி
(No.7631) ஆகும்.

பாலகவி - 19

இவர் காளஹஸ்தி கவியின் புதல்வர். பார
கோத்திர வழிவந்தவர். இவர் துண்டீரமண்ட
மூலாண்டகிராமத்தில் வசித்து வந்தார். இவரது
ரத்னகேதூதயம் (No.4490). ராமவர்மா தனக்கு ஆச்
அளித்ததைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பகவந்தராயர் - 85

இவர் ஏகோஜி மற்றும் ஷாஜி மன்னர்களிடம் அமைச்சராய் இருந்த கங்காதரரின் மூன்றாம் மகன் ஆவார். இவர் ராமபத்ரமகியின் சமகாலத்தவராய் அவருக்கு இளையவராகவும் இருந்தார். இவரது நூல்கள் 1. முகுந்த விலாசம் (No.3719), 2. உத்தரசம்பூ(No.4028), 3. ராகவாப்யுதயம் (No.4492). கங்காதரர் என்பவர் தஞ்சாபுரி மராட்டிய மன்னர்களுள் முதல் அரசனான வெங்கோஜி (அ) ஏகோஜியிடம் மந்திரியாக விளங்கியவர். இவர் மந்திரியாக இருந்த காலம் 1676-1683. இவருக்கு நிருசிம்மாத்வரி, த்ரயம்பகாத்வரி, பகவந்தராயமகி என மூன்று புதல்வர்கள். கங்காதரருக்குப்பின் ந்ருசிம்மாத்வரி அமைச்சரானார். கி.பி. 1684-1711ல் ஷாஜி மன்னர் திரயம்பக ராயரை அமைச்சராக்கினார். திரயம்பகராயரும் தர்மாகூதம் நூலியற்றி புகழ்பெற்றார். திரயம்பகர் தன் மூத்த சகோதரனின் புதல்வர் ஆனந்தமகியை அமைச்சர் ஆக்கினார். திரயம்பகரரின் தம்பியே பகவந்தராயர் ஆவார். பகவந்தராயர் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் ஸ்ரீகிருஷ்ண கதையை அடிப்படையாகக்கொண்டு 10 சர்கங்களில் முகுந்த விலாசத்தை இயற்றியுள்ளார். (தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு.ஆண்டு1996. விலை ரூ. 35) ராகவாப்யுதயம் இராமாயணக்கதையை மூலமாகக்கொண்டு ஏழு

அங்கங்களில் நாடகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இதை ஸ்ரீராமபத்ரதீக்ஷிதர் விமர்சித்து அனுமதி அளித்துள்ளார். (தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு. ஆண்டு 1986. விலை ரூ. 12.50)

பட்டோஜி தீக்ஷிதர் - 22

இவர் சிறந்த வையாகரணர். தன்னை அப்பய தீக்ஷிதரின் நேரடிச் சிஷ்யர் என ஆர்பரித்துக் கூறுகிறார். இதற்கு பட்டோஜி தீக்ஷிதரின் தென்தேச யாத்திரைச் செய்தி அடிப்படையாகின்றது. அது கீழ்வருமாறு-

பட்டோஜி தீக்ஷிதர் தென்தேச யாத்திரையாக இராமேச்வரம் யாத்திரை குறிப்பிடப்படுகிறது. அது சமயம் சிதம்பரத்தில் அப்பயதீக்ஷிதர் நடத்துகின்ற இலக்கண வகுப்பைக் காண்கிறார் பட்டோஜிதீக்ஷிதர். வகுப்பில் இடம்பெறும் சொற்பொழிவின் போது அப்பய தீக்ஷிதர், இவரது குறிப்பிடத் தக்க செய்திகளின் விரிவுரை, சில கருத்துக்களின் அங்கீகாரம், சிலவற்றின் மறுப்பு முதலியவை காணப்பட்டது. பட்டோஜி தீக்ஷிதரும் ஆங்கே தாம் யாரென்று காட்டிக்கொள்ளாமல் தம்முடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நியாயமானதென நிலை நாட்டினார். அப்பயதீக்ஷிதரும் தமது எதிர்வாதத்தை வைத்தார். த்வந்த்வ யுத்தம் போல் வாக்யார்த்த கோஷ்டி

நடைபெற்றது. அப்பயதீக்ஷிதரின் வாதத்தை மறுக்க பட்டோஜி தீக்ஷிதர் பெரும் முயற்சி எடுக்க வேண்டிய தாயிற்று. முடிவில் அப்பயதீக்ஷிதர் வியக்கும்படி சிரம் தாழ்த்தி வணங்கித்தம்மை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு அவரிடம் பூர்வோத்தர மீமாம்ஸா சாஸ்திரங்களை தான் அதிகரிக்க, தமது விழைவையும் தெரிவித்தார். பின் இராமேச்வரம் சென்று தனது மீசைகளைக் களைந்து பிராம்மணர் வடிவில் வர, அவரது வருகையினை எதிர் பார்த்திருந்த அப்பயதீக்ஷிதரும் இவருக்கு பூர்வோத்தர மீமாம்ஸா சாஸ்திரங்களைப் போதித்தார்.

இதேபோல் அப்பயதீக்ஷிதர் தமது வாராணாசி யாத்திரையில் பட்டோஜி தீக்ஷிதரைச் சந்தித்த செய்தியும் உள்ளது. இதனால் இவ்விருவரும் சமகாலத்தவர் என்பதும், பட்டோஜி தீக்ஷிதர் அப்பயதீக்ஷிதரைக் காட்டிலும் இளையவர் என்றும் உறுதியாகின்றது. பட்டோஜி தீக்ஷிதரின் நூல்கள்- 1. சப்தகௌஸ்துபம் (Nos.5467-78), 2. சித்தாந்தகௌமுதி (Nos.5485-5558), 3. பிரௌடமனோரமா (Nos.5559-92), 4. கிரகண சிராத்த விதி (No.11893).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிற செய்திகள்

17ம் நூற்றாண்டில் காசிநிவாஸி பட்டோஜி தீக்ஷிதர் சித்தாந்தகௌமுதியை இயற்றினார். இவரது வியாகரண

குரு சேஷகிருஷ்ணர். பிரக்ரியாகௌமுதிக் கொள்கைகளை மறுத்த பட்டோஜி தீக்ஷிதர் பிரௌட மனோரமாவையும் சப்தகௌஸ்துபம் பூஷணசார காரிகையும் இயற்றினார். இவரது சகோதரன் பிள்ளை கொண்டபட்டரால் பூஷணம், பூஷணசாரம் ஆகிய இரு நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. சூரியனே பட்டோஜி தீக்ஷிதராய்ப்பிறந்து சிந்தாந்தகௌமுதியை இயற்றினார். மேலும் பட்டர்களை (வித்வான்களை) ஜயித்ததால் இவருக்கு பட்டோஜி என்ற பெயர் வந்தது. இக்கருத்தினை பவிஷ்யபுராணம்-

நாராயண: ஷோடசாத்மா பஹுமூர்திரமூர்திக: ।
இதி ஞாதம் ஹ்ருதி ப்ராப்ய ததா ஸித்தாந்தகௌமுதீம் ॥

ஜித்வா பட்டாச்சகாராசு பட்டோஜி: ப்ரச்ருதோபவத் ॥
(பவிஷ்யபுராணே 4,8,93-98)

ஜித்வா பட்டாச்சகாராசு பட்டோஜி: ப்ரச்ருதோபவத் ॥
இத்யுக்த்வா பகவான்ஸூர்யோ கத்வா ப்ருந்தாவனம் சுபம்
(பவிஷ்யபுராணே 4,8,29-30)।

என்றவாறு தெரிவிக்கிறது.

பானுஜி தீக்ஷிதர்- 27

இவர் இயற்றிய நூல் அமரகோசத்தின் உரை - சுதா(Nos.4944-59). எனப்பெயர் கொண்டதாகும். இவரது

நாராயணசுதீ - 122

இவர் கோவிந்தபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் அரசில் உள்ள தர்மசபை உறுப்பினர்களுள் ஒருவர். இவரது உருவப்படம் இராஜாங்க உடையுடன் இவரியற்றிய சப்த மஞ்சரி எனும் சுவடியின் மேல் (D.No.5858/T.M.S.S.M.L. Tanjore) காணக்கிடைக்கின்றது. இந்த நூலிலும் அதைக் கண்டு நாம் மகிழலாம். இவரது நூல்கள் 1. சப்தபூஷணம் (No.5479). 2. சப்தமஞ்சரி (No.5858). 3.பாட்ட நயோத்யோதம் (No.6869).

நீலகண்டர் - 26

இவர் அப்பயதீக்ஷிதர் என்று பிரசித்திபெற்ற புலவரின் மகனாவார். இவரது நூல் அகவிவேகம்.

நீலகண்டகவி - 119

இவர் மகிஷ சதகம் இயற்றிய வாஞ்சேச்வரரின் பெயரராவர். இவரது நூல் ச்ருங்காரசதகம் (No.3966). இந்நூல் கி.பி. 1765ல் இயற்றப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

நீலகண்ட தீக்ஷிதர் - 44

இவர் நாராயணர் என்பவரின் 5 மகன்களுள் இரண்டாமவர். மதுரைமன்னன் திருமலைநாயக்கரின்

அமைச்சர். இவர் வேங்கடேசமகியினிடத்தில் திருவாரூரில் மீமாம்ஸம் பயின்றார். இவரது நூல்கள் *1.*நளசரிதம்(No.4368), *2.* கலிவிடம்பனம் (No.3924), *3.* சபாரஞ்சனம்(No.3967), *4.* சாந்திவிலாசம், *5.* வைராக்ய சதகம், *6.* ஆனந்தசாகரஸ்தவம், *7.* சிவோத்கர்ஷமஞ்சரி, *8.* அன்யாபதேசசதகம்(No.3838), *9.* சிவலீலார்ணவம் (No.3738), *10.* கங்காவதரணம் (No.3757), *11.* நீலகண்ட விஜயம் (No.4052). கி.பி. *1638*ல் நீலகண்டவிஜயம் எழுதப்பட்டது. இவர் கையடவ்யாகரணத்தின் உரை ஆசிரியரும் ஆவார். அப்பய தீக்ஷிதரின் சகோதரர் ஆச்சான் தீக்ஷிதர் அவரது குமாரர் நாராயணத்வரி. அவரது 2வது குமாரர் நீலகண்ட தீக்ஷிதர். இவரது தாயார் பூமிதேவி. இவரது சகோதரர் குசகுமுத்வதீய நாடகத்தை இயற்றிய அதிராத்ரயஜ்வா. நீலகண்ட தீக்ஷிதர் தமது வம்சப் பெருமையை கங்காவதரணத்தில்-

தத்ஸமானப்ரபாவஸ்ய ததனந்தரஜன்மன: ।
ஆஸீதாச்சாந்தீக்ஷிதஸ்ய புத்ரோ நாராயணாத்வரீ ॥
ஜாயந்தே தனயாஸ்தஸ்ய பஞ்ச ஸப்ராத்ருசாலின: ।
கர்பதாஸாமஹேசஸ்ய கவயச்ச விபச்சித: ॥
தேஷாமஹம் த்விதீயோ ஸ்யாம் பூமிதேவி தனூபவாம் ।
நீலகண்ட்ட இதி க்யாதிம் நீத: சம்போ: ப்ரஸாதத: ॥

நீலகண்ட தீக்ஷிதரின் சாந்திவிலாசம் 51 சுலோகங்கள் தமிழுரையுடன் வெளிவந்துள்ளது. அவற்றுள் அரிய செய்திகள் சிலவற்றைப்பார்ப்போம்.

நீலகண்ட தீக்ஷிதர் அவர்கள் தன்னுடைய நிலையைக்கண்டு தாமே மிகவும் மனம் நொந்து தம்முடைய மனம் பக்குவம் அடையாமையையும், இந்த சரீரம் நற்காரியத்திற்கு பயன்படாமல் விளங்குவதையும், வறுமையின் நிலைப்பாட்டினையும், பெற்றோர்களை மதிக்காது தன் போக்கில் திரியும் புத்திரர்களை நினைத்து வருத்தமடைவதையும், பற்பல சாஸ்த்ரங்களை அறிந்து அதனால் ஏற்பட்ட ஞானமும் அற்புதக்கதைகளும் அரசர் களைப்புகழ்வதற்காகவன்றோ பயன்தருமாறு ஆயிற்று என்பதையும், இந்திரியங்கள் வலுவிழந்தநிலையிலும் இறைவனைநாடாமல் மருத்துவன்பால் மனம் நாடுகின்றமை யையும், வலிமைகுன்றிய உடல் ஆயினும் கட்டுக்கடங்காதமனத்தையும், செல்வத்தில் காட்டும் விச்வாசம் தர்மத்தில் காட்டுவதில்லையே என்றும், மனதைக்கட்டுக்குள் வைப்பதே சபலச்செயல்களிலிருந்து விடுதலை அடையக்காரணமென்பதையும், காமன் கணைக்கு கட்டுப்படாதார் உலகினில் ஒருவரும் இல்லை என்பதையும், சகல ஸௌபாக்யம் அனுபவிப்பதிலும் அளவு என்பது மிக முக்கியம் என்ற கருத்தினையும்

உலகியல் மக்களுக்கு சாந்திவிலாசத்தின் வழி உணர்ந்துரைக்கின்றார்.

ந்ருசிம்மாமாத்யர் - 84

இவர் பாரத்வாஜ (குடும்பத்தின்)கோத்திரத்தின் வழி வந்தவர். இவர் மராத்திய மன்னர் ஏகோஜி காலத்தில் அமைச்சராக விளங்கியவர் . இவர் ஆனந்தயஜ்வன் - ஜெயந்தி தம்பதியரின் புதல்வராகத் தோன்றியவர். இவரது நூல் திரிபுர விஜய சம்பூ (No.4036).

பெரியப்ப புதர் - 99

இவர் ஷாஜி மன்னரின் ஆஸ்தான கவிஞர். தஞ்சைக்கு அருகிலுள்ள திருவையாற்றில் இவர் வாழ்ந்து வந்தார். இவரது நூல் ஷட்தர்சினி சித்தாந்த ஸங்கிரஹம் (No.7631) ஆகும்.

பாலகவி - 19

இவர் காளஹஸ்தி கவியின் புதல்வர். பாரத்வாஜ கோத்திர வழிவந்தவர். இவர் துண்டீரமண்டலத்தில் மூலாண்டகிராமத்தில் வசித்து வந்தார். இவரது நூல் ரத்னகேதூதயம் (No.4490). ராமவர்மா தனக்கு ஆச்சிரயம் அளித்ததைக் குறிப்பிடுகிறார்.

பகவந்தராயர் - 85

இவர் ஏகோஜி மற்றும் ஷாஜி மன்னர்களிடம் அமைச்சராய் இருந்த கங்காதரரின் மூன்றாம் மகன் ஆவார். இவர் ராமபத்ரமகியின் சமகாலத்தவராய் அவருக்கு இளையவராகவும் இருந்தார். இவரது நூல்கள் 1. முகுந்த விலாசம் (No.3719), 2. உத்தரசம்பூ(No.4028), 3. ராகவாப்யுதயம் (No.4492). கங்காதரர் என்பவர் தஞ்சாபுரி மராட்டிய மன்னர்களுள் முதல் அரசனான வெங்கோஜி (அ) ஏகோஜியிடம் மந்திரியாக விளங்கியவர். இவர் மந்திரியாக இருந்த காலம் 1676-1683. இவருக்கு நிருசிம்மாத்வரி, த்ரயம்பகாத்வரி, பகவந்தராயமகி என மூன்று புதல்வர்கள். கங்காதரருக்குப்பின் ந்ருசிம்மாத்வரி அமைச்சரானார். கி.பி. 1684-1711ல் ஷாஜி மன்னர் திரயம்பக ராயரை அமைச்சராக்கினார். திரயம்பகராயரும் தர்மாகூதம் நூலியற்றி புகழ்பெற்றார். திரயம்பகர் தன் மூத்த சகோதரனின் புதல்வர் ஆனந்தமகியை அமைச்சர் ஆக்கினார். திரயம்பகரரின் தம்பியே பகவந்தராயர் ஆவார். பகவந்தராயர் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் ஸ்ரீகிருஷ்ண கதையை அடிப்படையாகக்கொண்டு 10 சர்கங்களில் முகுந்த விலாசத்தை இயற்றியுள்ளார். (தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு-ஆண்டு1996. விலை ரூ. 35) ராகவாப்யுதயம் இராமாயணக்கதையை மூலமாகக்கொண்டு ஏழு

அங்கங்களில் நாடகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இதை ஸ்ரீராமபத்ரதீக்ஷிதர் விமர்சித்து அனுமதி அளித்துள்ளார். (தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு. ஆண்டு 1986. விலை ரூ. 12.50)

பட்டோஜி தீக்ஷிதர் - 22

இவர் சிறந்த வையாகரணர். தன்னை அப்பய தீக்ஷிதரின் நேரடிச் சிஷ்யர் என ஆர்பரித்துக் கூறுகிறார். இதற்கு பட்டோஜி தீக்ஷிதரின் தென்தேச யாத்திரைச் செய்தி அடிப்படையாகின்றது. அது கீழ்வருமாறு-

பட்டோஜி தீக்ஷிதர் தென்தேச யாத்திரையாக இராமேச்வரம் யாத்திரை குறிப்பிடப்படுகிறது. அது சமயம் சிதம்பரத்தில் அப்பயதீக்ஷிதர் நடத்துகின்ற இலக்கண வகுப்பைக் காண்கிறார் பட்டோஜிதீக்ஷிதர். வகுப்பில் இடம்பெறும் சொற்பொழிவின் போது அப்பய தீக்ஷிதர், இவரது குறிப்பிடத் தக்க செய்திகளின் விரிவுரை, சில கருத்துக்களின் அங்கீகாரம், சிலவற்றின் மறுப்பு முதலியவை காணப்பட்டது. பட்டோஜி தீக்ஷிதரும் ஆங்கே தாம் யாரென்று காட்டிக்கொள்ளாமல் தம்முடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நியாயமானதென நிலை நாட்டினார். அப்பயதீக்ஷிதரும் தமது எதிர்வாதத்தை வைத்தார். த்வந்த்வ யுத்தம் போல் வாக்யார்த்த கோஷ்டி

நடைபெற்றது. அப்பயதீக்ஷிதரின் வாதத்தை மறுக்க பட்டோஜி தீக்ஷிதர் பெரும் முயற்சி எடுக்க வேண்டிய தாயிற்று. முடிவில் அப்பயதீக்ஷிதர் வியக்கும்படி சிரம் தாழ்த்தி வணங்கித்தம்மை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு அவரிடம் பூர்வோத்தர மீமாம்ஸா சாஸ்திரங்களை தான் அதிகரிக்க, தமது விழைவையும் தெரிவித்தார். பின் இராமேச்வரம் சென்று தனது மீசைகளைக் களைந்து பிராம்மணர் வடிவில் வர, அவரது வருகையினை எதிர் பார்த்திருந்த அப்பயதீக்ஷிதரும் இவருக்கு பூர்வோத்தர மீமாம்ஸா சாஸ்திரங்களைப் போதித்தார்.

இதேபோல் அப்பயதீக்ஷிதர் தமது வாராணாசி யாத்திரையில் பட்டோஜி தீக்ஷிதரைச் சந்தித்த செய்தியும் உள்ளது. இதனால் இவ்விருவரும் சமகாலத்தவர் என்பதும், பட்டோஜி தீக்ஷிதர் அப்பயதீக்ஷிதரைக் காட்டிலும் இளையவர் என்றும் உறுதியாகின்றது. பட்டோஜி தீக்ஷிதரின் நூல்கள்- 1. சப்தகௌஸ்துபம் (Nos.5467-78), 2. சித்தாந்தகௌமுதி (Nos.5485-5558), 3. பிரௌடமனோரமா (Nos.5559-92), 4. கிரகண சிராத்த விதி (No.11893).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிற செய்திகள்

17ம் நூற்றாண்டில் காசிநிவாஸி பட்டோஜி தீக்ஷிதர் சித்தாந்தகௌமுதியை இயற்றினார். இவரது வியாகரண

குரு சேஷகிருஷ்ணர். பிரக்ரியாகௌமுதிக் கொள்கைகளை மறுத்த பட்டோஜி தீக்ஷிதர் பிரௌட மனோரமாவையும் சப்தகௌஸ்துபம் பூஷணசார காரிகையும் இயற்றினார். இவரது சகோதரன் பிள்ளை கொண்டபட்டரால் பூஷணம், பூஷணசாரம் ஆகிய இரு நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. சூரியனே பட்டோஜி தீக்ஷிதராய்ப்பிறந்து சிந்தாந்தகௌமுதியை இயற்றினார். மேலும் பட்டர்களை (வித்வான்களை) ஜயித்ததால் இவருக்கு பட்டோஜி என்ற பெயர் வந்தது. இக்கருத்தினை பவிஷ்யபுராணம்-

நாராயண: ஷோடசாத்மா பஹுமூர்திரமூர்திக: ।
இதி ஞாதம் ஹ்ருதி ப்ராப்ய ததா ஸித்தாந்தகௌமுதீம் ॥

ஜித்வா பட்டாச்சகாராசு பட்டோஜி: ப்ரச்ருதோபவத் ॥
(பவிஷ்யபுராணே 4,8,93-98)

ஜித்வா பட்டாச்சகாராசு பட்டோஜி: ப்ரச்ருதோபவத் ॥
இத்யுக்த்வா பகவான்ஸூர்யோ கத்வா ப்ருந்தாவனம் சுபம்
(பவிஷ்யபுராணே 4,8,29-30)।

என்றவாறு தெரிவிக்கிறது.

பானுஜி தீக்ஷிதர்- 27

இவர் இயற்றிய நூல் அமரகோசத்தின் உரை - சுதா(Nos.4944-59). எனப்பெயர் கொண்டதாகும். இவரது

தந்தை பிரசித்தபெற்ற பட்டோஜி தீக்ஷிதர். பானுஜிதீக்ஷிதருக்கு ராமாச்ரமின் என்ற மற்றொரு பெயருமுண்டு.

பாஸ்கர தீக்ஷிதர் - 53

இவர் கிருஷ்ணாநந்தரின் சீடர்களுள் ஒருவர். இவர் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கோனேரிராஜபுரத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் உமாமகேஸ்வராசார்யரின் புதல்வரும் சிஷ்யரும் ஆவார். இவரது நூல்கள்- 1. ஸித்தாந்த ஸித்தாஞ்சனவ்யாக்யா - ரத்னதூலிகா, 2.தப்தமுத்ரா வித்ராவணம் (No.7520).

பாஸ்கரராயர் - 90

இவர் சக்தி பக்தர். சாக்த மதத்தில் தலைசிறந்தவரும் ஆவார். தெற்கே இவரது சக்தியை குறித்த ஸாம்பிரதாயிகக் கதைகள் பல உண்டு. காசி கம்பீரராயபாரதி என்பவரே இவரது தந்தை. இவர் பற்பல ஆஸ்தானங்களில் புலவாரராயிருந்து இறுதியில் தஞ்சாவூர் வந்து கங்காதரவாஜபேயினிடத்தில் சில நூல்களைப் பயின்றார். சாக்த மார்கத்தில் இவருக்குள்ள அபாரப் புலமையை மெச்சி ஷாஜி மன்னர் 40 வீடுகள் கொண்ட ஒரு கிராமத்தைப் பரிசிலாக அளித்தார். அதுவே காவிரிக்கரையில் அமைந்த பாஸ்கரராயபுரம் ஆகும்.

மன்னர் அளித்த 40 வீடுகள் பாஸ்கரராயரின் சீடர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இவரது சொந்த சேகரிப்புகள் இப்பொழுதும் இந்நூலகத்தை அணிசெய்கின்றன. இவரது நூல்கள்- 1. மத்வர்த்தலக்ஷணவிசாரம் (No.6996), 2.சாஹஜிபிரசஸ்தி (No.8244), 3.சாமராஜகானப்ரயோகம் (No.13956), 4. பாவனாபிரயோகவிதி (No.16161), 5.சிவதாண்டகம் (No.22776).

மலயகவி - 105

இவரது நூல் மீனாட்சிபரிணயம் (Nos.3117-18). இதற்கு மீனவிலோசனபரிணயம் என்றபெயருண்டு. இந்நூல் தருகின்ற செய்திகளின் அடிப்படையில் நீலகண்ட தீக்ஷிதரின் பெருமைகள்அறியப்படுகின்றன.இவரது காலம் 18ம்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகலாம்.

மகாதேவர் - 73

இவர் ராமபத்ரமகியுடன் படித்தவர். இவரது குரு பாலகிருஷ்ணர். இவரது தந்தை கிருஷ்ணசூரி. இவரது நூல் அத்புததர்ப்பணம் (No.4534).

மேலும் இவரைப்பற்றிய பிறசெய்திகள்-

இவர் கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தஞ்சாவூர் ஜில்லா பழமார்நேரி கிராமத்தில் பிறந்து தஞ்சாவூர்

அரசனால் போற்றப் பெற்றவர். 10 அங்கங்கள் இருக்கும் இந்நூலில் ராமராவணயுத்தத்தை படம் பிடித்துக் காட்டுவதாகும். அத்புதமணி தர்பணத்தின் வழி இதனை ராமலக்ஷ்மணனுக்குக் காண்பிப்பதால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது என்பர்.

மகாதேவ வாஜபேயயாஜீ- 89

திரயம்பகாத்வரி மேற்கொள்ளுகின்ற ஒவ்வொரு வேள்வியிலும் இவர் அத்வர்யுவாகத் திகழ்வார். தொடர்ச்சியான இந்நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் இவர் அத்வர்யு மகாதேவவாஜபேயயாஜி என்றே அழைக்கப் படலானார். இவரது நூல்கள்- 1.போதாயன சிரௌத பிரயோகவ்ருத்தி-சிரௌத சந்திரிகா (P.No.2612). (வ.நூ.வ. போதாயன சிரௌத சூத்ரம் 30 பிரச்னங்களைப் பெற்றுள்ளது. இது 17ம் நூற்றாண்டில் இயற்றப் பட்டுள்ளது) 2. போதாயன சிரௌத சூத்ர வியாக்யா - சுபோதினி (P.No.2060).

மிருத்யுஞ்ஜயர் - 102

இவர் பிரசித்திபெற்ற ரத்னகேட ஸ்ரீநிவாஸமகியின் வழிவரும் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவரது தந்தை அய்யாத்வரி என்பவர். இவர் ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர் மற்றும் ஆசார்யர் திப்பாத்வரி ஆகியோரின் சீடர். இவரது நூல் பிரத்யும்னோத்தர சரிதம் (No.3695) ஆகும்.

யக்ஞநாராயண தீக்ஷிதர் - 36

இவர் கோவிந்த தீக்ஷிதர் எனப் பிரசித்தி பெற்றவரின் புதல்வரும் ரகுநாத நாயக்கரின் சீடருமாவார். இவர் ரகுநாத நாயக்கரின் ஆச்ரயித்திலிருந்து கோவிந்த தீக்ஷிதரான தன் தந்தைக்குப் பிறகு அமைச்சராக விளங்கியவர். இவரது நூல்கள் 1. சாஹித்ய ரத்னாகரம் (No.4221), 2.அலங்கார ரத்னாகரம் (No.5131), 3. ரகுநாத விலாச நாடகம் (No.4487) போன்றவை. மேலும் இவர் ரகுநாதபூப விஜயத்தின் ஆசிரியரும் ஆவார். அலங்கார ரத்னாகரம் என்பது ரகுநாதநாயக்கரைப் பற்றிய சுலோகங்களை எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைத்து பிரதாப ருத்ரீயத்தை ஒட்டி இயற்றப்பட்டிருக்கிறது என வடமொழி நூல் வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

யக்ஞேச்வர தீக்ஷிதர் - 124

இவருக்கு பாலாதீக்ஷிதர் என்ற மாற்றுப் பெயருண்டு. இவர் ஷாஹராஜபுரத்தில் வசித்த விச்வபதியின் பெயரும் சுப்ரமண்யரின் புதல்வருமாவார். சரபோஜி (II) மன்னரால் ஆதரிக்கப்பெற்று, இவர் சிவாஜி (II) மன்னரின் காலத்தில் தலைமைப் பண்டிதராகவும் விளங்கினார். இவரது நூல் போதாயன சிரௌத சூத்ர வியாக்யானம் (No. 2058) ஆகும்.

யக்ஞேச்வராத்வரி - 101

இவர் ராமபத்ரமகியின் சமகாலத்தவர்களுள் ஒருவர். இவர் ஷட்தர்சினி சித்தாந்த சங்கிரஹம் (No. 7631) என்னும் நூலின் இணை ஆசிரியர்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

யக்ஞேச்வரரும் வேங்கடேச்வரரும் குறிப்பிடத் தக்க பண்டிதர்கள் ஆவர். இவ்விருவரும் முறையே தந்தையும் புதல்வரும் ஆவர். யக்ஞேச்வரர் குறிப்பினை சித்ரபந்த ராமாயணத்தின் 37வது கங்கண பந்தம் -

ஷட்தர்சனீ தத்வவித: கவீந்த்ரா: -
லக்ஷ்ம்யாத்ருதா பஹ்வ்ருச ஸார்வபௌமா: ।
ஸ்ரீயக்ஞநாராயணபட்டஸம்ஞா:
யாந்தி பூமௌ தாதபாதா: .... ॥

என்கிற சுலோகத்தால் அறிய முடிகிறது. வேங்கடேச்வரர் குறிப்பு சித்ரபந்த இராமாயணத்தின் இறுதியடியில் காணக்கிடைக்கிறது. வேங்கடேச்வரர் ஆந்திர மாநிலம், குண்டூர் மாவட்டம், சேருகூரைச் சேர்ந்தவர். ஆதலால் இவர் சேருகூரி குடும்பத்தினரும் கொண்டு பட்டோபாத்யாயரின் பௌத்திரரும் ஸர்வாம்பிகை மற்றும் யக்ஞநாராயண பட்டரின் புதல்வரும் ஆவார். இவரது சித்ரபந்தராமாயணம் (No. 3772) சித்ரபந்த வகைச் செய்யுட்களை அடிப்படையாகக்கொண்டது. இதில் ஆறு

சர்கங்கள் உள்ளன. வேங்கடேச்வரரின் சித்ரபந்த ராமாயணத்திற்கு இவரது தந்தை யக்ஞநாராயணபட்டர் பாலபோதம் (Nos. 3774-75) என்றதொரு உரையைச் செய்திருக்கின்றார். புதல்வர் இயற்றிய காவியத்திற்கு தந்தை உரையெழுதியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று.

ரகுநாதநாயக்கர் - 35

இவர் நாயக்க மன்னர்களுள் முக்கியமான அரசப்பெருந்தகை ஆவார். இவரும் சிறந்த அறிஞராதலால் அறிஞர்களுக்கு இவரது காலத்தில் சிறந்த மரியாதை இருந்தது. அவர்களுக்கு ஆச்ரயமளித்ததால் யாரொருவரும் பட்டினியால் வாடினர் எனக் கூற முடியாது. இவருக்கு மந்திரியாக கோவிந்த தீக்ஷிதர் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார். தஞ்சாவூர் இராஜ்யம் ஒரு சிற்றரசாக ஆட்சி செலுத்தும் போதும் அதற்கிணையான அபிவிருத்தியைப் பெற்றிருந்தது. ரகுநாதநாயக்கரின் நூல்கள் - 1. ராமாயண ஸார ஸங்கிரஹம் (Nos. 9467-69), 2.பாரத ஸார ஸங்கிரஹம் (No. 8676) ஆகியன. ஸ்ரீபாரிஜாதஹரணம், நளாப்யுதயம், அச்யுதாப்யுதயம் ஆகியவற்றிற்கும் இவர் ஆசிரியராவார். தெலுங்கில் வால்மீகி சரித்ரம் முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளார். சிறந்த பல மதிப்பு மிகு அறிஞர்களும் இந்த காலகட்டத்தில் போற்றப்பட்டவராயினர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கோவிந்த தீக்ஷிதர், யக்ஞநாராயண தீக்ஷிதர், வேங்கடேச்வர தீக்ஷிதர்,

ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர், குமாரதாத்தாச்சாரியர், பாஸ்கர தீக்ஷிதர் போன்றோராவர்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் ஸ்ரீராமசந்திரனின் குளிர்ந்த கருணைக்கு இலக்கானவர். தங்குதடையற்ற பேச்சாற்றலும், இலக்கியவளம் செறிந்த குலத்தில் தாமரை போன்றும் உதித்தவர். உண்மையையே அணியாகக் கொண்ட முகத்தாமரையைப் பெற்றவர். வெற்றிவாகையையே பலமாகக்கொண்ட வீரர். தினமும் பொழியக்கூடிய நீருண்டமேகம். வறியவர்களுக்காக ஆங்காங்கே அன்னசத்திரம் கட்டி மகிழ்ந்தவர். நிலத்தேவர்களுக்கு (பிராம்மணர்களுக்கு) உயர்ந்த பசுமாடுகளைத் தானமளித்த பெருமை பெற்றவர். அத்தகைய கீர்த்தியால் விளங்குவதோடு களங்கமற்ற தன்பெயரால் பற்பல அக்ரஹாரங்களையும் தோற்றுவித்தவர். சோழமண்டலாதிபதியாக அனைத்து யோகங் களையும் துய்ப்பவர். இந்திரனையொத்த பராக்ரமசாலியாய் கர்னாடகம், நேபாளம் போன்ற சுற்றுபுறமமைந்த தேசத்து மன்னர்களால் வணங்கப்பட்டவர். ராமபக்தியின் மிகுதியால் திருவரங்கம், விஜயராகவபுரம் (வடுவூர்) கும்பகோணம் முதலான திவ்ய ஸ்தலங்களில் ராமருக்கு ஆலயம் எடுத்தவர். கடல்கடந்து பிறநாடுகளையும் தனது

காம்பீர்யத்தால் வென்றவர். அண்டியவர்களை எப்போதும் காக்கும் விரதம் பூண்டவர். ராஜாதிராஜர்களால் வணங்கப்பட்ட தக்ஷிண ஸிம்மாஸனாத்யக்ஷர். தம்முடைய சிறந்த பராக்ரமத்தால் திசையெங்கும் பரந்த உதார குணத்தை உடையவர். எப்போதுமே நல்ல பல அறிஞர்களால் சூழப்பட்டவர். தன்னுடைய குணத்தையே சிறந்த பலமாகக்கொண்டு சுற்றியுள்ள தேசங்களை கைப்பற்றி அவர்களை விடுவித்த அனைவரும் மெச்சத்தக்க தோள்வலிமை பெற்றவர். மூர்த்தியம்பாவின் கருவாகிய சிப்பியுள் முளைத்தெழுந்த முத்துபோன்றவர். சின்னசெவ்வாச்சுத பூபனின் புதல்வர். நற்ஜனங்களால் துதிக்கப்படுபவர். அழகில் மன்மதனைப் போன்றவர். இரகுநாத நாயக்கரின் இத்தகைய பெருமைகள் பாரதசாரஸங்கிரஹம் (B.11897/D.No.8676) என்னும் சுவடிநூல் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது.

ரகுநாத பண்டிதர் - 107

இவர் பெரும்பாலும் ஜகந்நாத பண்டிதரின் தந்தையாவார். இவர் சரபோஜியின் தாயான தீபாம்பாளால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். மராத்தி மொழியில் இவர் நரகவர்ணனம் என்ற நூலைப் படைத்துள்ளார். அதில் தன்னுடைய சம்ஸ்க்ருத மராத்தி மொழிப் படைப்புகளின் பட்டியலைத் தந்துள்ளார். இவரது ஸம்ஸ்க்ருத நூல்கள்-

போஜன குதூஹலம், பிராயச்சித்த குதூஹலம், சிரௌத ஸ்மார்த்த ப்ரயோகம், தர்மாமிருத மகோததி மற்றும் காசீ மீமாம்சா போன்றவை ஆகும். அவற்றுள் தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இடம் பெற்றவை 1. பிராயச்சித்த குதூஹலம் (Nos. 2654 & 18798), 2. போஜன குதூஹலம் (No.11238) ஆகும்.

இதைப்போலவே சாஹித்ய குதூஹலம் என்ற நூலில் இவர் மராட்டிய மன்னர்களின் வரலாற்றினை 120 சித்திரங்களுடன் (வண்ணப்படங்களுடன்) விவரித்திருக் கின்றார். தற்பொழுது அது அழிந்துவிட்டது.

போஜனகுதூஹலமும் இவ்வாசிரியரின் பிறநூல்களும்

உணவுப்பொருள்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தால் பயக்கும் நன்மை தீமைகளைப் பற்றியும், சில பாத்திரங்கள் வைக்கப்படுவதற்கேற்ப அதன் தன்மை மாறுபடுவது பற்றியும், நஞ்சு உணவினை அறிதல் நஞ்சு கொடுப்போர் தோற்றம் பற்றிக்கூறுதல் ஆகியன நூலின் சிறப்பாகும். மேலும் ரகுநாத பண்டிதரின் ஸாஹித்ய குதூஹலத்தில் சித்ரகாவிய செய்யுட்களும், பிராயச்சித்த குதூஹலத்தில் இறுதிச்சடங்குகள் பற்றியும், ஜனார்தன மகோதயத்தில் வைணவ சமயாசாரமும், வழிபாட்டு முறைகளும் தர்மாமிருத மகோததியில் சமூக சமய

நியதிகளும் பழக்கவழக்கங்களும், பிரயோகரத்ன பூஷாவில் வைதிக கார்யங்களும், சாதுர்மாஸ்ய பிரயோகத்தில் சாதுர்மாஸ்யம் குறித்தும் விவரிக்கப் பட்டுள்ளன. பிரயோகரத்னபூஷா நூலின் முடிவில் ரகுநாத பண்டிதர் தன் தந்தையார் கணேச பட்டர் என்றும் பாட்டனார் ரகுநாதர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (போஜன குதூஹலம்- சக்ரவர்த்தி ராகவன், மன்னார்குடி, தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீடு, ஆண்டு-2014, விலை. ரூ. 250-00)

ரங்கநாத தீக்ஷிதர் - 72

இவர் நாராயண தீக்ஷிதரின் புதல்வர். நல்லா தீக்ஷிதரின் பெயரர். நாராயண தீக்ஷிதரின் கொள்ளுப் பெயரர். ரங்கநாத தீக்ஷிதரின் தாய்வழி மாமா சதுர்வேதி தீக்ஷிதர் எனப் பிரசித்தி பெற்றவர். ரங்கநாத தீக்ஷிதரின் நூல் மஞ்சரீ மகரந்தம் (No. 5466) ஆகும். இவர் ராமபத்ர தீக்ஷிதரின் உறவினரும் ஆவார்.

ரங்கராஜாத்வரி - 3

இவர் விவரண தர்ப்பணம் (No. 7064) என்னும் நூலாசிரியராவார். இவர் பிரசித்தி பெற்ற அப்பய தீக்ஷிதரின் தந்தை.இவர் கி.பி.1528ல் காதியின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்ற பொம்மன் எனும் அரசனின் அவைப்புலவர்.

ரங்கராமானுஜர் - 77

இவரது நூல் 1. தைத்திரீயோபநிஷத் பிரகாசிகை (Nos. 1674-75) 2. பிருகதாரண்யகோபநிஷத் பிரகாசிகை (Nos. 1676-77). இவர் லக்ஷ்மண யோகீந்த்ரரின் சீடர். இவர் பெரும்பாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் தாத்தாச்சாரியார் குடும்பத்திலிருந்து வந்திருப்பார் என்பது நம்பிக்கை. ரங்கராமானுஜர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் கடைப் பகுதியில் காஞ்சீபுரத்தில் வசித்து வந்தார். இவர் 64 நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவற்றுள் உபநிஷத் பாஷ்யமும், பிரம்மசூத்ர உரையான சாரீரக சாஸ்த்ரார்த்த தீபிகையும் சிறந்தனவாகும்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலாமூர் என்னும் ஸ்ரீ கிராமத்தில் பிறந்தவர். அனந்தாசாரியரின் சீடர். இவர் இல்லறம் நாடாது மைசூர் பரகாலமடம் ஸ்வாமிகளிடத்தில் ஸந்யாஸம் மேற்கொண்டார். இவர் அறுபது நூல்களை இயற்றியுள்ளார். பாராசர்யவிஜயம் இயற்றிய தொட்டாயாச்சார்யரை சந்தித்து உரையாடியது. உபநிஷத்தில் பொதிந்துள்ள கடவுள் தத்துவத்தை தேனாக உருவகித்து இவர்கள் உரையாடிய திறம் இது-

தொ. : நீர் மதுவை பருகுவதில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளீர்.

ரங்க.: தாங்கள் தேனீக்களை விரட்டியுள்ளீர். நான் அமைதியுடன் தேனைப் பருகுவேன் என்றார்.

தேனீக்கள் என்பது பிறமதத்தினரையும், முரண்பட்ட கருத்துக்களையும், பொருள் கூறுபவரையும் குறிக்கிறது. மேலும் இவரது நூல்களாக- சாரீரக சாஸ்த்த்ரார்த்த தீபிகா, மூலபாவபிரகாசிகை (ஸ்ரீபாஷ்ய விளக்கவுரை), பாவப்ரகாசிகா, சுருதப்ரகாசிகைக்கு விளக்கவுரை, விஷயவாக்யதீபிகா போன்றவை அறியப்படுகின்றன.

ரத்னகேடஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதர் - 8

ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதர் அல்லது ஸ்ரீநிவாஸாத்வரி பாஷ்யகார பாவஸ்வாமியினுடைய பரம்பரையில் நான்காவது தலைமுறையினரான பாவஸ்வாமி பட்டரின் குடும்பத்தில் தோன்றினார். இவரது வம்ச பரம்பரை பாவனாபுருஷோத்தம நாடக முன்னுரையில் முழுமை யாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (No. 4427). இதிலிருந்து நாம் கற்பது என்னவெனில் இவர் சோழ தேசத்தரசன் செஞ்சி சூரப்பநாயக்கரிடம் அவைப் புலவராக விளங்கியவர் என்று. இதனால் இவரது சொந்த ஊர் தொண்டை

மண்டலத்திலுள்ள சூரசமுத்திரம் ஆகும். ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதர், ரத்னகேடதீக்ஷிதர், ரத்னகேட ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதர் என்றவாறெல்லாம் இவர் அழைக்கப்பட்டார். வீரராகவ கவி என்பவர் இவ்விருவர்களின் சமகாலத்தை கீழ்க் காணும் செய்யுளின் மூலம் குறிப்பிடுகிறார்☆.

ஸரத்னகேடதீக்ஷிதோ ऽபி யேன வாத நிரஜித:
நிவாரித: பராம்பயா விவாதகேளி தீக்ஷித: ।
ஸுதா மதாத்ஸுமங்களா மமா ச பூர்ணிமா க்ருதா-
புதேன யேன ஸர்வமங்களா பிரஸாதவைபவாத் ॥

இவ்வாறு கீழ்க்காணும் நிகழ்ச்சிக்கு ஸங்கேதக் குறிப்பு ஒன்றுள்ளது. அப்பய தீக்ஷிதர் தீவிரமான தேவி பக்தர். ஒரு வெள்ளிக்கிழமைக் காலைப்பொழுதில் அவரது இஷ்ட தெய்வமான தேவி ஒரு பாத்திரத்தில் மதுவை வைத்துக்கொண்டு வெளியில் நடந்து கொண்டிருந்தாள். அந்த காட்சியினை ரத்னகேடதீக்ஷிதர், அப்பயதீக்ஷிதருடைய சக்தி தேவதை சாக்த மதத்தினுடைய போலியான தோற்றத்தை ஒழிக்கும் வகையில் விளக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருப்பதாய் அறிந்தார். ஆகையால் ரத்னகேடர் அப்பயதீக்ஷிதரை விளித்து, உபசாரத்துடன் நாள் திதியினைக் குறித்துக்கேட்டார். அதற்கு அவர் சிறிதும் கோபம் கொள்ளாமல் அமாவாசையாயினும்

பௌர்ணமி என்று சம்ஞையாலுரைத்தார். இந்த தந்திரமான விவாதத்திலிருந்து ரத்னகேடர் தாம் விலகிக்கொள்ளவும் விரும்பினார். அப்பயதீக்ஷிதரும் தேவிபக்தியால் அந்நாளை பௌர்ணமியாகவே நிலைநாட்டினார். ரத்னகேடரும் அவரது நண்பர்களும் இந்த அதிசயம் அப்பயதீக்ஷிதருடையது எனவறிந்தனர். ரத்னகேட தீக்ஷிதரும் மதிப்புடைய பல நூல்களை இயற்றினார். ரத்னகேடரின் மகனாக பாலயக்ஞ வேதேச்வரரும் ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதரின் ருக்மிணி பரிணயத்திற்கு உரை எழுதினார். தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அறிக்கை ரத்னகேட தீக்ஷிதர் தஞ்சை மன்னர்கள் அச்சுதப்பன் மற்றும் இரகுநாதனால் ஆதரிக்கப்பட்டதை எடுத்துரைக்கின்றது. இவரது நூல்கள்- 1. சிதிகண்ட்ட விஜய காவியம், 2. பாவனா புருஷோத்தம நாடகம், 3. அத்வைதாஸ்ரவ கௌஸ்துபம், 4.வாத தாராவளீ, 5. மத்வத்வம்ஸனம், 6. பௌத்ததந்த்ரமதனம், 7. வேதாந்த வாதாவளீ, 8.மணிதர்ப்பணம், 9. ஸமய ஸர்வஸ்வம், 10. விதிநிர்ணயம், 11. ரத்னதீபம்.

பாவனாபுருஷோத்தமமும் இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகளும்

பாவனாபுருஷோத்தமநாடகம்- ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அருளிச் செய்த பகவத்கீதையை அடியொற்றி

அமைந்த இந்த நாடகத்தில் பாவனை என்பவள் நாயிகை. புருஷோத்தமனான பரவாசுதேவன் ஸ்ரீமன் நாராயணனே நாயகன். இந்த நாடகத்தில் ஜீவதேவன் வைகுண்ட்ட பதியான புருஷோத்தமனை அடைவதற்கு பிரயத்னப்பட்ட போதிலும் வருகின்ற அவர் பல்வேறு பாஷண்ட மதத்தை ஆச்ரயித்துள்ளவர்களால் கலங்கிய மனதுடையவனாக விளங்குகின்றான். பாக்கியத்தாலும் யோக மகிமையாலும், ஆசார்ய கருணையால் ஏற்பட்ட பக்தியாலும், குருவாக்காகிற உபதேசத்தாலும் ஜீவதேவன் சஞ்சலமற்ற புத்தியை அடைந்து புருஷோத்தமன் ஒருவனே ஜகதீச்வரன் என்று நிச்சயித்து அந்த ஜகதீச்வரனான புருஷோத்தமனின் பொருட்டு தியானரூபையின் கன்யையான பாவனையை கன்யாதானம் எனும் வியாஜத்தால் அர்ப்பணித்து அவரிடம் ஸர்வபாரத்தையும் வைத்துவிட்டவராய் மற்ற அனைத்துச் சிந்தையும் ஒழித்தவராய் ஆனார். மாப்பிள்ளையான புருஷோத்தமன் மாமனார் ஜீவதேவனை விவேக ஸாம்ராஜ்யம் என்கிற ஆஸனத்தில் அமர்த்தி புனித நன்னீராட்டி அர்ச்சிராதி மார்கத்தாலே இருளாகிற கடலைக் கடந்து கறையேறி எனதிருப்பிடம் மேவி இடைவிடாது ஆனந்தத்தில் மூழ்கியவராய் எப்படி ஆவரோ அப்படி அவனைச் செய்தார் என்கிறது இந்நாடகம். (தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு-167/ஆண்டு 1971- விலை-ரூ.60)

அன்யோயன்ய ஸமரலீலாலஸபூர்வபராத்ரி சூராப்யாம் ।
த்ருதரத்னகேட சங்காம் தன்வதே ஸுமுகி புஷ்பவத்
பிம்பௌ ॥ (பாவனா புருஷோத்தம நாடகம்- 4வது அங்கம்)

"இதி திவாகர நிசாகரபிம்பயோ ரத்னகேடத்வ வர்ணனாதஸ்ய ரத்னகேட ஶ்ரீநிவாஸாத்வரீதி ப்ரதீயஸி பிரதேதி ச்ரூயதே" என்று ஸந்த்யா ஸமயத்தை வர்ணித்து ரத்னகேடம் என்னும் விருதைப் பெற்றான். சூரப்ப நாயகனின் வேண்டுகோளின்படி ரத்னகேட தீக்ஷிதரால் பாவனா புருஷோத்தமம் என்கிற நாடகம் எழுதப்பட்டது. அஸ்யைவ சூரப்பநாயகஸ்ய சமயம் அனுருந்தானோ ரத்னகேடதீக்ஷிதோ பாவனா புருஷோத்தம நாடகம் அகார்ஷீத் நாடகஸ்யாவஸானே பத்யமிதம் த்ருச்யதே யதா-

ஸர்வதாரி ஸமே மீனமாஸே ராகாதிதாவிதும் ।
உத்தரர்க்ஷே ரவிதினே ஸமாப்தம் நாடகம் பரம் ॥

இதனால் இப்பிரபந்தம் உண்டான காலம் 1588 ஆம் ஆண்டு என்றிருப்பதால் ரத்னகேட தீக்ஷிதர் 17ம் நூற்றாண்டின் முன்பாதியில் தோன்றியவர் என்பது ஸ்பஷ்டம். இவர் அப்பய தீக்ஷிதர் மற்றும் கோவிந்த தீக்ஷிதரின் சமகாலத்தவர். இவருடைய பிருதங்கள்- 1.ஷட்பாஷாசதுரர், 2. அத்வைத வித்யாசார்யர், 3.

அபிநவபவபூதி:, 4.தந்தத்யோதி திவாப்ரதீபம் (வெண்பல்போல் விளங்கும் பகல் விளக்கு) இவர் வேதாந்தம் மற்றும் இதர சாஸ்திர கிரந்தங்கள் எழுதியிருப்பதோடு 18 நாடகங்கள், 60 காவ்யங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இவரது வம்சாவளி-

ய: ஷஷ்டோ பாஷ்யகர்து: க்ரதுவரமஹித ஸ்ரீபவஸ்வாமி யஷ்டு: ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்யஸ்ய தைநந்திநக்ருதின: ஸோமப: பஞ்சமோ ய: ।ஸப்தாயோத்வைதசிந்தாமணி விரசயிது: பௌண்டரீகாதி யஷ்டு: ஸர்வஞாது: குமாராஹ்வயமிலித பவஸ்வாமி யஜ்வாபிதஸ்ய ॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்யஸ்ய பௌத்ர: ப்ரதிதிவஸ விச்ராந்த மன்னப்ரதாது: ஜ்யோதிஷ்ட்டோமாதி யஷ்டுர் விவிதக்ருதிக்ருத: ஸர்வவித்யாதிகஸ்ய ।
ய: ஸ்ரீவைகுண்டகண்டாமணிரிதி மஹித: ஸ்ரீபவஸ்வாமி பட்ட: ஸ்யாத்வைதஞானதூதாகில கலுஷகணஸ்யாத்மஜ: ஸ்வாத்மவேது: ॥ என்பதைஸங்க்ரஹித்தால்-

1. ஸ்ரீபவஸ்வாமீ (பாஷ்யகாரர்)
2. ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ய: (ஆன்னிகம் இயற்றியவர்)
3. குமாரஸ்வாமி (அத்வைதசிந்தாமணிகார:)
4. ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ய:
5. ஸ்ரீபவஸ்வாமி பட்ட:

6. ஸ்ரீரத்நகேடஸ்ரீநிவாஸாத்வரீ என்ற வம்சாவளி ஸித்தமாகிறது.

ஸந்த்யா ஸந்துக்ஷிதாம்போதர நலிகணாதுத்கதா
நேஸகண்டாம்ஸ்தாராகாரா நிரோத்தும் சசிரவி
கபடாத்விப்ரதோ ரத்னகேடௌ। அன்யோன்யம்
யுத்யமானாப்யுதயசரமபூப்ருத்ப்ரவீரா விதித்ரா
குகத்யா க்யாதாபராக்ய:க்ஷிதிபதி ச வஸா
ரத்னகேடாத்வரீதி ॥

என்று ஸந்த்யா வர்ணனையைப் புரிந்த சமத்காரத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த அரசன் இவரை ரத்னகேடாத்வரீ என்று அழைத்ததாகச் சொல்லப்பட்டது.

அத்வைதாஸ்ரவகோஸ்துபம் வ்யரசயத்யோ வாததாராவளீ
மத்வத்வம்ஸந பௌத்தந்த்ரமதனே வேதாந்தவாதாவளீம் ।
ப்ரக்யாதம் மணிதர்பணம் ஸமயஸர்வஸ்வம் விதீநிர்ணயம்
தத்வானாம் பரிசுத்தி போதவிமலம் ரத்னப்ரதீபம் ஸ்ம்ருதே: ॥

யோ பாவனாபுருஷவர்ய முகான்யகார்ஷீத்
அஷ்டாதசாபி ச தசாத்புதரூபகாணி ।
பாவோத்தராணி சிதிகண்டஜயாதிமானி
காவ்யானி ஷஷ்டிமதனோதம்ருதாயிதானி ॥
த்வன்யத்வன்யமனோ வினோதநிபுணா: ஸாஹித்ய ஸஞ்ஜீவினீ
பாவோத்போதஸ் ஸாஸ்த்ரவாதி க்ருதய: பாரேசதம் யத்க்ருதா: ।

அன்யே க்ஷேத்ரராத்ரஸுந்தரகிர: க்ஷுத்ரப்ரபந்தா: சதம்
சந்தோஜ்யோதிஷமந்த்ரதந்த்ரவிஷயா பாஷாப்ரபந்தாஸ்ததா ||

அன்யாச்ச யஸ்ய க்ருதயோ நிகிலாகமாந்த
ஸித்தாந்திதாந்தர நிரந்தர ஸூக்திகும்பா: |
ஷடதர்சினீ ஸகலமர்மவிவேககர்ம
கர்மக்ஷயா: ஸுக்ருதினாம் முதமாவஹந்தி ||

★**வீரராகவகவி** இங்கே குறிப்பிடப்பெறும் வீரராகவகவி ரத்னகேடஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதர் மற்றும் அப்பய தீக்ஷிதர்களின் சமகால முறைக்கும் வீரராகவகவியைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவர். இவர் பிரதாபசிம்மன் காலத்தவர். நெல்லூர் வீரராகவகவியான இவர் *விசேஷண ராமாயணம்* (Nos. 3737) என்ற நூலைப்படைத்துள்ளார். மேலும் இக்கவி குறித்த செய்திகள் கீழே கொடுக்கப் படுகின்றன.

ஸ்ரீமத்காச்யபகோத்ர பூத மஹிதாபஸ்தம்ப சூத்ரஸ்ய ச
ஸ்ரீமந்நெல்லூர் ரங்கமந்த்ரிசுதிய: பௌத்ரஸ்ய வித்யாநிதே: |
ஸ்ரீமத்பூஜித வீணவேங்கடபதே: புத்ரஸ்ய ராமாயணம்
காவ்யம் ஸ்வீகுரு வீரராகவகவே: ஸ்ரீராம மே வாங்மயம் ||

ஸ்ரீராமாங்க்ரீ ஸரோருஹாங்கிதமிதம் ஸ்ரீராகவாக்யாவதா-
ப்ரோக்தம் சாருதரம் *விசேஷண மஹாராமாயணம்* பாவனம் |
ஸ்ரீமச்சாடு கதாசுகாவ்யரசனா சாதுர்யவாக் வைகரீ-
ஸ்ரீவைசித்ர்ய துரந்தரேண கவினாசந்த்ரார்கதாரம் வஸேத் ||

விசேஷண ராமாயணம் : இக்காவியம் வால்மீகி இராமாயணத்தினைப் போன்று பால, அயோத்யா, ஆரண்ய, கிஷ்கிந்தா, சுந்தர, யுத்தோத்தர காண்டங்களைப் பெற்றுள்ளது. இதில் பாலகாண்ட சுலோகங்கள் முதல்வேற்றுமையிலும் மற்ற பிற காண்ட சுலோகங்கள் முறையே 2,3,4,5,6,7 ஆகிய வேற்றுமைகளிலும் அமைந்து விளங்குகின்றன. எழுவகை வேற்றுமைச் சொற்களுக்கு விசேஷணமாக இராமாயணத்தின் அந்தந்த காண்டக்கதைகளைப் பொருத்தி அமைக்கப் பெற்ற படைப்பு வியப்பிற்குரியதும் விசேஷமானதுமாகும்.

ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர் - 43

இவர் காமாக்ஷி மற்றும் ரத்னகேடஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிததம்பதிக்கு புதல்வராய்த் தோன்றியவர். இவரது பாட்டனார் லக்ஷ்மீவல்லபர். இவரது கொள்ளுப் பாட்டனார் விச்வாமித்ர கோத்திரத்தில் வந்த கிருஷ்ண பட்டர். இவர் அர்த்தநாரீச்வரர்* மற்றும் வேங்கடேச்வர மகியின் சீடராவார். இவரியற்றிய நூல்கள்-

1. ந்யாயகர்ப்பூரவார்த்திகம் (No. 6921). ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர் முன்னுரையிலேயே வேங்கடேச்வர தீக்ஷிதர் தமது குரு என்றும், குருவின் பெற்றோர்கள் கோவிந்தயஜ்வா மற்றும் நாகாம்பா என்பதனையும் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர்

இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலத்தினையும்சகம் 1559 (+78=1637AD) ஈச்வர வருடம், ஆவணி (சிராவண) மாதம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

2. தந்த்ர சிகாமணி (No. 6841). இது ஜைமினி இயற்றிய மீமாம்ஸா சூத்திரத்திற்கு விரிவுரையாகும். இதற்கு தந்த்ரரத்னசாரம் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு.
3. காவ்யதர்ப்பணம் (No. 5152).
4. கமலினீ கலஹம்சம் (No. 4648).
5. ராமாயணசம்பூ (No. 4139).

மேலும் சில நூல்களான சங்கர்ஷ ந்யாயமுக்தாவளி, தத்வசிந்தாமணி உரை, மணி தர்ப்பணம், ருக்மிணி கல்யாணம், ஆனந்தராகவம் போன்றவற்றிற்கு இவர் ஆசிரியருமாவார். இவையனைத்தும் சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தில் கிடைக்கின்றன.

இவ்வாசிரியர் குறித்த மேலும் சில செய்திகள்

இவரது தமயனார் அர்த்தநாரீச்வரர். இவர் கி.பி. 1600ல் காவியதர்ப்பணம் இயற்றினார். இவரது கமலினீ கலஹம்சத்தில் 4 அங்கங்கள் உள்ளன. சிதம்பரத்தில் கோவிந்தராஜப்பெருமாளை ரகுநாதநாயக்கர் தரிசிக்க வந்தபோது ஆங்கே கமலினீ கலஹம்சம் எனும் இந்த நாடிகை நடிக்கப்பட்டது. இது ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதரின்

7வது வயதில் எழுதப்பெற்றது. கமலினீ என்ற நாயிகைக்கும் கலஹம்ஸம் என்ற நாயகனுக்கும் நிகழும் திருமணத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இயற்றப் பெற்றதால் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றுள்ளது. மேலும் இவரது நூல்களாக சுபோதினி, சூதசாரங்கள் அறியப் படுகின்றன. ருக்மிணி கல்யாணம் 10 சர்கங்களைக் கொண்டது. சிருங்காரச்சுவையை அங்கியாகக் கொண்ட இந்நூலின் இரண்டு சர்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர் ஆறு மொழிகளில் வல்லவர்

போஜேன ராமசரிதம் க்ரதிதம் நிசைகைகயா।
ஏகேன பூரயத்யஹ்னா ஸ்ரீசூடாமணி தீக்ஷித: ॥

இவர் தமது காவ்யதர்ப்பணத்தின் இறுதியடியில்-

இதி ஸ்ரீதந்தித்யோதி திவாப்ரதீபாங்க ஸாக்னிசித் விச்வஜித்ததிராத்ரயாஜி ஸத்யமங்கல ரத்னகேட ஸ்ரீநிவாஸதீக்ஷித தனயஸ்ய காமாக்ஷி கர்பஸம்பவஸ்ய ஸ்ரீமதர்த்தநாரீச்வரதீக்ஷித குருசரண ஸஹஜதாலப்த வித்யா...... என்றவாறு தம் தகப்பனார் ரத்னகேட ஸ்ரீநிவாஸதீக்ஷிதர் பல பிருதங்களை பெற்றுள்ளார். இவர் அக்னிசித், விச்வசித் அதிராத்ரம் ஆகிய வேள்விகளைப் புரிந்தவர். சத்யமங்கலவாசி. தாயார் காமாக்ஷீ. தனது தமயனார் அர்த்தநாரீச்வரர் தமக்கு குரு என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆறு பாஷையில் இவர் புலமை

வாய்ந்தவர். இவரால் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தஞ்சாவூரில் அரசராயிருந்த ரகுநாதபூபரின் காலத்தில் ஆனந்த ராகவ நாடகம், கமலினீ கலஹம்சம் என்ற இரண்டு ரூபகங்கள் எழுதப்பட்டன.

<u>கமலினீகலஹம்சம்</u>-இது நான்கு அங்கங்களைப் பெற்றது. சிதம்பரத்தில் கோவிந்தராஜப்பெருமாளை ரகுநாதர் தரிசிக்க வந்தபோது ஆங்கே நடிக்கப்பட்டது. இஃது ஒரு நாடிகை. ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதரின் 7வது வயதில் எழுதப்பட்டது. கமலினீ நாயிகைக்கும் கலஹம்சன் நாயகனுக்கும் நிகழும் மணத்தை இந்நூல் கூறுவதால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதரின் நூல்கள் சில- 1. உபநிஷத உரைகள், 2. யஜுர்வேத உரை, 3. பிராயச்சித்த பிரதீபிகா, 4. சாஸ்த்ரதீபிகா உரை, 5. நியாயசூடாமணி, 6. ராகவகிருஷ்ண பாண்டவீயம், 7. ரத்னகேடவிஜயம், 8. பாரதசம்பூ, 9. விருத்ததாராவளி, (நக்ஷத்ரம்) 10. சங்கராசார்யதாராவளி (நக்ஷத்ரம்), 11. சங்கராப்யுதயம், 12. கம்சத்வம்சனம், 13. காந்திமதி பரிணயம், 14. சித்ரமஞ்சரி, 15. சிருங்கார ஸர்வஸ்வம், 16. ரகுநாத பூபவிஜயம், 17. சாஹித்ய சாம்ராஜ்யம், 18.அலங்கார சூடாமணி, 19.ராமசுதா.

ராஜநாதர் – 7

இவர் அருணகிரிநாதரின் புதல்வர். இவரது நூல் அச்சுதராயாப்யுதயம் (No.4070). 12 சர்கங்களைப் பெற்ற செய்யுள் நடைக்காப்பியம். இதில் அச்சுதராயர் பிறந்தது முதலாக வாழ்க்கை வரலாறும், விஜயநகரமன்னன் கிருஷ்ணதேவராயருக்குப் பிறகு விஜய நகரத்தை ஆண்டான் என்பதும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ராஜநாதரின் மற்றொரு நூல் பாகவதசம்பூ (No.4216). இவருக்கு டிண்டிம கவி என்ற ஒரு பிருதம் உண்டு. இவர் சாளுவாப்யுதயத்தின் ஆசிரியரும் ஆவார். அதில் விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தை சந்த்ரகிரியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த நிருசிம்மதேவராயரின் தைரியம், அவனது வீரதீரச்செயல் ஆகியவையும், அதற்கு பின் விஜயநகரப்பேரரசின் நிலைமையையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த மேலும் சில செய்திகள்

பிராம்மண வகுப்பைச் சார்ந்தவர். இவர் விஜயநகர மன்னர் அச்சுதராயரின் (1530-1542 A.D.) ஆச்ரயித்தில் இருந்தவர் எனலாம். ஆதலால் இவரது காலம் 16ம் நூற்றாண்டு ஆகும். இவரது நூல் அச்சுதராயாப்யுதயம். 12 ஸர்கங்களைக்கொண்டது. 6 சர்கங்கள் அச்சாகி உள்ளன. அதில் அச்சுதராயரின் வம்சாவளி மற்றும் திக்விஜயம் கூறப்பட்டுள்ளது.

அச்சுதராயரின் வம்சாவளி

விஜய நகரத்தை ஆண்ட மன்னர்களில் திம்மன் என்பவன் முக்கியன். திம்மன் தேவகி தம்பதிகளுக்கு ஈச்வரனும், ஈச்வரன் புக்கம்மா தம்பதிகளுக்கு நரசிம்மனும் பிறந்தனர். இவ்விருவருள் நரசிம்மன் தன்னை சக்ரவர்த்தி என நினைத்துக்கொண்டு மானவ துர்க்கக்கோட்டையைப் பிடித்து அங்கிருந்த நிஜாமனை தோற்கச்செய்து சரணம் அடைந்த அவனுக்கே மறுபடியும் அந்த கோட்டையை விட்டுக்கொடுத்து ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்தை ஜயித்து அங்கிருந்த மாறவர்களை ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொண்டு, மதுரையின் கோனேட்டிராயனை அழித்து, இறுதியாக விஜயநகரத்தை தன்னுடைய ராஜதானியாகச் செய்து கொண்டான்.

இவனுக்கு மூன்று இராணிமார்கள் இருந்தனர். அவர்களுக்கு மூன்று குமாரர்கள் தோன்றினர். முறையே அம்மூவரும் அரசுடமையையும் பெற்றனர். அவர்களுள் கடைசி மன்னர் அச்சுதராயர் ஆவார். இவருக்கும் வரதாம்பாவிற்கும் பிறந்த சின்னவேங்கடாத்ரியை யுவராஜராக்கினார்.

இவர்களின் வம்சாவளி கீழ்க்கண்டவாறு அமைகின்றது-

திம்ம+தேவகி



ஈச்வரன் + புக்கம்மா



நரசன் (நரசிம்மன்)+திப்பாம்பா, நாகமாம்பா, ஓபமாம்பா

(சுமார் 1498ல்-

சிம்மாஸனம் ஏறினவன்)

(1505-1509A.D.)வீரந்ருசிம்மராயர்

(1509-1530A.D.)கிருஷ்ணராயர்

(1530--1542A.D.)அச்சுதராயன்+வரதாம்பா

சின்னவேங்கடன்

அச்சுதராயரின் திக்விஜயம்

அச்சுதராயர் ஸகல ஸாமந்த ராஜர்கள் புடைசூழ அத்தாணி மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும்போது ஓர்நாள் முக்கிய மந்திரி ஒருவர் எழுந்துவந்து, வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து, "சோழராஜன் ஏதோ ஒரு சந்திக்கார்யத்திற்காக தன்னுடைய ராஜ்யத்தை விட்டு, நியாயமில்லாதவனாக பாண்டியராஜனின் ராஜ்யத்தைக் கைபற்றிய சேர ராஜனின் ஆச்ரயத்தைப் பெறுவதாக விண்ணப்பித்துள்ளான்" அதைக்கேட்டு அச்சுதராயன் ஒரு சுபமுகூர்த்தத்தில் படைவீரர்களுடன் புறப்பட்டு தென்திசைக்கு பிரயாணம்

செய்தவனாய் சந்த்ரகிரியையும் திருப்பதியையும் அடைந்து, அங்கு சில தினங்கள் இருந்து, ஸ்ரீநிவாஸனை சேவித்து பிறகு காளஹஸ்தி, விஷ்ணுகாஞ்சி, திருவண்ணாமலை மூலமாக திருவரங்கத்திற்கு வந்து அங்கு தன்னுடைய பாளையத்தை நிறுவி, சேரராஜனைத் தண்டிப்பதற்கு போதுமான படைகளை கொடுத்து, தன்னுடைய மைத்துனனை அனுப்பிவைத்தான். அதைப்போலவே ஸலஹ ராஜனின் குமாரன் (குவரனு) அரசகட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு மதுரை மூலமாக தாமிபரணிக் கரையிலிருந்து கொண்டு, சேரராஜனின் மீது படையெடுத்து போகத் தன்னுடைய படைத்தலைவரை அனுப்பினார். இதனை ஒற்றர்களின் மூலம் அறிந்த திருவாங்கோடு மன்னர் (இவனுக்கு திருவடி என்ற விருதுண்டு) விஜயநகரப் படையை எதிர்ப்பதற்குத் தயாராகி படைகளுடன் தாமிரபரணிக்கரையில் வந்து நின்றான். போர் நடந்தது. போரில் விஜயநகரப் படை வென்றது.இதையறிந்ததுடன் சேரராஜன் தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டான். அத்துடன் தன்வசமிருந்த சோழ ராஜனை ஸலஹராஜகுமாரனிடம் ஒப்படைத்தான். ஸலஹராஜனும் இவனைச் சரணடைந்த சோழராஜனை மன்னித்து அவனிடமிருந்து பெற்ற ராஜ்யத்தை மீண்டும் அவனிடம் கொடுத்தபிறகு, பத்மநாபனின் தரிசனத்திற்காக மலைய பர்வத மலைப்பிரதேசத்தை அடைந்தான் என்பது

கிடைத்துள்ள ஆறுசர்கத்தின் சுருக்கமாகும். வரலாற்றின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இது ஒரு சிறந்த நூலாகும். இதைப்படைத்த ராஜநாதரின் நடையும் மதுரமாகவும் அதிஸரளமாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

ராமகிருஷ்ணாத்வரி - 17

இவர் தர்மராஜாத்வரியின் புதல்வர். இவரது நூல்கள் வேதாந்தசிகாமணி (Nos. 7600-605), 2. நியாய சிகாமணி (Nos. 6228-29) ஆகும். வடமொழி வளத்திற்கு தமிழரின்பங்கு எனும் நூலில் மு. ஜகன்னாதராஜா அவர்கள், 'இவர் கும்பகோணத்திற்கருகிலுள்ள வேலங்குடி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரது நூல்கள் 1. வேதாந்த பரிபாஷா, 2. தர்க்கசூடாமணி, 3. மிமாம்ஸா ந்யாயதர்ப்பணம்' என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

ராமச்சந்திர தீக்ஷிதர் - 78

இவர் கேரளாபரணத்தின் (Nos. 4031-4034) ஆசிரியர். இவர் ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதரின் வம்சாவளியில் வருகின்ற பேறுபெற்றவர். மேலும் இவர் ராமச்சந்திர சம்பூ நூலின் ஆசிரியரும் ஆவார்.

ராமச்சந்திர சிரௌதிகளும் அரியசெய்திகளும்

மேலே குறிப்பிட்ட ராமச்சந்திர தீக்ஷிதரைக் காட்டிலும் ராமச்சந்திர சிரௌதிகள் வேறுபட்டவர். இந்த

ராமச்சந்திர சிரௌதிகள் திருவிசநல்லூரில் வாசம் செய்தார். இவரது புதல்வர் கிருஷ்ணஸ்வாமி சிரௌதிகள் ஸாம வேதத்தில் ஆயிரம் சாகைகள் உள்ளன. ''ஸஹஸ்ரவர்த்மா ஸாமவேதத:'' என்கிற மகாபாஷியம். இதனை ''ஸஹஸ்ர சாகோபநிஷத்'' என்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் குறிப்பர். ஸம்ஸ்க்ருத மொழியில் ஏ, ஓ என்ற எழுத்துக்களின் குறில் கிடையாது என்பர். ஆனால் சாமசாகைகள் ஆயிரங்களுள் அடங்குகின்ற ராணாயனீ, சாத்யமுக்ரி சாகைகளுள் எ,ஒ, என்ற குறில் எழுத்துக்கள் உள்ளன என்பதை மகாபாஷ்யம் தெரிவிப்பதாக வித்யாரத்னம் P.S. சுப்ரமண்ய சாஸ்திரி வடமொழி நூல் வரலாற்றில் குறிப்பிடுகின்றார்.

வடமொழி நூல் வரலாறு எழுதிய ஆசிரியர் மற்றுமொரு சிறப்புமிக்க செய்தியைத் தருகின்றார். அதையும் இப்போது பார்ப்போம். தென்னாட்டில் நடைமுறையில் இருக்கின்ற சாமவேதம் புல்ல சூத்திரத்தினை அடியொற்றியும் அதனின்றும் சிறிது மாறுபட்டும் விளங்குகின்றது. புல்ல சூத்திரத்தினின்றும் சிறிது மாறுபட்டு விளங்குகின்ற வகையை அத்யயனம் செய்வித்தவர் ஸ்ரீராமச்சந்திர சிரௌதிகள் ஆவார். அவர் திருவிசநல்லூரில் வாசம் செய்தவர். அவரது திருக்குமாரர் ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி சிரௌதிகள். இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தஞ்சாவூரிலிருந்து

பதினொரு கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள திருவையாறு ஸ்ரீ பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் புல்லசூத்திரத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த வகையை அத்யயனம் செய்வித்தவர் என்ற பெருமதிப்பிற்குரியவர். முற்காலத்தில் பாடசாலைகள் எல்லாம் கோயில்களில் நடைபெற்றது போல இவரும் திருவையாறு ஸ்ரீ பஞ்சநதீச்வரர் திருக்கோயில் தர்மாம்பிகை சந்நிதி முன் மண்டபத்தில் தனது சீடர்களுக்கு சாமவேதாத்யயனம் செய்து வைத்திருக்கலாம். ஆகையால் தர்மாம்பிகை கோயிலில் முன் மண்டபத்தூணில் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வாமி சிரௌதிகளின் திருவுருவம் உள்ளது. அங்கே சென்று நாம் அவரைக் கண்ணுற்று இன்புறுவோம்.

ராமச்சந்திரசேகரர் - 117

இவர் பிரதாபசிம்மரின் புதல்வரான துளஜா மன்னரால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். இவரது நூல் கலாநந்தகம் (No. 4337) ஆகும்.

இவ்வாசிரியர் பற்றிய பிற செய்திகளும் கலாநந்தகமும்

இவர் பௌண்டரீகம் எனப்படும் வேள்விதனைப் புரிந்தவர். பொண்டரீகம் என்பது சோதிட்டோமம் முதலிய பதினெண்யாகங்களுள் ஒன்று. ருக்வேதம் வல்லவர். காளிகா தேவியின் அருள்பெற்றவர். இவரை அழைத்துத் தன் விலாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு

நூலியற்றுமாறு பிரதாபசிம்மனின் மகன் துளஜா மன்னர் கட்டளையிட கல்பனா பூர்வகமான கலாநந்தக நாடகத்தினை (No.4337) ஸ்ரீராமசந்திரசேகரர் இயற்றினார். கலாநந்தகம் ஏழு அங்கங்களுடன் கூடியது. இந்நூலின் கதாநாயகன் இரண்டாம் துளஜா. இவரது தந்தையான பிரதாபசிம்மன் அவர்கள் ஒரு சமயம் பத்ராசலம் சென்று ஆங்கே அருள்பாலித்துவரும் ஸ்ரீராமபத்திரரைத் தொழுதார். அன்றிரவு ராமபத்ரர் பிரதாபசிம்மனின் கனவில் தோன்றி கத்தியை (நந்தகத்தை) காண்பித்தார். அதன்பின் பிறந்த தன் மகனுக்கு (இரண்டாம் துளஜாவிற்குப்) பிரதாபசிம்மன் நந்தகன் எனப் பெயரிட்டார். நந்தக மன்னரும் தில்லி ராஜகுமாரி கலாவதியும் ஒருவரையொருவர் மையலுற்று மனம் ஒன்றி மகிழ்கின்ற நிகழ்ச்சிகளையே கருப்பொருளாய்க்கொண்டு கலாநந்தகம் அல்லது கலாவதீ நந்தகம் என்னும் பெயருடன் இந்நாடகம் திகழ்கின்றது. (தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு. ஆண்டு -2004. விலை ரூ. 55)

ராமநாதமகி - 100

இவர் ஷாஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். இவர் நல்லாபுதரின் ஆசிரியரும், ராமபத்ரமகியின் சம காலத்தவரும் ராமபத்ரமகிக்கு இளையவரும் ஆவார். இவரது நூல் ஷட்தர்சினி சிந்தாந்தசங்கிரஹம் (No. 7631)..

இவர் இனி தான் இருப்பிடமாகக் கொள்ளக்கூடிய இடம் குறித்து அண்ணாசாஸ்திரிக்கு எழுதிய கடிதம் (Vide No. 6594). இந்த எண்ணில் பின்வரும் பகுதியாக உள்ளது.

இவர் பரமசிவேந்திரர், சதாசிவ பிரம்மேந்திரர் ஆகியோரின் அருளுக்குப் பாத்திரமானார்.

ராமபத்ர மகி - 64

இவர் கௌண்டின்ய கோத்திரத்தின் வழிவந்தவர். இவர் ஷாஜி மன்னரின் அரசவையில் தலைமைப்புலவர் ஆவார். இவர் சொக்கநாத மகியின் சீடரும், மாப்பிள்ளையும் ஆவார். திருவிசநல்லூரில் கொடை பெற்ற புலவர்களுள் இவர் சிறந்தவர். இவர் உள்ளிட்ட சிஷ்யவர்கங்களை ஒருசேர அமர்த்திக்காணும் போது இவர் ஒரு நடுநாயகமாக விளங்குகின்ற பெருமையைப் பெற்றவர். இவரது தந்தை பிரசித்திபெற்ற நீலகண்ட தீக்ஷிதரின் சீடரான யக்ஞராமதீக்ஷிதர் ஆவார். இவரது நூல்கள்- *1.* ஜானகி பரிணயம் (No. 4360), *2.* ஷட்தர்சினீ ஸிந்தாந்த ஸங்க்ரஹம் (No. 7631), *3.* பதஞ்சலீசரிதம் (No. 3826), *4.*உணாதிமணி தீபிகா (No. 5675), *5.* சப்தபேத நிரூபணம் (No. 5301), *6.* சிருங்கார திலகம் (No. 4613), *7.* பரிபாஷாவ்ருத்தி வியாக்யா (No. 5720). மேலும் இவர் ராமபத்ரசதகத்தின் ஆசிரியரும் ஆவார்.

இவ்வாசிரியர் குறித்த மேலும் சில செய்திகள்

இவரது ஊர் கும்பகோணத்திற்கருகிலுள்ள கண்ட்ர மாணிக்கமாகும். சொக்கநாதமகியிடம் இலக்கணம் பயின்றார். இவரது உபாஸனாதெய்வம் ஸ்ரீராமராவார். ஆதலின் ராமபாணஸ்தபம், ராமசாபஸ்தபம் போன்ற நூல்களை இயற்றினார். இவருக்கு பல சீடர்கள் உண்டு. அவர்களுள் நல்லாதீக்ஷிதர் ராமபத்ர தீக்ஷிதரை, 'பன்முகம் பெற்ற ஆதிசேஷன் போல் பல சாஸ்திரங்களில் புலமை பெற்றவர். இலக்கணச் செய்திகளை எடுத்துரைப்பது இவருக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போன்றது. இவர் எதையும் கொடுக்கவல்ல சிந்தாமணி. இவருக்கு ஒவ்வாத கடினவாக்கியங்களை உடைப்பதில் வஜ்ராயுதம் போன்றவர். சந்திரனின் கிரணம்போன்ற வாக்திறமையால் ஸரஸமாக எதையும் எடுத்துரைக்க வல்லவர். நியாயமாகிற வாதகுணத்தால் உலகத்தையே பிரகாசிக்கச் செய்பவர். வேதவாக்கியமுறைக்கும் செய்திகளை குதிரையோட்டம் போல் விரைவாகவும், தங்குதடையின்றி உரைக்கவும் வல்லவர். வேள்விகள் குறித்த விசாரசீலர். மந்தமதிகளால் அடையமுடியாத வேதாந்தாரண்யத்தில் உலாவருகின்ற வித்வத்ஸிம்மம்' என்று வருணித்து அவருக்குள்ள ஸர்வதந்த்ர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை விளக்கியவாறே அவரது சீடர் என்பதையும் புனிதப்படுத்துகின்றார் போல் கூறுகின்றார்.

ராமபத்ராம்பா - 37

இவர் ரகுநாதநாயக்கரின் அரசவையில் கவிதா மணியாக விளங்கியவர். இவரது கவிதாசாமர்த்யத்தால் இவர் பல பாராட்டுக்களையும் பெற்றவர். இவர் ரகுநாத நாயக்கரின் மனைவி என்பது சிலரின் கருத்து. உண்மையில் ரகுநாதநாயக்கர் இரண்டு ராணிகளை (செஞ்சுலக்ஷ்மி மற்றும் கலாவதி) மனைவியாகப் பெற்றுள்ளார். இவரது நூல் ரகுநாதாப்யுதயம் (No. 3722). ராமபத்ராம்பா என்ற இந்த கவிதாமணியை 'ரகுநாத நாயக்கரின் காதலியாக இருந்தவர்' என மு. ஜகந்நாதராஜா தமது வடமொழி வளத்திற்கு தமிழரின் பங்கு என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

ராமானந்தயதி - 50

இவர் கிருஷ்ணாநந்தரின் சீடர். இவரது நூல் சித்தாந்த சந்திரிகை உரை (No. 7695).

ராயஸ வேங்கடாத்ரி - 28

இவர் மதுரை மன்னர் முத்துவீரப்பநாயக்கரின் அமைச்சர். முத்துவீரப்பநாயக்கர் இவருக்கு பராதீனன் என்ற விருது வழங்கியுள்ளார். இவரது நூல் ஸ்ம்ருதி கௌஸ்துபம் (Nos. 18407-36) ஆகும்.

லக்ஷ்மணகவி - 93

இவர் பவானி மற்றும் விச்வேச்வர சாஸ்திரி தம்பதியினருக்கு மகவாய்த் தோன்றியவர். இவர் காசியிலிருந்து இங்கு வந்து ஷாஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப் பெற்றவராய் இறுதியில் தஞ்சாவூரில் தங்கிவிடுகிறார். இவரது நூல்கள் - 1. ஷாஹராஜீயம் (No. 5304), 2. ஷாஹ ராஜ சபாசரோவர்ணினி (No. 4235).

லோகநாதபட்டர் - 32

இவர் கவிசேகரவரதார்யரின் புதல்வர். இவரது நூல் கிருஷ்ணாப்யுதயம் (No. 4976).

வரதார்யகவி - 33

இவர் ஆத்ரேய கோத்திரத்தின் வழிவந்த அப்பயார்யரின் புதல்வர். இவரது நூல் அனங்கவிஜய பாணம் (No.4572). அப்பயார்யர் அல்லது அப்பயாசார்யர் என்பவர் தாத்தாசாரியரின் உடன் பிறந்தார் மகனான யாவரும் அறிந்த ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஆவார். விச்வ குணாதர்சசம்பூ எழுதிய வேங்கடாசார்யர் இந்த வரதார்ய கவியின் தந்தையாருடன் பிறந்தவர். வரதார்ய கவியின் பாட்டனார் வரதர் அல்லது வரதகுரு. இவர் (வரதார்யகவி) ஜானகீராகவம், காரிகாதர்ப்பணம், ஸ்ரீஸ்துதி உரை ஆகியவற்றின் ஆசிரியரும் ஆவார். ஜானகீராகவம் என்பது

வேளுக்கோடி சங்கபூபாலனின் மகன் கஸ்தூரிரங்க நரபதியின் வேண்டுகோளால் இயற்றப்பட்டது.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிற செய்திகள்

இவரது வாசஸ்தானம் நெல்லூர் மாவட்டத்திலுள்ள வேங்கடகிரி ஆகும்.இவரது நூல் ருக்மிணி பரிணயம் (No. 4493) ஆகும். இது ஏழு அங்கத்தில் கிருஷ்ண ருக்மிணி விவாஹத்தை உரைக்கின்றது. இவர் வேளுக்கோடி குலதிலகரான வீரசிங்கபூபாலனின் கட்டளையால் அவரது குலதெய்வமான எம்பெருமான் கோதண்டபாணியின் மகோத்ஸவத்தில் மன்னனது நண்பரும் ஆத்ரேய சூடாமணியும் தாதகுருவின் சகோதரியின் மைந்தருமான அப்பயார்யருடைய புதல்வரும் தருணாக்னி ஹோத்ரியும் ஆன வரத கவியினுடைய கிருதியே ருக்மிணீ பரிணயம் ஆகும். இவ்வாசிரியரின் அனங்க ஜீவனபாணம் துண்டீர மண்டலம் காஞ்சீ வரதராஜரின் வஸந்த உத்ஸவத்தில் நடிக்கப்பட்டது. இவர் வாஜபேயம், அக்னிசித்யம், ஸர்வஸ்தோமம், அதிராத்ரம் போன்ற வேள்விகள் செய்யப் பெற்ற குடும்பத்தில் பிறந்தவர்.

வாஞ்சேஸ்வரர் - I - 118

இவர் தஞ்சாவூர் மன்னர் பிரதாபசிம்மன் அவைப்புலவர். இவர் பிரசித்திபெற்ற கோவிந்த தீக்ஷிதரின் குடும்பவழி வந்தவர். இவரது முன்னோர்கள்

சகஜிராஜபுரத்தில் நன்கொடை பெற்றவர்கள். கனச்யாமன் இவரோடு போட்டியிடுபவர். முதலாம் வாஞ்சேச்வரனின் நூல் மஹிஷசதகம். (No.3946).

வாஞ்சேச்வரர் - II - 123

இவர் முதலாம் வாஞ்சேச்வரரின் கொள்ளுப் பெயரரும், மாதவனின் பெயரரும், நரசிம்மனின் மகனும் ஆவார். இவரது வாஸஸ்தலம் சகஜிராஜபுரம் ஆகும். இவர் இரண்டாம் சரபோஜியின் அவைப்புலவர். இவர் ஹிரண்ய கேசீய சிரெளதசூத்திரத்தை கி.பி. 1816ல் இயற்றியதாகக் கூறுகிறார். இவரது நூல்கள்- 1. மஹிஷசதக வ்யாக்யானம் (No. 3947), 2.ஹிரண்யகேசீ சிரெளதசூத்ர வ்யாக்யானம் (No. 2072).

வாசுதேவ தீக்ஷிதர் - 88

இவர் அன்னபூர்ணா மற்றும் மகாதேவ வாஜபேயயாஜி தம்பதியரின் புதல்வர். இவரது குரு விச்வேச்வர வாஜபேயி. விச்வேச்வர வாஜபேயி என்பவர் இவரது மூத்த சகோதரரும் ஆவார். இவர் சுவாமிமலையில் வசித்து வந்தார். இவர் 5 நபர்களால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். அந்த ஐவர் பெயர்கள் கீழ்வருமாறு- ஷாஜி, துக்கோஜி; சரபோஜி, திரயம்பகராயர் மற்றும் ஆனந்தராயர். இதனால் பஞ்சபுருஷீபோஷ்யர் என்பது

இவரது பெயருக்கு அடைவாய் முன்னால் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இவரது நூல்கள் - 1. பிரயோகரத்னம் (No. 2620). 2. மகாக்கனி ஸர்வஸ்வம் (No. 2064). மேலும் இவர் சித்தாந்த கௌமுதியின் உரையான பாலமனோரமாவிற்கும் (No.5651) அத்வர மீமாம்ஸா குதூஹல வ்ருத்திக்கும் ஆசிரியர் ஆவார். இவர் கோவிந்த புரவாசி என்பதை P.S.சுப்ரமண்ய சாஸ்திரி இயற்றிய வடமொழி நூல் வரலாறு தெரிவிக்கிறது.

வாசுதேவ தீக்ஷிதர் - 125

இவர் தஞ்சையில் இறுதியாக ஆட்சி செலுத்திய மராத்திய மன்னர் சிவாஜியால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். இவர் தந்த்ரஸாரம் என்ற பிருது பெற்றவர். தலைமை அமைச்சர் பாபாஜி நாயக்கர் என்பவராலும் இவர் போஷிக்கப் பட்டார். இவர் வாமதேவ பண்டிதரின் சமகாலத்தவர். இவரது நூல் மலமாஸாகமர்ஷிணி (No. 18607).

வீழிநாதர் - 40

இவர் கனகசபாபதியின் புதல்வரும், யக்ஞ நாராயணரின் பெயரரும் ஆவார். இவர் வாழ்ந்த இடம் தஞ்சை மாவட்டத்தின் விஷ்ணுபுரம் கிராமமாகும். இவரது முன்னோர்கள் தஞ்சாவூர் நாயக்க மன்னர் அச்சுதப்பரின் காலத்தில் அரசவைக் கவிஞர்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு விஷ்ணுபுரம் என்னும் கிராமமே

மணிபூஷண கிராமம் என்ற பெயரில் (அச்சுதப்ப நாயக்கரால்) வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவரது நூல்கள்- 1. மதனமஞ்சரீ நாடகம் (No.4430), 2. அகபஞ்சஷஷ்டீ (No. 18616).

வேங்கடாத்வரி - 31

வேங்கடாசார்யர் என்பவர் அப்பயரின் பெயரரும், சிலேஷயமக சக்ரவர்த்தி ரகுநாத தீக்ஷிதரின் புதல்வருமாவார். இவரது நூல் விச்வகுணாதர்ச சம்பூ (No. 4150). மேலும் இவர் உத்தரசம்பூ, பிரத்யும்னானந்தீயம், வரதாப்யுதயசம்பூ ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியருமாவார். இவர் காஞ்சீபுரத்தின் அருகிலுள்ள அரசாணிபாலையிற் பிறந்தார். இவரது தாய் சீதாம்பா.

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிற செய்திகள்

டில்லீச்வரோ வா ஜகதீச்வரோ வா-
மனோரதம் ஸ பூரயிதும் ஸமர்த்த: ।
அனேயேன கேநாபி ந்ருபேண தத்தம் -
சாகாய வா ஸ்யாத் ஸ்யாத் லவணாய வா ஸ்யாத் ॥

இவரது நூல்கள் -

1. மஹாபாஷ்ய ஸ்பூர்த்தி - இலக்கணம்
2. யங்லுக் பிரகாசிகா - இலக்கணம்

3. மணிசார கண்டனம் - தருக்கம்
4. வ்யுத்பத்சுபோதம் - தருக்கம்
5. நியாய மகரந்தம் - தருக்கம்
6. நியாயபத்மம் - தருக்கம்
7. விதித்ரயப்பரித்ராணம் - மீமாம்ஸா
8. மீமாம்ஸா மகரந்தம் - மீமாம்ஸா
9. யதிப்ரதிவந்தன கண்டனம்
10. இராமாயண வ்யாக்யா-வால்மீகி ஹ்ருதயம்
11. ஆசார்ய பஞ்சாசத் -
12. லக்ஷ்மீசஹஸ்ரம்
13. சிரமணாநந்தம்
14. ஸ்ரீநிவாஸ ஸஹஸ்ரம்
15. யாதவராகவீயம்
16. சுபாஷித கௌஸ்துபம்
17. ச்ருங்கார தீபிகா - நாடகம்
18. சுபத்ரா பரிணயம் - நாடகம்
19. முகுந்த விலாசம் - நாடகம்
20. யதோக்தகாரி - நாடகம்
21. ஸ்ரீசூக்தி

இங்கே கொடுத்தவற்றுள் சில நூல்கள் கிடைப்பதில்லை. அவற்றிற்கு எண்கள் மட்டும்- 1,2,3,4,10,17,19,20 என இங்கே கொடுக்கப்

பட்டுள்ளன. திருவாய்மொழியின் வடமொழிபெயர்ப்பு நூலிலிருந்து ஒரு சுலோகம் மட்டும் கிடைத்துள்ளது.

ஒரு நாயகமாய் ஓட உலகுடன் ஆண்டவர்
கருநாய் கவர்ந்த காலர் சிதகிய பானையர் |
பெருநாடுகாண இம்மையிலே பிச்சைதாம்கொள்வர் -
திருநாரணன் தான் காலம் பெறச் சிந்தித்துய்மினோ ||
(திருவாய்மொழி 4:1)

லோகம் புஷ்களம் ஏகநாயகதயா யே சாஸிதா ந்ருபௌ-
ச்யமாங்கேன சுனாப்ரதஷ்ட்ட சரணா தே பக்னபிக்ஷாகடம் |
அஸ்மின் ஜன்மனி ஸார்வலௌகிகதயா பிக்ஷாமடந்தி ஸ்வயம்
ஸ்ரீநாராயணபாதஸேவனரதா: யோ யோ ஸமுஜ்ஜீவதாம் ||

வேங்கடகிருஷ்ணர் - 96

இவர் ஷாஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். இவரது நூல் சப்தபேதநிருபணம் (No.5323).

வேங்கடேச்வரர் - 106

இவர் நைத்ருவ கோத்திரத்தின் வழிவந்தவர். இவரது தந்தையார் தர்மராஜர். இவர் முதலாம் சரபோஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப்பெற்று சாஹித்யபோஜன் என்ற பிருதையும் அவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளார். இவரது நூல்கள்- 1. போசலவம்சாவளி (No.4232), 2.சபாபதி

விலாசம்(No.4529), 3.நீளாபரிணயம்(No.4374), 4. பிரதிக்ஞா ராகவம், 5.உன்மத்தபிரஹஸனம்(No.4379), 6.ராகவானந்தம் (No.4491). இவர் தஞ்சைமாவட்டம் மணலூரைச்சேர்ந்தவர்.

வேங்கடேசர் - 55

இவர் முத்தம்மாவின் மகனாவார். இவரதுநூல் நீலகண்ட விஜயசம்பூ உரை (No.4060).

வேங்கடேச்வரகவி - 81

இவரது நூல் பானுப்ரபந்த ப்ரஹஸனம் (No.4633). இந்நூலில் உள்ள கோலோபோன் என்னும் இறுதியடியில் சகஜி மன்னரைப் புகழ்ந்திருக்கின்றார்.

வேங்கடேச்வர தீக்ஷிதர் - 83

இவர் சமரபுங்கதீக்ஷிதரின் பெயரரும், புராணானந்தரின் புதல்வரும் ஆவார். பிரமானந்த சரஸ்வதியின் சீடரான இவரது நூல் உபாசனா பிரயோகம் ஆகும்.

வேங்கடேச்வர மகி - 39

இவர் பிரசித்தபெற்ற கோவிந்ததீக்ஷிதரின் மூன்றாவது மகன். தஞ்சை மன்னன் ரகுநாதநாயக்கரால் அர்தாஸனம் (தன் இருக்கையில் பாதியளவினை) தானமாகப் பெற்றவர். இவரது மூத்த சகோதரரும் ஆசிரியருமான பிரசித்தி பெற்ற யக்ஞநாராயண தீக்ஷிதரும் தஞ்சை ரகுநாதநாயக்கரின்

அவைப்புலவர் ஆவார். வேங்கடேச்வரர் - நீலகண்ட்ட தீக்ஷிதர், சொக்கநாதமகி மற்றும் ராஜசூடாமணி தீக்ஷிதர் களுக்கு சிறந்த ஆசிரியரும் ஆவார். இவரது நூல்கள்- 1. போதாயன சிரெளத சூத்ர வ்யாக்யானம் (Nos. 2058-71). 2. டுப்டீகா வார்த்திகாபரணம் (Nos. 6797-99). மேலும் இவர் சாஹித்ய சாம்ராஜ்யம், சுல்பமீமாம்ஸா, கர்மாந்த வார்த்திகம், சதுர்தண்டி பிரகாசிகை ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரும் ஆவார்.

வேங்கடேச்வர சாஸ்திரி - 66

இவர் ராமபத்ரரின் சீடர்களுள் முதன்மையாளரும், ராமபத்திரருக்கு மிகப் பிடித்தமானவரும் ஆவார். கௌண்டின்ய கோத்திரத்தின் வழிவந்த தக்ஷிணா மூர்த்தியின் புதல்வர். இவரது நூல்கள்- 1. பதஞ்சலி உரை - லலிதா (No. 3827), 2. உணாதி நிகண்டு (Nos. 4732), 3. பதமஞ்சரி (Nos. 5010 & 5457-65).

வைத்யநாத தீக்ஷிதர் - 69

இவர் ராமபத்ரமகியின் தந்தை வழி வந்தவர். இவரும் ராமபத்ரமகியின் சீடர் எனத்தோன்றுகிறது. இவர் வாதூல கோத்திரத்தின் வழி வந்தவர். இவரது வாசஸ்தலம் கண்ட்ரமாணிக்கம். இவரது நூல்கள்- 1. பரிபாஷா

ஸங்க்ரஹம் (No. 5722), 2. ராமாயண உரைதீபிகை (No. 9394), 3. ஸ்மிருதிமுக்தாபலம் (No. 18465).

சம்புபட்டர் - 46

இவர் பாலகிருஷ்ணபட்டரின் புதல்வரும் கண்டதேவரின் சீடருமாவார். இவர் சம்பூபட்டீயம் அல்லது பாட்டதீபிகை எனும் நூலை எழுதினார். பாட்டதீபிகையின் மீது கி.பி. 1706ல் பிரபாவளி (No. 6832) என்றோர் உரை எழுந்தது. மேலும் இவர் பாட்டதீபிகையின் மீதெழுந்த மீமாம்ஸா கௌஸ்துபம், பூர்வமீமாம்ஸாதிகரண ஸங்க்ஷேபம் ஆகியவற்றிற்கும் ஆசிரியராவார்.

சரபோஜி - 104

இவர் தஞ்சையை ஆண்ட மராத்திய மன்னர்களுள் மூன்றாவமர் ஆவார். சில சம்ஸ்க்ருத நூல் இவரால் எழுதப்பட்டது. இவரது ஆட்சிக்காலத்திலும் இலக்கிய சேவை சகோதரரின் காலத்தைப் போலவே தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இவரது நூல் ராகவசரிதம் (No. 8723).

சரபோஜி II - 120

இவர் இரண்டாம் துளஜாவின் புதல்வர். இவர்தான் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகம் வளர்ச்சியடைய

முக்கியமான நபர் மற்றும் இதற்காக காசியிலிருந்து பல நூல்களை சேகரித்துள்ளார். இவர் பல அறிஞர்களை ஆதரித்துள்ளார். இவர் தர்மசபா, நியாய சபா, முத்ரிதசபா போன்ற பல சபைகளைத் தொடங்கினார். பல பண்டிதர்கள் இந்த சபைகளில் பணிபுரிந்தனர். நாம் பழைய தீர்ப்புகளை தஞ்சாவூரிலுள்ள பல வீடுகளில் சேகரிக்கலாம். இப்படி 30 அறிஞர்கள் இருந்தார்கள். இவரது நியாயாலயத்தின் முத்திரை கீழ்க்கண்ட சுலோகத்தைப் பெற்றுள்ளது.

பார்வதீ பரமேச்வரௌ பூர்ணசந்த்ர நிபானனௌ ।
ஸர்வதர்மவிதௌ முதா ஸாதகௌ பவதாம் ஸதா ॥

கோர்ட் தீர்ப்புகளில் பண்டிதர்கள் அவர்களுடைய கையொப்பத்தை இட்டுள்ளனர். பெரும்பாலும் அவை கிரந்த எழுத்திலிருக்கும். சம்ஸ்க்ருத சுலோகங்கள் கீழ்வருமாறு-

ஸம்மதி: பிரதமாத்யக்ஷஸுப்ரமண்ய விபச்சித: ।
கோவிந்தபுர வாஸ்தவ்யானந்தராமஸுதீமதம் ॥
தஞ்ஜாநகர வாஸ்தவ்ய மகாதேவஸுதீமதம் ।
ஸம்மதிர் ஜயபத்ரே஽ஸ்மின் அய்யாசாஸ்த்ரி ஸபாஸத: ॥
அய்யாவய்யாபிதானேன கணகேன ஸுசோபிதம் ॥

அறிஞர்கள் நிலை கோர்டில் எவ்வாறிருந்தது என்பது இதனால் அறிய முடிகிறது. இவர்தான் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகச் சேகரிப்புகளின் முக்கிய பொறுப்பாளர். இவர் பல பண்டிதர்களை வெகுதூரத் தொலைவிற்கனுப்பி பல புத்தகங்களையும் சேகரித்தார். கீழ்க்கண்ட நூல்களை இவர் எழுதவும் செய்தார். 1. குமார சம்பவ சம்பூ (No. 4030), 2. முத்ராராக்ஷஸச் சாயா (No. 4473), 3. ஸ்ம்ருதி ஸங்க்ரஹம் (No. 18483,18493), 4. ஸ்ம்ருதி ஸாரஸமுச்சயம் (No. 18499). கோர்ட் தீர்ப்பு ஜயபத்திரம் என்றும் ஸம்மதி: ஒப்புதல் என்றும் குறிப்பவை சிந்திக்கத்தக்கவை.

சிவராம மகின் - 70

இவர் வைத்யநாத தீக்ஷிதரின் புதல்வர். இவரது நூல் ஸ்ம்ருதி முக்தாபல ஸங்க்ஷேபம் (No. 18431).

சேஷாசலர் - 94

இவர் பிரசித்தி பெற்ற தெலுங்கு பிராம்மணர். ஷாஹராஜபுரவாசிகளுள் ஒருவர். இவருக்கு ஆந்த்ர பாணினி என்று பிருதம் உண்டு. இவருக்கு கனகாபிஷேகம் செய்து பல்லக்கு ஒன்றும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் வேங்கடபத்யமாத்யரின் புதல்வர். இவரது நூல்கள் 1.

கோசலபோசலீயம் (No. 4233), 2. ஷாஹறராஜவிலாசம் (தெலுங்கு).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிற செய்திகள்

இவருக்கு நிவ்ருத்தி சேஷாசலபதி என்றொரு பெயருண்டு. சரசுவதி கல்யாணம் என்பதும் இவரது தெலுங்குப்படைப்பாகும். இவர் சம்ஸ்க்ருதத்தில் ஆந்த்ரவியாகரணம் இயற்றியுள்ளார். இவரது தாயார் அக்கம்மா. இவர் பாரத்வாஜ கோத்ரத்தின் வழிவந்த நியோகி பிராம்மணர் ஆவார்.

ஸ்ரீகண்ட எனப்படும் நஞ்சுண்டர் - 79

இவர் சிதம்பர கவியின் சீடர். ஆத்ரேய கோத்திரத்தின் வழிவந்த சாமயார்யரின் புதல்வர். இவரது நூல் மதன மகோத்ஸவபாணம். இந்த ஓரங்க நாடகம் சிறுபுலியூர் விச்வேச்வரஸ்வாமி ஸந்நிதியில் நடைபெறும் கல்யாண உற்சவத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது. எனவே இந்நூலின் ஆசிரியரான ஸ்ரீகண்டர் எனப்படும் நஞ்சுண்டரின் சொந்த ஸ்ரீகிராமமும் இதுவே ஆகலாம். பாணம் என்ற வகை நாடகமே ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியின் சமுதாய நாகரிகச் செம்மை மற்றும் சீர்கேடுகள் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் முகமாக அமைகின்றது. ஸ்ரீகண்டரும் பரமேச்வராத்வரி, ராமஸ்வாமிமகின், சங்கமேச வித்வான்

ஆகியோரை தன்னுடைய ஆசிரியர்களாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் - 91

இவர் லிங்கார்யரின் புதல்வர். இவர் ஷாஹறராஜபுரம் 46 பண்டிதர்களுள் ஒருவர். அய்யாவாள் என்பது இவரது பிரசித்தமான பெயராகும். இவர் சிறந்த சிவபக்தர் என நம்பப்படுவதோடு பல அற்புதங்களை இவர் நிகழ்த்தி யிருக்கின்றார். ஆதலால் அவரது பெயரிலேயே ஒருவிழா நடத்தப்படுகிறது. இப்பொழுதும் புதுநிலவு நாள் ஒவ்வொரு வருடமும் ஐப்பசி மாதம் மேற்குறிப்பிட்ட விழாநடக்கின்றது. இவருக்கு மூத்தவர்களும் சம காலத்தவர்களாய் சதாசிவபிரம்மமும், சிறந்த ராஜ யோகியும் அறியப்படுகின்றனர். இவரது சமகாலத்தவர் களாக நல்லா சாஸ்திரியும், வேங்கடேச்வர சாஸ்திரியும் குறிக்கப்படுகின்றனர். இவரது நூல்கள் 1. சாஹேந்திர விலாசம் (No.4230) 2.பதமணிமஞ்சரி (No. 5011).

இவ்வாசிரியர் குறித்த பிறசெய்திகள்

இவர் தன்னுடைய அற்புதசக்திமகிமையால் தண்ணீர்க்கஷ்டம் வரும்போது <u>குளிராஷ்டகம்</u> பாடி மழைவருவித்தார். அதைப்போலவே பிறிதொரு சமயத்தில் பற்பல குழந்தைகளை மரணப்பிடியிலிருந்து

தாராவளீஸ்தோத்ரம் பாடிக்காப்பாற்றினார். இன்னுமொரு அற்புதம் எனில் இவர் இறுதியில் திருவிடைமருதூர் மகாலிங்கஸ்வாமி ஸந்நிதியில் நுழைந்தவுடன் அவரது திருவடியில் ஐக்கியமாகிவிட்டார்.

ஐப்பசிமாத விழா- இவர் பெரியோரின் திவசத்திற்காக சமைத்த அன்னத்தை வறியோருக்கு அளித்துவிடுகிறார். இவர் அற்புதம் செய்யவல்ல ஆற்றல் படைத்தவர். ஆதலால் தீர்த்தமாடிதான் புனிதமடைய கங்கையைத் தோத்தரித்து தனது வீட்டிலுள்ள கிணற்றில் பெருகச்செய்தார். ஆணடுதோறும் இவ்வைபவம் திருவிசநல்லூரில் கார்த்தீக (ஐப்பசி) மாதத்தில் விமரிசையாக கொண்டாடப் படுகிறதை காணமுடிகிறது.

மேலும் இவரது நூல்களாக - 1.ஆக்யா சஷ்டி, 2. தயாசதகம், 3. மாத்ருபூத சதகம், 4. ஸ்துதி பத்ததி, 5. சிவபக்தி கல்பலதிகா, 6. சிவபக்தலக்ஷணா, 7. தாராவளீ ஸ்தோத்திரம், 8. ஆர்த்திஹரஸ்துதி, 9. குளீராஷ்டகம், 10. ஜாம்பூநத ஸ்தவம், 11. தோஷ பரிஹாரஸ்தவம், 12. கிருஷ்ணதுவாதச மஞ்சரீ, 13. அச்சுதாஷ்டகம், 14. டோலா நவரத்னமாலிகா, 15. ஸ்ரீதரரின் கீர்த்தனைகள், 16. பகவன் நாமபூஷணம் போன்றவை அறியப் படுகின்றன. இவர் ஸ்ரீதர வேங்கடேசரின் புதல்வர். இவர் வசுமங்கள நாடகம் இயற்றியுள்ளார். இவர் சிறந்த

வையாகர பண்டிதராகையால் இவரை நவீனபதஞ்சலி என்றழைப்பர். இவரது தாய் வெங்கடாம்பா. இவரது கோத்திரம் கௌசிகம். இவரது காலம் 18ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி எனக் கொள்ளலாம். செய்யுள் நாடகம் இலக்கணம் ஆகியவற்றில் எழுத்தாற்றலும் இவருக்கு உண்டு. இவரது நூல்கள் ஸ்ரீராமசந்த்ர விஜயம், பாரதாப்யுதயம், சகோரசந்தேசம், வேங்கடபாணம் முதலியன.

சகோரசந்தேசம் (No. 3863) - மேகசந்தேசம் போன்ற இதில் சகோரபக்ஷீ அச்சோத ஸரோவரத்திலிருந்து புலிக்கால் முனிவரின் சாபத்தால் வட இந்தியாவின் கைலாசத்திலிருந்து பாண்டியதேசத்திலுள்ள ஹாலாஸ்ய மெனும் திருத்தலத்திற்கு வருகிறது. வரும்வழியில் கோதாவரி ஆறு மற்றும் பிராம்மண அக்ரஹாரங்களைக் கடந்து அந்தர்வேதி ந்ருசிம்மர், ஸ்ரீசைலமல்லிகார்ஜுனர் போன்றோரை வணங்கியவாறே வருகின்றதை வருணனையுடன் காவியமாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் - 38

இவர் ரகுநாதநாயக்கர்களின் குருவான குமார தாத்தாச்சாரியரின் புதல்வர் ஆவார். இவரது நூல்

பஞ்சகாலக்ரியாதீபம் (No. 18599). இந்நூலை சரசுவதி மகால் நூலகம் வெளியிட்டுள்ளது.

இதே பெயரில் அமைந்த இவர் இவ்வாசிரியரைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவர். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ராமபத்ர தீக்ஷிதரின் சிஷ்யர்களுள் ஒருவர். ஸங்கிருதி கோத்ரம். இவரது பெற்றோர் அனந்தாம்பா கிருஷ்ண தம்பதியினர். ஷட்தர்சினி ஸிந்தாந்தங்களின் இணை ஆசிரியர். ஸ்வரசிந்தாந்த சந்த்ரிகை எனும் ஷாஹராஜீயகீதத்திற்கும் ஆசிரியர் ஆவார். இவரது வீட்டு எண் 40. விளக்கம் தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடான சுவடிகளின் வரலாறும் அதன் பதிப்பு முறையும் நூலில் காண்க. (தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீடு, ஆண்டு-2017)

ஸ்ரீவேங்கடச்வரர் - 54

இவர் ஒரு சிறந்த கவி. இவர் சகம் 1518 அல்லது கி.பி. 1595-96ஆம் ஆண்டில் காஞ்சிக்கருகில் பிறந்தார். இவர் தன்னுடைய 40 ஆவது வயதில் வாரணாசி சென்று அங்கிருந்தவாறே ராமசந்த்ரோதய காவ்யம் (No. 3731) எழுதுகிறார். சகம் ஆண்டு 1557 அல்லது கி.பி. 1634-35 ஆம் ஆண்டில் அதற்கு ஒரு உரையையும் இயற்றினார்(No.3733).

ஷாஜி - 63

இவர் தஞ்சையை ஆண்ட மராத்திய மன்னர்களுள் இரண்டாமவர் ஆவார். இவரது பெயர் ஷாஜி என்றமைவதற்கு ஒரு காரணமுண்டு. இவரது குடும்பத்தில் நீண்ட நாட்களாக குழந்தை இல்லாத காரணத்தால் குழந்தையுண்டாவதற்காக ஒரு நாள் மாலைவேளையில் இசுலாம் மதத்தைச் சார்ந்த பூசாரி ஒருவர் ஷா-ஷெரீப் என ஆசீர்வாதம் செய்தார். அதன் பயனாக இவரது பெயரில் ஷா என்ற சொல் ஜி என்ற ஈற்றுடன் சேர்ந்து ஷாஜி என்றாகியது. பிறகு வந்தவர் பெயரில் ஷெரிப்போ என்பதுடன் ஜி சேர்ந்து ஷெர்போஜி ஆகியது. அதுவே நாம் உச்சரிக்கும் வகையில் சாஹஜி, சரபோஜி என்று மருவியது. ஷாஹஜி, சாஹஜி, ஸஹாஜி என பலதரப்பட்ட பொருளைத் தருவதாகவும் விளங்கின. (இது இங்கே வழங்கப்பட்ட வாய்மொழிக் கதையாகலாம்). ஷாஜி பல மனிதர்களின் எழுத்துகளுக்கு ஆதரவளித்தார். அதற்கு ஆதாரமாக ஷாஹராஜபுரம் விளங்கியது. ஆங்கே கல்வியிற்சிறந்து விளங்கிய 46 பண்டிதர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். ஷாஜியும் சம்ஸ்க்ருதம், மராத்தி, தெலுங்கு மொழிகளில் புலமை பெற்றவர். பரமசிவேந்த்ர யோகீந்த்ரர், சதாசிவபிரமேந்திரர் ஆகியோரின் அருள் பெற்ற இவர் வித்வான்களால் அபிநவபோஜன் என்று கௌரவிக்கப்பட்டார். கீழ்க்காணும் நூல்கள் இவரது

கைவண்ணத்தால் மலர்ந்தவை. 1. சந்த்ரசேகர விலாசம் (No.4359), 2. சப்தரத்ன ஸமன்வயகோசம் (Nos. 5056 &57), 3.சப்தார்த்த ஸங்க்ரஹம்(Nos.5063&5064), 4.சிருங்கார மஞ்ஜரீ (No. 3965).

சாஹஜியைப் பற்றி சிறந்த கவிஞர்கள் இயற்றிய காவியங்களுள் சில.

1. சாஹேந்திர விலாசம் - ஶ்ரீதர அய்யாவாள்
2. சிருங்கார மஞ்சரீ சாஹஜீயம் (அலங்காரம்) - அப்பா சாஸ்திரி
3. சாஹராஜீயம் (அலங்காரம்) - லக்ஷ்மணகவி
4. சாஹராஜஸபாஸரோவர்ணினி - லக்ஷ்மணகவி
5. சுமதீந்த்ர ஜெயகோஷணா - சுமதீந்த்ரகவி
6. சாஹராஜ நக்ஷத்ர மாலிகா - நாராயணகவி
7. சஹவிலாச கீதம் - துண்டிராஜவியாசர்
8. சாஹ வாஜாஷ்டபதி - ஶ்ரீநிவாஸகவி
9. கோஸல போசலீயம் - சேஷாசலபதி
10. தருமவிஜயசம்பூ - நல்லாதீக்ஷிதர்
11. போசலவம்சாவளி - கங்காதர கவி

ஸதாசிவ தீக்ஷிதர் - 111

இவர் துளஜா மன்னரின் அவைப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் சொக்கநாத மகியின் சீடரும் சப்தகௌமுதி

போன்ற சில நூல்களின் ஆசிரியருமாவார். இவர் தீவிரமான சிவபக்தர். இவரது நூல் கீதசுந்தரம் (No. 18950).

ஸதாசிவேந்திரயோகீ - 65

இவர் ராமபத்ரமகியின் சமகாலத்தவரும், சகமாணவரும் ஆவார். இவர் திருவிசநல்லூரில் பரம சிவேந்திர சரசுவதியின் சந்நிதியில் கல்வி கற்றார். இவர் மாபெரும் யோகியாகி ஸித்தியடைந்த பகுதி அல்லது ஸமாதி திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தின் நெரூர் கிராமத்தில் அமைந்து வழிபாட்டில் உள்ளது. இவரது நூல்கள்- **1.** யோககசுதாகரம் (No. 6709), **2.** பிரம்மசூத்ர வ்ருத்தி (No. 7107), **3.** சித்தாந்தகல்பவல்லி (Printed), **4.** அத்வைத ரஸமஞ்ஜரீ (No. 7143), **5.** ஆத்மவித்யா விலாஸம் (No. 7684), **6.** மனீஷா பஞ்சக டிகா (No. 7328), **7.** பரமஹம்ஸசர்யா (No.7614), **8.** நவமணிமாலா (No. 7735), **9.** ஆத்மானுசந்தானம் (No.7746), **10.** ஸ்வப்னோதிதம் (No.7754), **11.** ஸ்வானுபூதி ப்ரகாசிகா (No.7770).

ஸமரபுங்கவ தீக்ஷிதர் - 30

இவர் வாதூல கோத்திரத்தின் வழிவந்த அனந்தம்மா வேங்கடேச தம்பதியரின் புதல்வர். வேங்கடேசர் என்பவர் பாரத்வாஜ கோத்திரத்தின் வழிவந்த திருவாலங்காடு தர்மசிவயோகியின் உடன்பிறந்தாளின் மகனாவார்.

ஸமரபுங்கவரின் நூல் யாத்ராபிரபந்தம் (பம்பாய் காவ்ய மாலா வெளியீட்டுத்தொடரில் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது) இது பல புண்ய க்ஷேத்திரங்களையும், தீரத்தங்களையும் பற்றி விளக்குகின்றதும் யாத்திரிகளுக்கு பயனுள்ளதுமாக விளங்குகின்றது. ஸமரபுங்கவரின் சகோதரரும் உடன் பணியாற்று பவருமான தர்மர் என்பவர் அப்பயதீக்ஷிதரின் சீடராவார். இந்நூலாசிரியர் சூர்யநாராயணர் என்ற மற்றொரு பெயரையும் உடையவராவார்.

ஸுந்தரி - 114

இவர் கனச்யாமனின் மனைவியாவார். இவர் வித்தசாலபஞ்சிகை உரையின் (No. 4675) இணையாசிரியர் ஆவார். வித்தசாலபஞ்சிகா- நாயகியைப் போன்று ஒரு சாலபஞ்சிகை செய்யப்பட அதனைக்கண்டு நாயகன் விரோதித்த காரணம் இதற்கு வித்தசாலபஞ்சிகை எனப் பெயர் வந்தது.

ஸுமதீந்த்ர தீர்த்தர் - 92

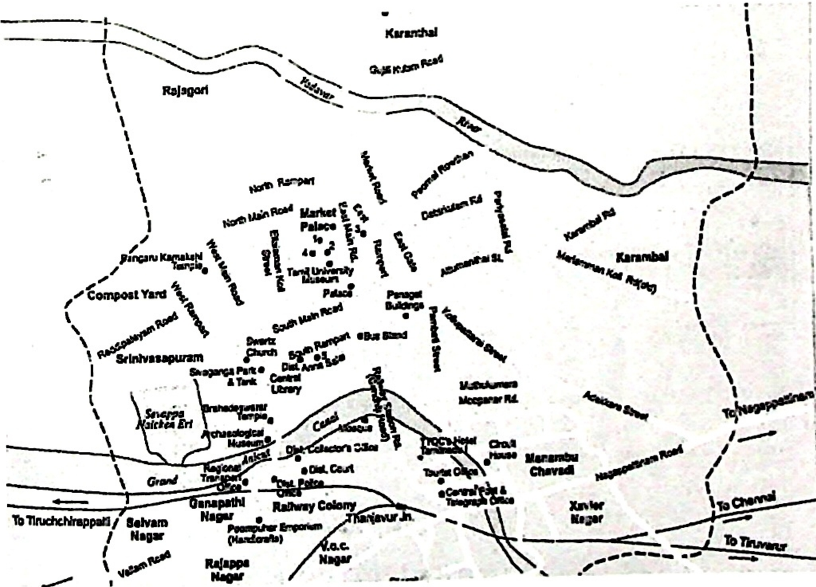
இவர் மத்வ சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த பிராம்மணர். ஸுரீந்த்ரதீர்த்தர் மற்றும் வேங்கடநாராயணரின் சீடர். இவர் ஷாஜி மன்னரால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். இவர் வாசமிருப்பதற்காக ஒரு மடம் திருவிடைமருதூருக்கருகில் கொடுக்கப்பட்டது. இவர் பல சுவடிகளை சேகரித்தார். அவற்றுள் சில தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தில்

உள்ளன. இவரது நூல்கள்- 1. ரஸிகரஞ்ஜனி (No. 3745). இது உஷாஹரணம் என்ற நூலிற்கு எழுதப்பட்ட உரையாகும். 2. ஸுமதீந்த்ர ஜயகோஷணா (No. 4237).

ஸ்வயம்ப்ரகாசர் - 14

இவர் ரஸாபிவ்யஞ்சிகையின் ஆசிரியர் (Nos. 7637-41). இது அத்வைத மகரந்தத்தின் உரைநூலாகும். இவர் தன்னுடைய குருக்களுள் ஒருவராக கீர்வாணேந்திரரைக் குறிப்பிடுகிறார்.

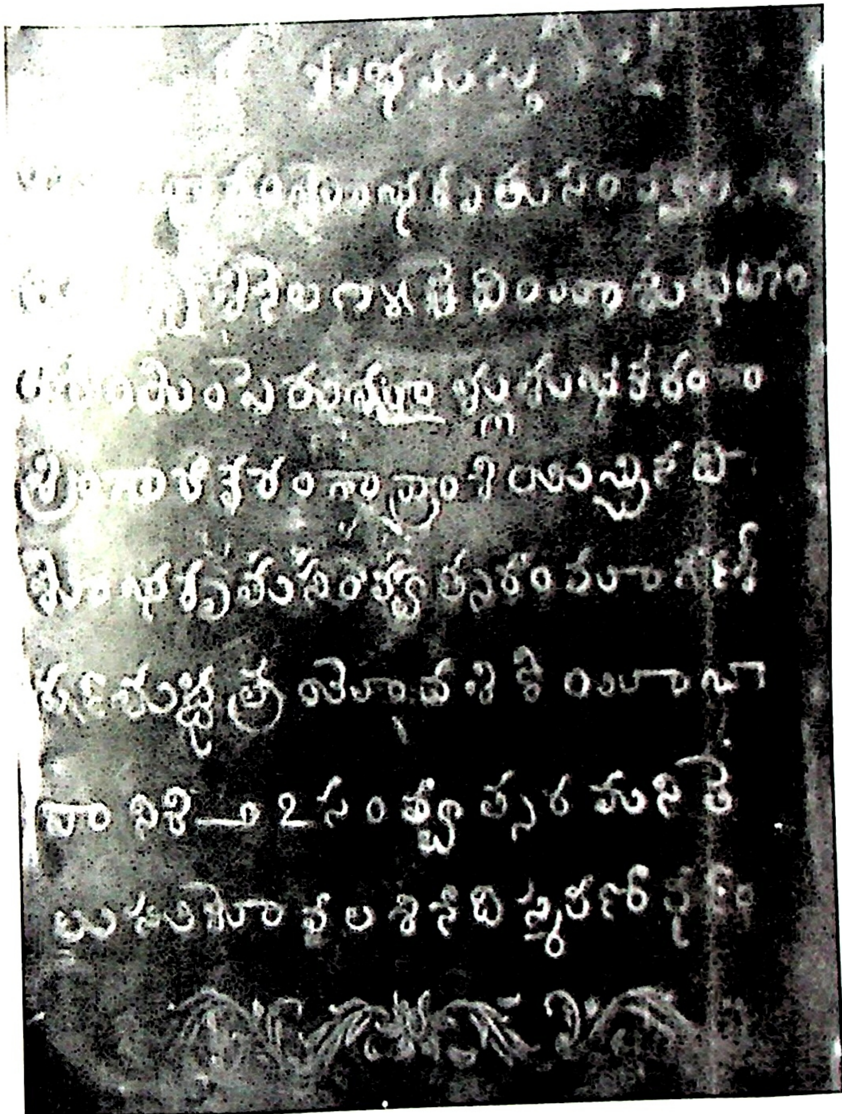
*****



Courtesy: Thanjavur City Map



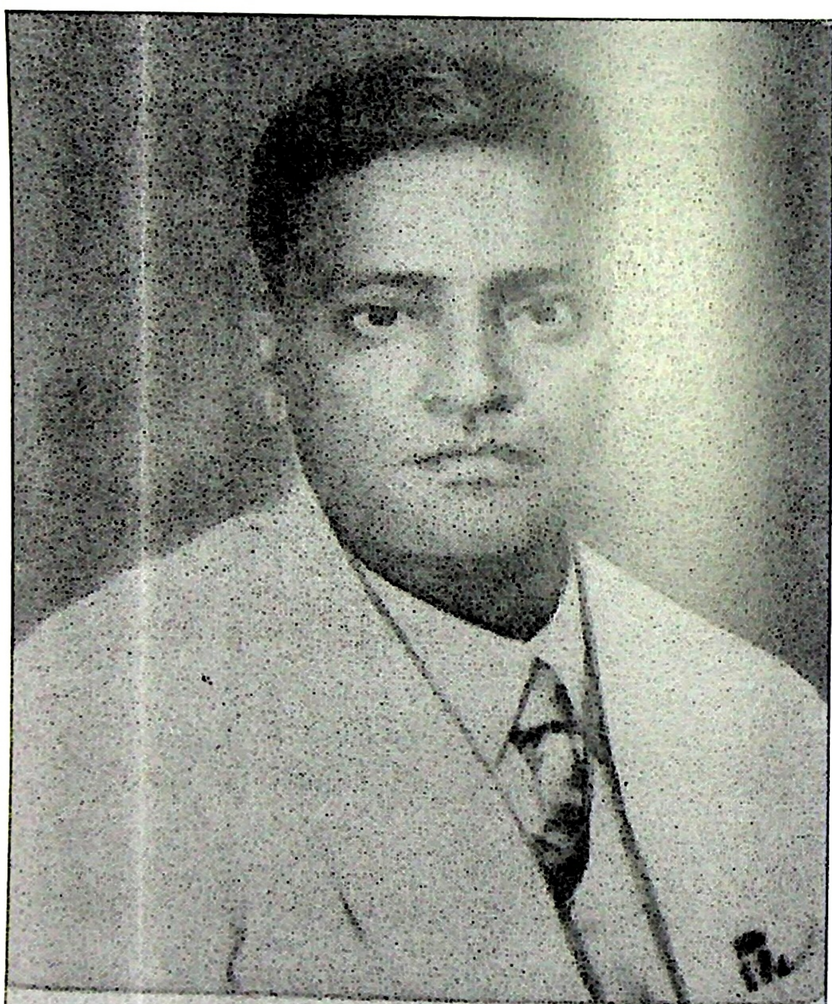
Varahappaiyar Photo (Frontside)



Inscription of Varahappaiyar Photo (Backside)

[illegible]

A	B	C	Title	Type	Reference	Condition		Granthas					Remarks
115	10681	4429 नाटकम्	आनन्द पुरुषोत्तम नाटकम्		C 62	अपूर्णम्	ग्रन्थ:	45	"	"	।	।	शिथिलम्
116	10682	4529	सभापति विलास	"	C 54	पूर्णम्	"	155	"	"	।	।	
117	10683	[illegible]	कमला कण्ठीरव	"	C 1794	अ	"	54	"	"	।	।	
118	10684	4430	मदन मंजरी	"	C 51	"	"	69	"	"	।	।	
119	10685	4431	" "	"		पू	"	37	"	"	।	।	शिथिलम् Pal.ver.Rem.
120	10686	4383	पार्वती परिणय:	"		"	"	26	"	" }	।	।	"
"	"	4384	"	"		"	"	26	"	"			
121	10687	4493	रुक्मिणी परिणय:			"	"	55	"	"	।	।	Pal. M[illegible]
122	10688	4379	[illegible] परिणय:		C 1794, C 783	"	"	61	"	"	।	।	
123	10689	4380	" "			अ	"	115	"	"	।	।	"
124	10690	4432	मरकतवल्ली परिणय:		C 878	पू	"	20	"	"	।	।	C शिथिल:
125	10691	4366	जांबवती कल्याणम्		C 56	"	"	53	"	"	।	।	"
126	10692	4367	" "			अ	"	86	"	"	।	।	"
127	10693	4494	रेवती हल्लांकं		C 65	"	"	56	"	"	।	।	"
128	10694	4673	सिद्धसाल भंजिका	नाटिका	C 466 (व्याख्यानमेव प्रतिष्ठितम्)	पू	"	27	"	"	।	।	Rel.[illegible]
129	10695	4674	" "	"	C 1126, C 1315, C 1316	"	"	21	"	"	।	।	"
130	10696	4358	चन्द्रेरेखा विद्याधर नाटकम्		C 23, C 52	अ (35)	"	36	"	"	।	।	C 231
131	10697	4490	रत्नकेतूदय	"	C 57, P	"	"	41	"	"	।	।	Pal.[illegible]
132	10698	4486	यतिराज विजय:		C 1190	पू	"	87	"	"	।	।	
133	10699	4534	अद्भुत दर्पण	"		अ	"	50	"	"	।	।	Rel.[illegible]



PROF. P.P.S. SASTRI
1895 - 1945

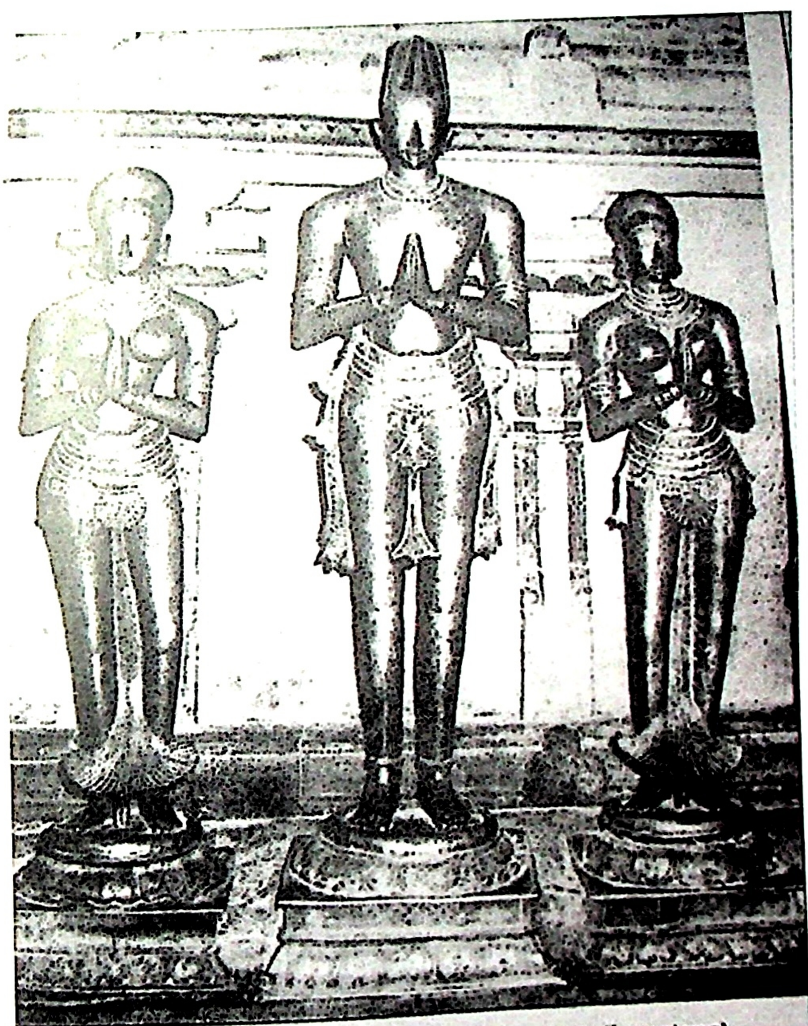


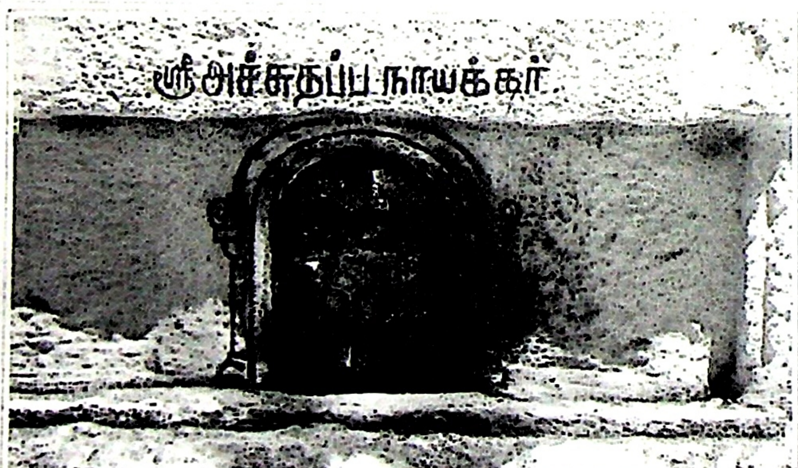
Image of Krishnadeva-rāya with queens (in Pratimā-maṇṭapa)

Krishnadevaraya - (1509-1529 AD)



செவ்வப்ப நாயக்கர் உருவச்சிலை - திருவண்ணாமலை இராஜகோபுரம்

Chevappa Nayakkar - (1535-1561A.D)



Veeranarasingapperumal Kovil-Vinnarbank

Achyudappa Nayakkar - (1561-1614A.D)



Sculpture of Raghunatha Nayaka

Ramaswamy Temple - Kumbakonam

Raghunatha Nayakar - (1614-1633 AD)



Vijayaraghava Nayakkar-(1633-1673A.D)
Thanjavur



Vijayaraghava Nayakkar-(1633-1673A.D)
Mannargudi



Ekoji - (1676-1683 A.D)



Shahaji - (1684-1710 A.D)



Sherfoji.I - (1711-1728 A.D)



Tulaja.1 - (1729-1735 A.D)



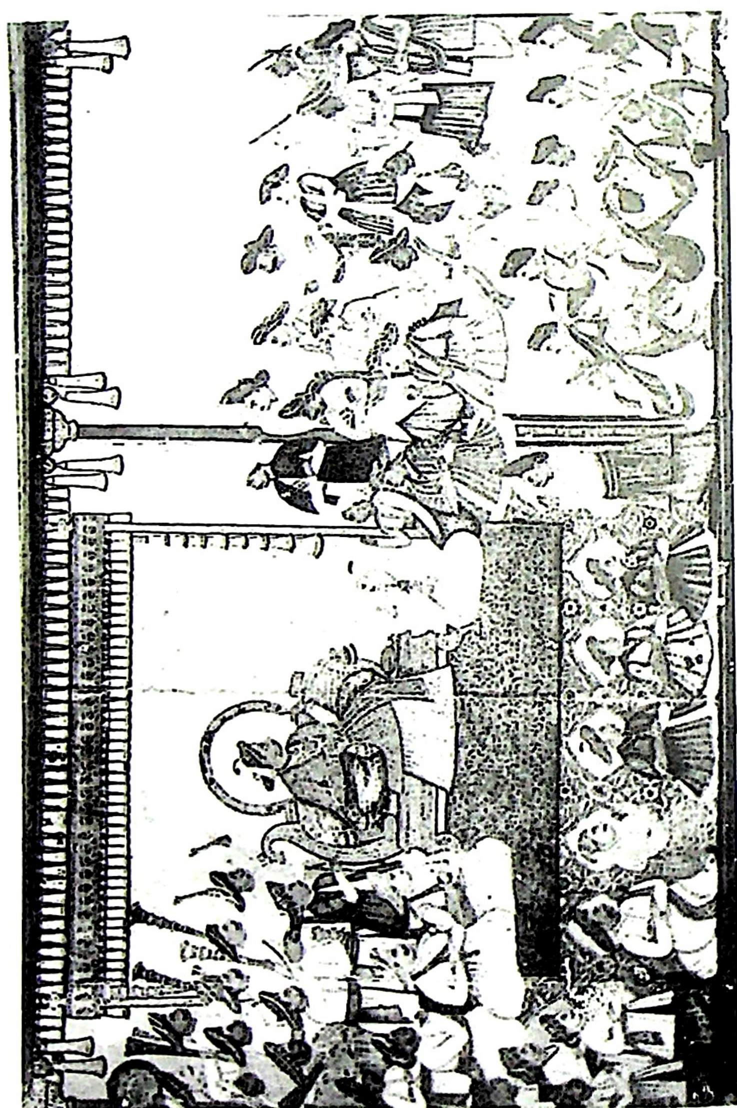
Bhavasahib - (1735-1736 A.D)



Pratapasimha - (1741-1764 A.D)



Tulaja.II - (1765-1787 A.D)



Amarasimha - (1788-1799 A.D)



Sherfoji.II - (1800-1832 A.D)



Shivaji (Tanjore) - (1832-1855 A.D)



Govindadikshitar
(No: 11)



Kumaratatacharya
(No: 34)

॥ छन्दश्शास्त्रं ॥ 1882 आगष्ट् १ चित्रभानु॰ अधिकश्रावण व॰ २

श्रीगणेशाय नमः॥ रत्नमणिकोशः॥ शेषाद्रिशरणो नित्यत
रुणो रमणः श्रियः॥ कौस्तुभाभरणो विश्वोद्धरणस्सान्तां हरिः॥१॥
लक्ष्मीवेङ्कटनाम्नस्तनयस्सन् श्रीनिवासाख्यः॥ विप्रो वाजसनेयी
ग्रन्थमिदं प्राह रत्नमणिकोशं॥ सानुस्वारो विसर्गान्तो दीर्घो युक्त
परश्च यः॥ पादान्तस्थोऽप्ययं वा स्यात् अन्यो लघुरिति स्मृतः॥ गुरु
लघ्वोर्व्यवस्थानादष्टौ वर्णगणाः स्मृताः॥ भयौ पूर्वमध्ये सता
वन्ते मनौ त्रिषु॥ अष्टगणस्थलघुगुरूणां विज्ञातुं नामपूर्वकं रूपं॥ सू
त्रं संग्रथयामस्तेषां नामाक्षरैर्दशभिरेव॥ यमाताराजभानसलगं॥
प्रागुक्तक्रमेणगणान् पृथगर्थयुक्तांश्च ग्रथ्नीमः॥ नित्यरुभःउदेंद्रोय
श्चतुर्भुजःश्रीविहारश्च॥ दयतेंसःस्वच्छन्दतःआनन्दात्मस्सु सुखिनोऽहि॥
उक्तांघ्रिरेकवर्णश्चेत् प्रथमश्छन्द उच्यते॥ षड्विंशच्छन्दसामेवं सं
ख्यावर्णोपकल्पिता॥ उक्तात्युक्ता तथा मध्या प्रतिष्ठान्या सुपूर्विका॥
गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहती पङ्क्तिरेव च॥ त्रिष्टुप् च जगती चैव तथातिज
गती मता॥ शक्करी सातिपूर्वा स्यादष्ट्यत्यष्टी तथा स्मृते॥ धृतिश्चातिधृ
तिश्चैव कृतिः प्रकृतिराकृतिः॥ विकृतिः संकृतिश्चैव तथाभिकृतिरु
त्कृतिः॥ इत्युक्ताश्छन्दसां संज्ञाः छन्दोविद्भिर्महर्षिभिः॥ वयं च शास नं
तेषां शिरस्युक्तं स यामहे॥ आद्याद्गुरोर्लघुरथो यथोपरि तथा परं॥ न्यूने गुरु
र्गुर्वभावे प्रस्तारः पूर्ण उच्यते॥ आद्यन्तौ द्विगुणे रङ्कैर्वर्धितैरेकमिश्रितैः॥
गण्यन्ते छन्दसां रत्नान्युद्दिष्टान्तुलघुस्थितैः॥ विषमे परिगृह्यैकमंक
स्यार्धार्धभागतः॥ समे लघुं परश्चान्यं क्षिप्त्वा नष्टं समुद्धरेत्॥ रत्नानि भू
योजायेरन् प्रस्तारे छन्दसां कृते॥ नष्टोद्दिष्टप्रकाराभ्यां तेषां व्यक्तिः पृ
थक् स्फुटा॥ संख्यायाव्यक्तरूपेषु रत्नेष्वादौ स्थितेष्वपि॥ कविभिर्नो क
श्चोधायकृप्तान्यल्पानि नाम तः॥ अप्रमेयागुणाढ्याश्च यथा शक्तेस्त्वयोगु
णाः॥ चत्वारशैवरूपाश्रित्य नरूपस्यचात्मनः॥ समं रत्नं स्मैः पादैः विषमै
र्विषमं क्वचित्॥ भेजे द्वितीयचतुर्थे क्वचिदर्धसमं स्मृतं॥ मध्यायामुद्धृतो
गणक्रमो मयरसतजभनरूपः॥ तद्देवतानिगदितापश्चभूतानि सूर्यचन्द्रदिवः॥

॥श्रीरस्तु॥

॥ सुभानु सं० आषाढ शु० २ भार्गववासरे कुम्भकोणे
वसता त्र्यंबकरायेण लिखितो ग्रन्थः॥

॥ श्रीमन्महागणपतये नमः॥ अथ श्रीमहागणपतिविधानमुच्यते॥ ॥ ॥

॥ गणकऋषिः निचृद्गायत्रीछन्दः॥ श्रीमहागणपतिर्देवता॥ गम् बीजम्।
॥ ह्रीं शक्तिः। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गां हृत्। ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गीं शिरः।
॥ इत्याद्यंगानि। मन्दाराद्यैः कल्पवृक्षविशेषैर्विशिष्टतरफलैः शिशि
रितचतुराशान्तर्वाल्आतपचन्द्रिकाकुले च तले॥ ऐक्षवजलनिधिलहरी
कणजालकवाहिना च गन्धवहेन॥ संसेविते सुरतरुसुमनःश्रितमधुप
पक्षचलनपरेण रत्नमये मणिवज्रप्रवालफलपुष्पपल्लवस्य सतः॥ महतो
ऽधस्ताद्दृतुभिर्युगपत्संसेवितस्य कल्पतरोः॥ सिंहमुखपादपीठगतं
लिपिमयपद्मे त्रिषट्ककोणोल्लसिते॥ आसीनस्त्वेकरदो बृहदुदरो दश
भुजोऽरुणो गजवदनः॥ इति — — ध्यानम्॥ तत्र लिपिमयपद्मे स्यादीना
मयमर्थः॥ त्रिकोणमध्ये प्रणवे गं इति साध्यादियुतं लिखित्वा श्रीं ह्रीं — — —
— — — स्संवेष्टय षट्कोणेषु बीजषट्कं तदन्तराळे षंग षट्कं। अष्टदळेषु मंत्र
पदाष्टकम्। तद्बहिर्वृत्तत्रये मातृकया पाशांकुशेन च संवेष्टय भूपुरद्वये
आं ह्रीं इति कोणेषु दिग्विदिक्भेदेन विलिखेदिति॥ ॥ अथास्य न्यास
विधिः। प्रथमं षडध्वन्यासं कुर्यात्। तत्प्रकारस्तु द्विविधो भवति वाच्यवाचक
भेदेन। तत्रापि वाच्यं त्रिविधम् कलातत्वभुवनभेदेन, वाचकमपि त्रि
विधम् वर्णपदमंत्रभेदेन। तत्र कलान्यासो यथा। ह्रौं नमः पराय शान्त्य
तीतकलात्मने नमः। ह्रैं नमः पराय शान्तिकलात्मने नमः। ह्रूं नमः पराय
विद्याकलात्मने नमः। ह्रीं नमः पराय प्रतिष्ठाकलात्मने नमः। ह्रां नमः
पराय निवृत्तिकलात्मने नमः। इति पञ्चकलामन्त्रान् शिरोभ्रूमध्यं
हृद्गुह्यं पादेषु न्यस्य मूलेन व्यापयेत्। पुनः तत्वन्यासः। मं नमः पराय
जीवात्मने नमः। भं नमः पराय प्राणात्मने नमः। वं नमः पराय बुध्यात्मने

For Trayambakaraya (No:62-2)

१५203 मुद्रित पुस्तक पुटसं॰ ७६७ - ७६८ 13-9-84

॥मुगांकुं भघोणांम्॥

६-२ तैत्तरीयेआरण्यके १० प्रपाठके १ अनुवाकः॥ अस्मादुद्धृत्य स्वल्पं लिख्यते॥
१ / सायणाचार्य विरचित भाष्यसहिते = ॥

ॐ॥

(२०) सदंसुस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रंस्यु काम्यं। सनिं मेधा मयासिषं॥ २०

(२१ उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपुघ्नन्निर्ऋतिं ममं॥४॥ पुशूंश्च मह्यु मावहु जीवंनंच

दिशो दिश(२१)।(२२) मानो हिंसीज्जातवेदो गामश्वं पुरुषं जगंत्।

पुटसं॰ ७६९ अबिभ्रदग्नु आगंहि श्रिया मा परिंपातय।(२२)(२३) पुरुषस्यविद्म

सहस्राक्षस्य ~~धीमहि~~। तन्नो रुद्रः प्रचोदयांत्(२३)।(२४) तत्पुरुषाय विद्महे

महादेवस्य धीमहि।

---

७६७ तदेवं ब्रह्मविद्या प्रतिपादिता, अथ तत्प्राप्तिसाधनभूताः सोपाधिक ब्रह्म ध्यान जपस्नानादिकर्माङ्गभूताः मन्त्राः कर्मकाण्डे पूर्वमनुक्ता अस्मिन् खिलकाण्डे अभिधीयन्ते ते। तत्र एकेन मन्त्रेण ब्रह्मप्राप्त्यर्थ मन्तर्यामिणं प्रार्थयते।

(२०) "सदसस्पति मद्भुतं॰ सनिं मेधा मयासिषम्"(२०) इति। सीदत्यस्मिन् अव्याकृते कारणे सर्वजगत् इति 'सदः' तस्य, 'पतिं' पालकमन्तर्यामिणं, 'अयासिषं' अहं प्राप्तवान् अस्मि; शीघ्रंप्राप्तवान्, इत्यनया विवक्षया भूतार्थ निर्देशः। कीदृशं सदसस्पतिं, 'अद्भुतं' आश्चर्यरूपं, मनसाप्यचिन्त्यरचना रूपस्य जगतोऽनायासेन निर्मातृत्वं, 'इन्द्रस्य' देवराजस्य, अपि "प्रियं' सोप्यन्तर्या -मिणं कदा प्राप्स्यामीत्येवमाशास्ते। अत एव सर्वैरन्यैः 'काम्यं' अपेक्षणीयं 'सनिं' कर्मफलस्यदातारं, 'मेधां' श्रुताधीतग्रन्थधारणशक्तिं। प्रयच्छन्तमिति शेषः॥ ॥

अथ वस्तुपाधिकं परमेश्वरं प्रति इष्टप्राप्तिं प्रार्थयते। (२१) "उद्दीप्यस्व जात-वेदोऽपघ्नं॰ जीवनंच दिशोदिश"(२१) इति। जाते प्राणिशरीरे जाठराग्निस्वरूपेण विद्यते अवतिष्ठते इति जातवेदाः।

14 जयसंवत्सर ज्येष्ठ अमा गौमवार

॥ स्मरणार्थ ॥	अक्षरदेवताः ॥	~~२५ ॥ ९४~~
अं ब्रह्मणेनमः	कं ब्रह्मणेनमः	मं ईश्वरायनमः
आं पराशक्त्यैनमः	खं जान्हव्यैनमः	यं वायवेनमः
इं विष्णवेनमः	गं गणपतयेनमः	रं ईशानवेनमः
ईं मायायैनमः	घं भैरवायनमः	लं शक्रायनमः
उं पृथिव्यैनमः	ङं कालायनमः	वं वरुणायनमः
ऊं [illegible]राहायनमः	चं भद्रकाल्यैनमः	शं शंकरायनमः
[illegible]नमः	छं भीमकाल्यैनमः	षं द्वादशादित्येभ्योनमः
[illegible]णेनमः	जं जातवेदसेनमः	सं सरस्वत्यैनमः
[illegible] अश्विनीभ्यांनमः	झं अर्धनारीश्वरायनमः	हं सदाशिवायनमः
[illegible] रुद्रायनमः	ञं परमात्मनेनमः	ळं पृथिव्यैनमः।
[illegible]नमः	टं पृथिव्यैनमः	क्षं नृसिंहायनमः॥
[illegible]नमः	ठं चंद्रायनमः	
[illegible] शंकरायनमः	डं शक्रायनमः	॥ श्रीरस्तु॥
[illegible]द्रायनमः	ढं वैष्णवायनमः	
[illegible] कालरुद्रायनमः	णं बलभद्रायनमः	
	तं पृथिव्यैनमः	
	थं धनदायनमः	
	दं दुर्गायैनमः	
	धं धर्मायनमः	
	नं परमात्मनेनमः	
	पं अग्नयेनमः	
	फं भार्गवायनमः	
	बं अश्विन्यैनमः	
	भं भैरवायनमः।	

For Trayambakaraya (No:62-4)

देवनागरं ... दे.
तेलंगी ... ते.
अरवी ... अ.

॥श्रीमन्महागणपतयेनमः ॥श्रीगणपतयेनमः॥

श्रीरस्तु॥ त्र्यंबकरावयांचा कोशसंग्रह॥ ॥ ॥ ७१ ...

अक्षरांक

१ अ | पुस्तकाणीस ... ते.

प्रा. उपनिषद्विवृतिः ॥ ईशादिदशउपनिषदें १ स ... खंडें २

ऐतरेयोपनिषत् पुस्तक १

श्रीमच्छारीरकमीमांसाभाष्य ... १ ते

श्रीमद्भगवद्गीताभाष्य ... १ दे.

मध्वमतविध्वंसनं १ ... गीताविवरणं

मनुधर्मशास्त्र ... १ ते.

कुल्लूकभट्टविरचितटीकासहित

१५. — विज्ञानेश्वरीय पुस्तक याज्ञवल्क्यस्मृतिः १ ते

... पराशरस्मृतिः १ ते

... माधवीयव्याख्यासहिता ... १

२ आ | ऐजम १ स

... महानाटकं २

वेणीसंहारनाटकं सव्याख्यानं ... १ दे.

अमरुकसव्या. १ ... सव्याख्यानं २ ते

किरातार्जुनीयम् { पूर्वार्धम् " १ दे.

सव्याख्यानं उत्तरार्द्धम् " " १

रघुवंशकाव्यं संपूर्णं सव्याख्यानं " १ "

For Trayambakaraya (No:62-5)



Sri Sridhara Venkatesa Ayyaval (No:91)

Sanskrit - Subject : VYAKARANA.

Title : SABDA MANJARI.

Author : NĀRĀYANA SĀSTRI



Narayana Sudhi (No:122)

7. Bibliography - துணைநூற்பட்டியல்

1. The Journal of the Tanjore Maharaja Serfojis Sarasvvati Mahal

2. A Descriptive Catolougue of Sanskrit Manuscripts by P.P.SSastri. T.M.S.S.M. Library, Tanjore, Year-1934.

3. வடமொழி வளத்திற்கு தமிழரின் பங்கு, ஆசிரியர். மு.கு. ஜகன்னாதராஜா, திருவல்லிக்கேணி-சென்னை, ஆண்டு-1994.

4. Samskruta Kavi Charithre, Vol.II, History of Sanskrit Poets written in Kannada by Late. M.N. Srinivasa Iyangar, Samskruta Kavi Charithre Prakasam, Bangalore-1998.

5. Contribution of Andra to Sanskrit Literature, by Prof. B. Ramaraju, Hyderabad, Year-2002.

6. Tanjore as a Seat Music, Dr. Seetha, University of Madras, Chennai. Year-1981.

7. The great Lifco Dictionary, English-English-Tamil.

8. வடமொழிநூல் வரலாறு, ஆசிரியர், வித்யாரத்னம், P.S.சுப்ரமண்யசாஸ்திரி, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்-1946.

9. A Hand Book of Gtantha Manuscript Training, T.M.S.S.M. Library Publication, Year-2017.

10. பாவனா புருஷோத்தமம்.

Etd. by Sri. S. Swaminathasastri, T.M.S.S.M. Library, Thanjavur. Year-1979.

11.Anangavijayabhanam,
Etd. by Dr. V.M.Ananthnarayanan, T.M.S.S.M. Library, Thanjavur. Year-1986.

12. Shaddarsini Siddhanta Sangraham,

T.M.S.S.M. Library Publication, Year-1980.

13. Bojanakutuhalam,

Etd. by Mannargudi N. Raghavan, T.M.S.S.M. Library, Thanjavur. Year-2014.

14. Sahendravilasam, Etd. by Dr. V. Raghavan, T.M.S.S.M. Library, Thanjavur. Year-2016.

15. தஞ்சாவூர் நாயக்கர் வரலாறு,

ஆசிரியர் குடவாயில் எம்.பாலசுப்ரமணியன், சரசுவதி மகால் நூலகம்., தஞ்சாவூர். ஆண்டு - 2014.



தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின் சரசுவதி மகால் நூலகம்

மற்றும் ஆய்வு மையம்

